

ПОЛИТИКИН

БРОЈ
1140

ЗАБАВНИК

2.XI 1973. • ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ • ГОДИНА XXXIV

3
динџра

КОМПЛЕТАН
СТРИП

АКЦИЈА

БУФАЛО БИЛ У ЗРЕЊАНИНУ

СТРАНА 7

Ripley

Веровати или не!

ЖЕНА КОЈУ ЈЕ ГРОМ ЛИШИО ПРЕСТОЛА

МАРКИЗА ОД АНТРЕГА
(1579-1633)
ВЕЋ ЈЕ БИЛА
ПОТПИСАЛА БРАЧНИ УГОВОР
С ФРАНЦУСКИМ КРАЉЕМ
АНРИЈЕМ IV
И ДОБИЛА ОД ЊЕГА
КАО ПОКЛОН ОКО
200.000.000 ДИНАРА
КАДА ЈЕ НА ДАН ВЕНЧАЊА
ГРОМ УДАРИО У ЊЕНУ СОБУ.
МАРКИЗИ СЕ ОД СТРАХА
ПОМУТИО РАЗУМ
И АНРИ ЈЕ ЗБОГ ТОГА
ОДУСТАО
ОД
ЖЕНИДБЕ.

ТРИ БРАЗИЛСКА РИБАРА,

СВИ СТАРИЈИ
ОД 60 ГОДИНА,
ПЛОВИЛИ СУ
АТЛАНТИКОМ
ОД ФОРТАЛЕЗА,
У СЕВЕРНОМ
БРАЗИЛУ, ДО
РИО ГРАНДА
НА ЈУГУ
— 12000
КИЛОМЕТАРА —
НА
СПЛАВУ
ОД
6 КЕДРОВИХ
СТАБАЛА.
(1951)

ЦИГАНСКО НАСЕЉЕ

У КИРК ЈЕТЕМУ,
У ШКОТСКОЈ,
ПОСТОЈИ ОД 1695. КАДА ЈЕ
ЈЕДАН ЦИГАНИН СПАСАО У РАТУ
ЖИВОТ СОПСТВЕНИКА ЗЕМЉЕ
НА КОЈОЈ ЈЕ СЕЛО КАСНИЈЕ
ПОДИГНУТО. СПАСЕНИ ЈЕ СВОМ
СПАСИОЦУ И ЊЕГОВОЈ ПОРОДИЦИ
ДАО ЗЕМЉУ НА БЕСПЛАТНО
УЖИВАЊЕ НА 361 ГОДИНУ —
СВЕ ДО
2056.

Биљка

БАУХИНИЈА

КОЈА РАСТЕ У
АФРИЧКОЈ ПУСТИЊИ КАЛАХАРИ
МЕСЕЦИМА ЦВЕТА
СВАКОГ ДАНА
АЛИ ТИ ЊЕНИ ЦВЕТОВИ
ТРАЈУ САМО ОД ЗОРЕ
ДО МРАКА.

У ИНДИЈИ СЕ

ШПИЛ КАРАТА

САСТОЈИ ОД 120
ОКРУГЛИХ ПЛОЧИЦА
ОД СЛОНОВАЧЕ
ИЛИ КАРТОНА.

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

● текстил који реагује на температуру произвело је једно предузеће из Гарфилда у савезној америчкој држави Њу Џерси. Материјал назван „термо-адапт“ састоји се од шупљих влакана у којима се налази мешавина гаса и растварача. Док се околна температура хлади, растварач се смрзава и избацује гас у цевкаста влакна услед чега се она шире. Како се цевчице проширују тканина постаје гушћа и делује као изолатор, задржавајући топлоту. Процес се обавља

обрнуто кад се температура повећава. Материјал је погодан за ћебад и одећу.

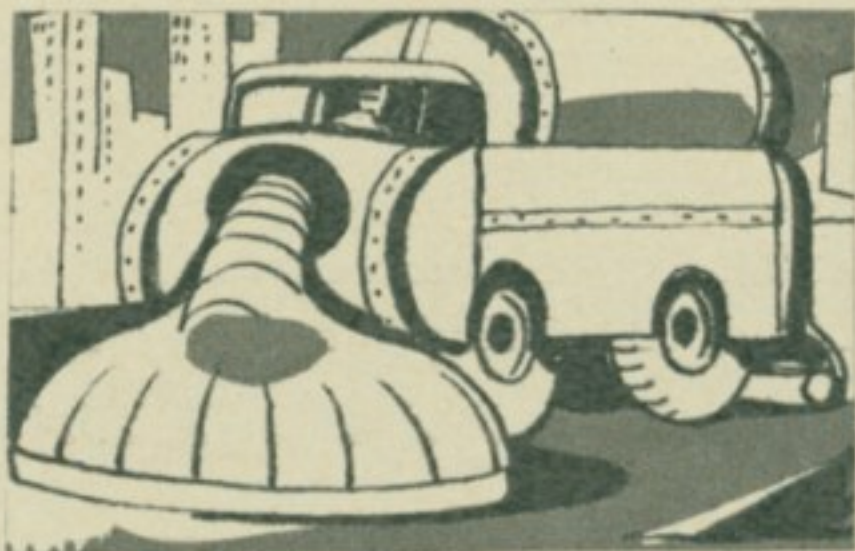
● птица пеликан дрхти и на највећој врућини.

● недавно је у Палерму ухапшен извесни Ђовани Балбо због ноћног напада на једног пролазника. То не би било ништа не-

бично да се и нападнути није звао Ђовани Балбо. Врхунац из ненађења је наступио када је полицајац који је нападача привео у полицију рекао да се и он зове Ђовани Балбо.

● сматра се да циновски усисивачи који свакодневно чисте њујоршке улице „прогутају“ за један дан просечно три тоне прашине, четири тоне разних отпадака и три тоне новина.

● француски књижевник Балзак осећао је неку чудну одвратност према фотографисању и свега је једном у животу присгао да се слика.

● извесна Амелија Лефингел из Шелбурна, у савезној америчкој држави Вермонт, тестаментом је оставила свом лекару, који ју је четрдесет година лечио, једну

велику лекарску торбу. Кад ју је доктор отворио, у торби је нашао неискоришћене све рецепте које јој је написао током тих четрдесет година.

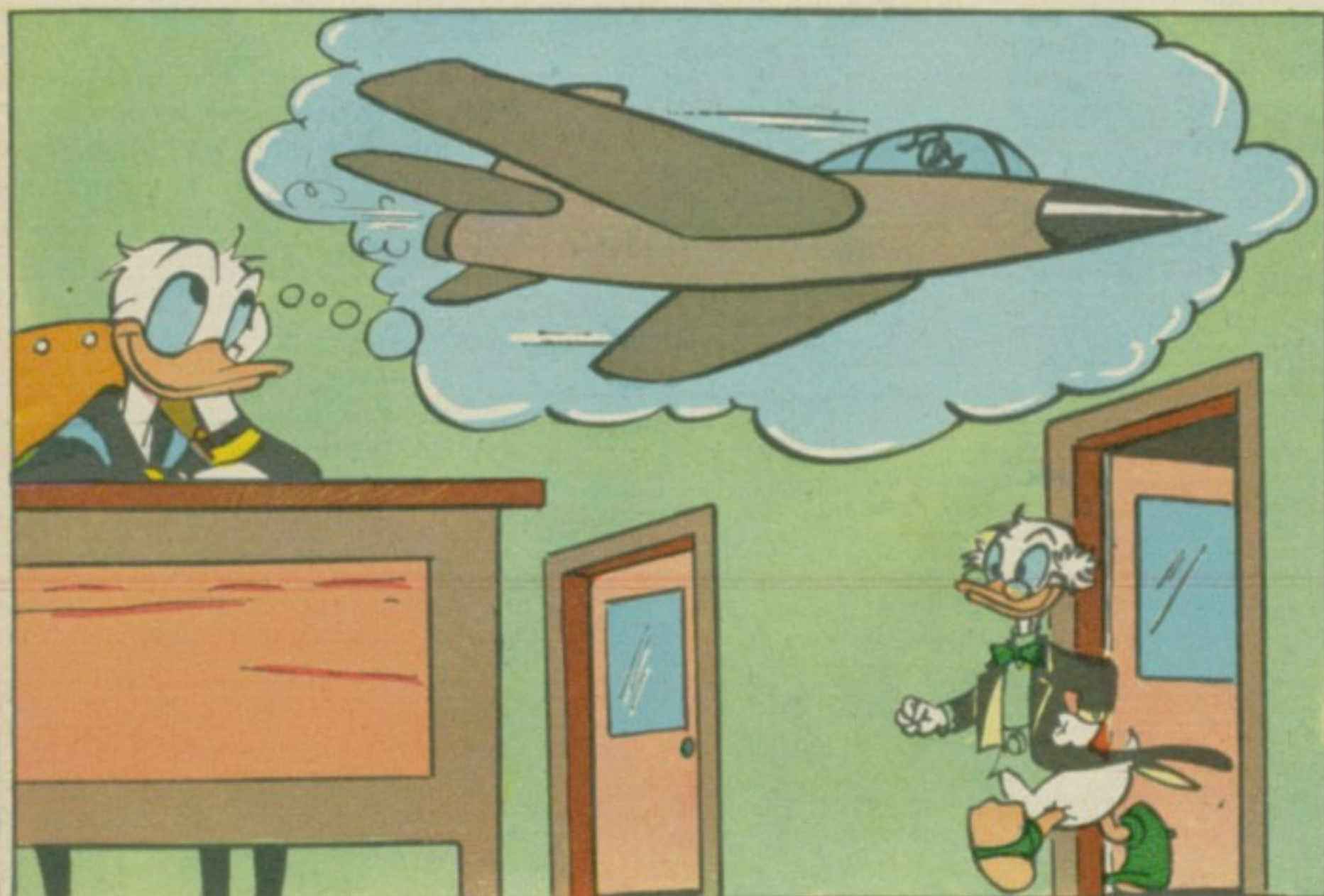
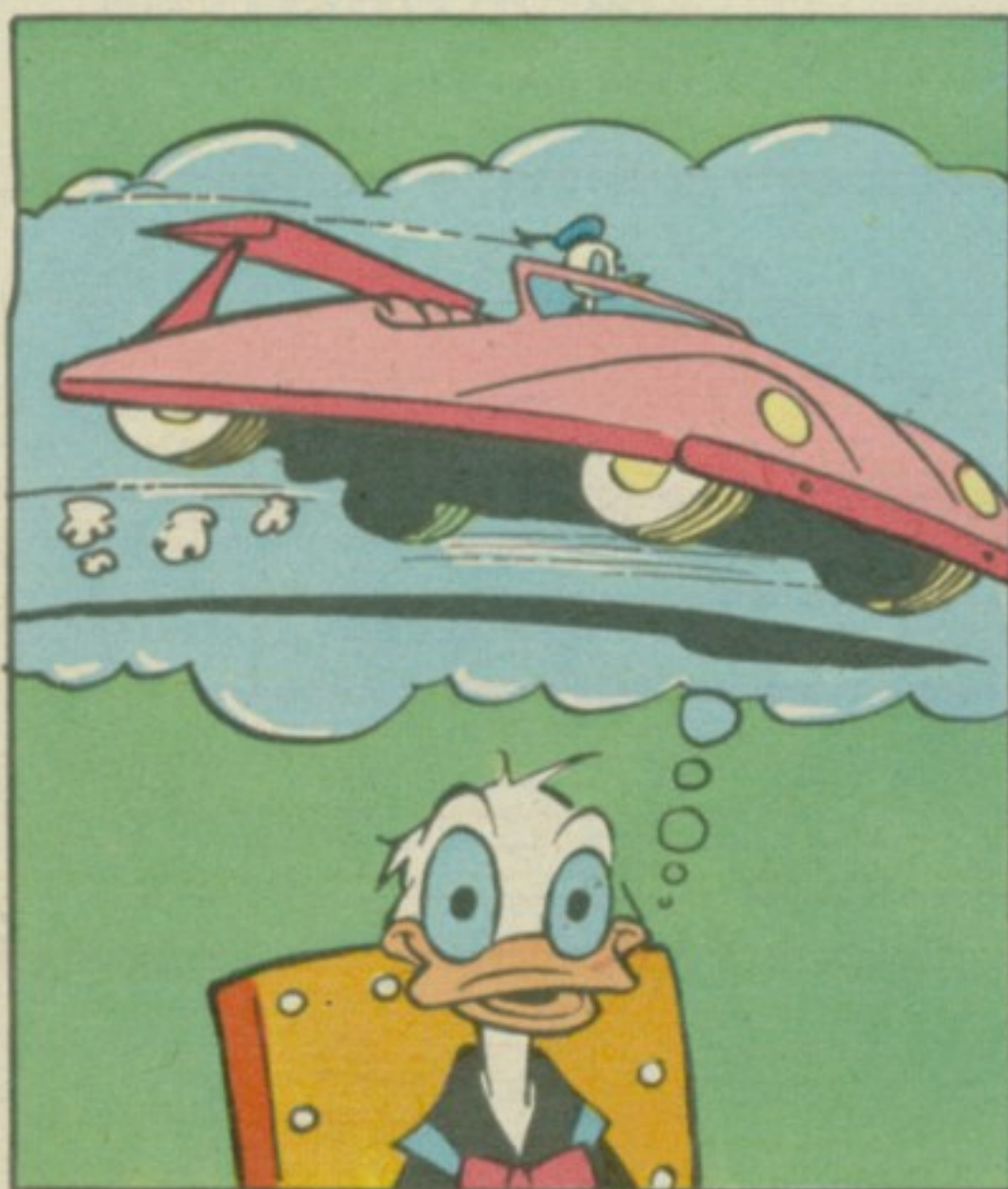
● раковица или краба је морски рак који нема реп, а има десет дугачких ногу и сличан је пауку. Дугачка је до 18 сантиметара, а широка око 14 см. Месо раковице је укусно и стари Грци су га радо јели. У нашем мору живи раковица мала или обалска.

● прво друштво за сузбијање алкохолизма основано је у Њујорку 1808. године.

WALT
Disney

ПАЈА ПАТАК

ПОДИВЉАМИ БОБ СА

Воз је одмицао кроз зимску ноћ поред високих врхова италијанских Алпа покривених плавичастим снегом. У првом вагону до локомотиве седела је бучна група студената која се укрцала у Љубљани. Били су то наши младићи који су заједно с навијачима путовали у Кортину д'Ампецо на светско студентско првенство у зимским спортовима. Одмах да кажемо, југословенска екипа није имала баш никакве изгледе на успех. Студентима то, међутим, нимало није сметало да буду одлично расположени. Важно је учествовати а не победити — говорили су, у ствари тешили се јер је конкуренција била прејака.

Догодило се то не ове године, не прошле већ пре равно 45 година!

На станици су их дочекали и поздравили организатори. А већ сутрадан почела су такмичења.

СКОК ОД — 9 МЕТАРА!

Идућих дана студенти целог света знојили су се на леду и снегу борећи се за што бољи пласман.

Мада су скокови на скијама у то време били дуги свега неколико метара — југословенски рекорд 1921. држао је Јозеф Погачник са 9 метара — још нико није сањао о скакаоницама какве су данас у Кулму, Оберсдорфу или Планици, ипак су захтевали много храбрости. Ни скијашима није било лако. Нашим момцима није ишло богзна како иако су се трудили колико су могли. А онда је дошло до неочекиваног преокрета.

Средином недеље кад је већ половина дисциплина била завршена у југословенски логор свратио је Италијан др Малтини, председник организационог одбора светског студентског првенства. У почетку је изгледало да је дошао само у званичну посету, али кад је одлазио, показали су се прави разлози. Као узгред рекао је:

— За недељно такмичење у бобу влада велико интересовање. Око стазе ће се окупити највећи број гледалаца. Можда и ви намерава да пријавите своју екипу? Вођа југословенске репрезентације одговорио је да то не долази у обзир јер такву екипу и немају.

— Ма, ми бисмо се такмичили — нашалио се један студент — али шта ћемо кад смо санке заборавили код куће!

— То није важно — загрејао се Италијан. — Важно је да и ви учествујете. Знаете ко се све пријавио: Аустрија, Енглеска, САД, Швед

ска, Француска, Норвешка, Пољска, Румунија, Швајцарска и Италија. Знате, кад Италијани имају чак три екипе, Швајцарци две, могли би Југословени да саставе једну.

На сву ову речитост др Малтинија наши скијашаи ни су се баш много загрејали што је и разумљиво кад се зна да нико од њих до тада није ни сео у тешке гвозде не санке а већина такво такмичење није ни видела!

Али, Италијан је био уопоран.

— Хајде, Југословени, ставите екипу! Пријавило се 13 екипа а то је несрећан број. Ви само нађите момке, а ми ћемо вам дати боб! Само храбро!

И, наши младићи су се збунили. Било им је непријатно да неко не помисли како се не усуђују да се такмиче у спорту који захтева највише храбрости и мушкости. Може се још чути и да су кукавице. Ништа нису одговорили др Малтинију али више нису имали мира.

Увече су се искупили сви југословенски скијашаи, скакачи и клизачи, на саветовање. Одлучили су — наступаће у бобу! Одабрали су пет такмичара који ће

први пут у историји заступати Југославију у бобу! Одмах је организаторима послата званична пријава којој су се највише обрадовали сујеверни Италијани, сад се више неће такмичити 13 репрезентација!

НЕЋЕМО СЕ ИГРАТИ СА ЖИВОТОМ

Сутрадан рано ујутру наша репрезентација је пошла да погледа стазу изблиза. Како је овде све било друкчије него тамо на њиховим

бијамо главе у овом леденом јарку. Нећемо да се играмо са животом.

Али, за одустајање је било касно. Организатори су још дан раније добили пријаву наше екипе. Ако је опозову, отворено признају да су се уплашили.

Узалуд су сви у хору храбрили ову петорицу. Њима ни на крај памети није било да се вређају због пребацивања о тамо некаквом кувачу. Ни за живу главу нису хтели низ стрме кривине!

У логору су странци некако сазнали за овај догађај и почела су шушкања и добацивања.

Тада су се наша два наша студента која нису хтели тако лако да се предају.

Отон Бамберг, 22-годишњи студент из Љубљане и деветнаестогодишњи студент права Данило Доуган који се такмичио у скоковима и скијашким тркама, одлучили су да се не предају. У боб се нису ама баш ништа разумели али су ипак

вали стазу. И друге земље послале су у Кортину одлично припремљене екипе. У таквом друштву није ни срамота изгубити — сматрали су они.

Међутим, Отон и Данило узалуд су тражили још тројицу који би се такмичили у бобу, ниједног свог другарису могли наговорити. Али, зато су много више успеха имали међу онима који су пратили екипу и — међу гледаоцима. За опасну трку у бобу добровољно су се пријавили студент филозофије Франц Бучарј и студенткиње Мија Ферлан и Леља Фермеви!

Први, а вероватно и последњи пут у историји, у бобу ће наступити и жене!

Пет неустрашивих су у суботу по подне, дан уочи званичног такмичења, први пут изашли да извиде терен. Италијани су им позајмили свој боб, а кад су видели да у гвоздене санке улазе две девојке, почели су да дозивају мадону и крсте се.

КАКВА БРЗИНА!

Отон је сео први. Ко вели, имам возачку дозволу за аутомобил, па ћу ваљда знати да управљам и санкама! Данило је сео на задње седиште и држао кочнице. Из међу њих сместили су се Франц, Мија и Леља.

Храбро су се отиснули са старта низ ледену стазу.

Данило је одмах почео да успорава али ма колико да је снажно притискао кочнице, тешке санке с новопеченим такмичарима огромном брзином јуриле су низбрдо.

Кад су се најзад зауставили у подножју, чинило им се да се брже од њих нико није возио! Како су се само варали.

Пробна возња која се срећно завршила охрабрила је наше момке и девојке и улила им довољно храбрости за званични наступ на светском првенству.

Сутрадан, 29. јануара 1928. поред стазе за боб окупило се неколико хиљада посматрача, више него иједног претходног дана. Италијани су се шепурили, били су сигурни у победу. Ако не успе једна екипа, на стазу су још увек две. Одлични Румуни и Французи такође су били свесни да су фаворити. Швајцарци су ћутали али се знало да су веома јаки. За Норвежане, шта да се каже: зар се иједно светско првенство у зимским спортовима може замислити да они не добију бар једну од три медаље. На стазу су још били спремни Пољаци, Аустријанци, Американци, Швеђани, и... Југословени.

Они су већ на старту изазвали живо интересовање

ДВЕ ДАМЕ

ФРАНЦУЗИ И ШВАЈЦАРЦИ НИСУ МОГЛИ ПОВЕРОВАТИ ДА ИХ ЈЕ ПОБЕДИЛА ЕКИПА НАШИХ СТУДЕНАТА КОЈА ЈЕ ПРВИ ПУТ У ЖИВОТУ СЕЛА У ГВОЗДЕНЕ САНКЕ. И ТО КАКВА ЕКИПА: ПОЛА МУШКА, ПОЛА ЖЕНСКА!

публике. Док су сви остали такмичари били обучени у ватирана одела, са шлемом на глави, а на ногама с ципе лама које доле имају ексер да им се при залету не би клизале, у југословенској екипи сви су били у обичним скијашким оделима а на глави су имали шарене вунене капе. Поврх свега ту су биле и две девојке!

Публика је почела још пре старта да бодри нашу екипу. Али то је било више из шале него озбиљно.

ДА СЕ НЕ ОБРУКАМО

А онда је почело. Први бобови затутњали су по леденим кривинама. Југословени су нервозно шетали између одлично припремљених и још боље опремљених страних такмичара који су врло добро знали колико је озбиљна и опасна дисциплина боб. Нашима је било непријатно: осећали су се као не ко ко је на плажу дошао у зимском оделу.

Са циља су јављали:
— Први боб прешао је стазу за непуну два минута!

Петоро наших се згрануло. Само два минута? А дан раније кад су се они тако рећи пакленом брзином суновратили низ ледену стазу, од старта до циља било им је потребно добрих осам минута! Сад би исту стазу морали да пређу за само два

минута. Наравно, ако не желе да се обрукају.

До старта је остало још неколико минута. Почело је саветовање и упадање у реч. Још има времена да се организаторима јави да им је доста шале и да одустају. Нервозни и љути на се бе што су се лакомислено упустили у такву авантуру, зелени од страха, најрадије би побегли главом без обзира. Али, тада се зачуло:

— Југословени на старт! Водач Отон Бамберг и кочничар Данило Доуган стигли су једва да се нешто шапатом договоре.

Затутњали су по леденој стази. Боб је јурио као луд од кривине до кривине. Бројни гледаоци су викали, навијали, урлали. Југословени са две дамама у средини и скијашким капама на глави били су права атракција овог такмичења.

Боб је јурио као луд, али га је водач Отон успешно водио. Међутим, испред једне оштре кривине, негде на средини стазе, студенткиња Леља изгледа је свега било доста. Док су летели брзином од 90 километара на час, док јој је лице резало ледено није а утроба се дизала од страве, она је почела да вришти. Махала је рукама, ногама, ударала около. По сваку цену хтела је напоље. Боб, као подивљао, јурио је све брже, низбрдица је постајала све језиви-

ја, кривине све оштрије а поврх свега девојка је вриштала и вриштала. Данило није оклевао. Употребрио је силу да је смири.

И — коначно циљ!

Југословени су постигли четврто најбоље време. Пре њих су били само Италијани, Французи и Швајцарци. Такав успех нико није очекивао. Сви су их грлили и љубили. На жалост, није им се дало дуго да уживају у слави. По правилима такмичења морали су опет на стазу, јер се на светском студентском првенству оцењују две вожње.

ГЛЕДАОЦИ БЕЖЕ!

Такмичари су успели мало да се приберу. Водач и кочничар опет су нешто шапутали. Касније су признали да су се пред прву вожњу договорили да ће кочити само на три кривине јер је то заиста неопходно, а сада су сковали још опаснији план. Кочиће само два пута, а боб нека иде колико га год буду носили лед и низбрдица.

Старт. Опет им се заледило испод груди. Летели су низ гладак, клизав жлеб. Отон који је био одличан водач, иако никад до тада није седео у бобу, није се уплашио брзине. Ни Данило. Али, изненада испред једне опасне кривине кочничар је схватио да је овог

пута боб стварно подивљао и да га више не може контролисати. Гвоздени зупци кочница више нису додиривали лед. Брзина их је занела. Гледаоци су опазили опасност и разбежали се. Пола метра пред ивицом зида водач Отон је ипак срећно окренуо боб.

Брзином од 93 километра на сат санке су се ближиле циљу.

Штоперница је показала чудо: у другој вожњи били су још бржи, боље време од њих имала је само италијанска екипа! Французи и Швајцарци нису могли веровати да их је победила екипа која је први пут села у боб. И то каква екипа? Пола мушка, пола женска!

После друге вожње, у укупном пласману, први су били Италијани, други Французи, а бронзану медаљу освојили су југословенски студенти!

БАШ ЈЕ БИЛО ПРИЈАТНО

Исте вечери у хотелу „Савоја“ свечано су подељене медаље. Далеко највише аплауза добила је наша екипа која са две студенткиње замало није постала светски првак. „Да смо се договорили да кочимо само на једној кривини — вајкали су се Отон и Данило — то би

се стварно могло и догодити.“

Леља Фермевцева, она која је у првој вожњи због превелике брзине хтела да одустане усред трке, на свечаности је изјавила:

— Вожња у овим санкама? Баш је била пријатна!

Али, десило се да баш она отпутује из Кортине без медаље. Желела је свима да покаже медаљу, па јој је она у једном тренутку испала из руке. Љубазне колеге читавих пола сата бауљале су испод хотелских столова тражећи медаљу, али узалуд. Нису је нашли.

У понедељак, 30. јануара 1928. љубљански лист „Јутро“ кратко је известио о узбудљивом такмичењу: Југословени трећи у бобу!

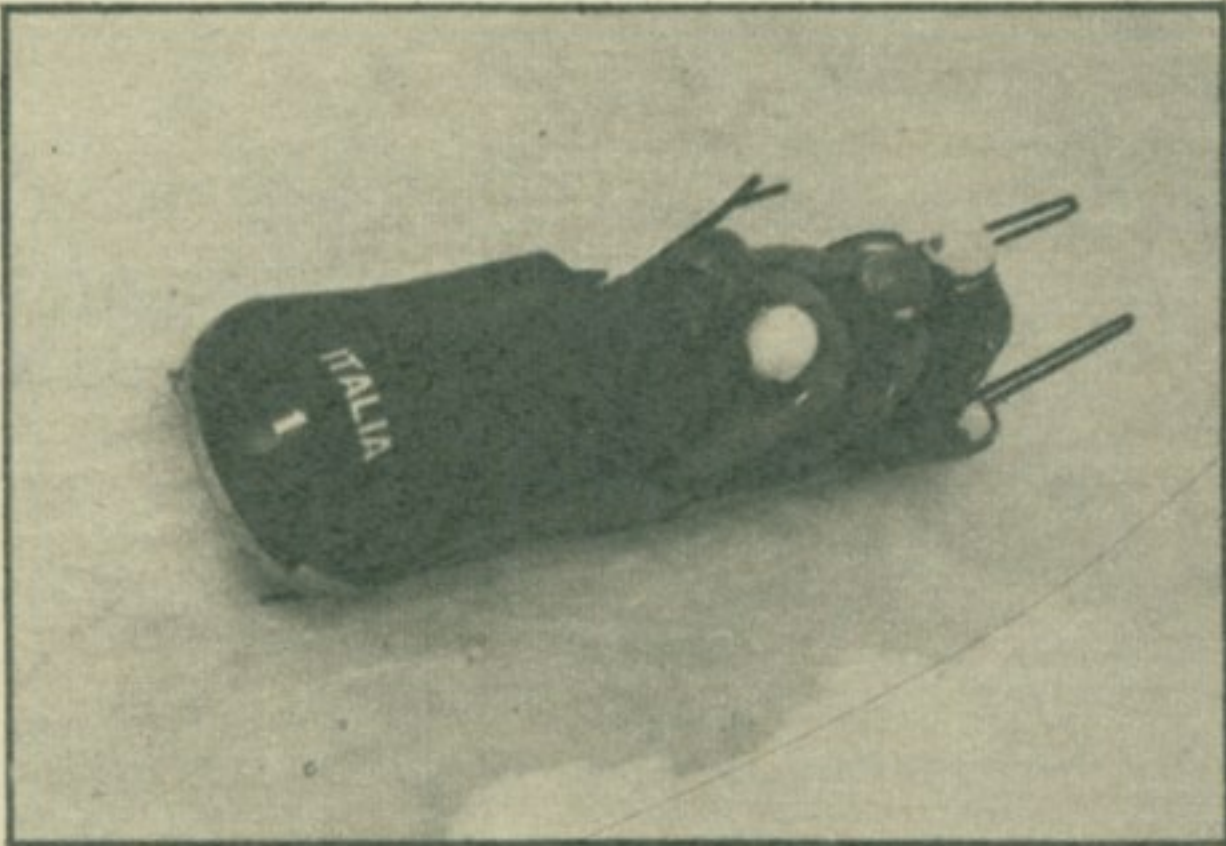
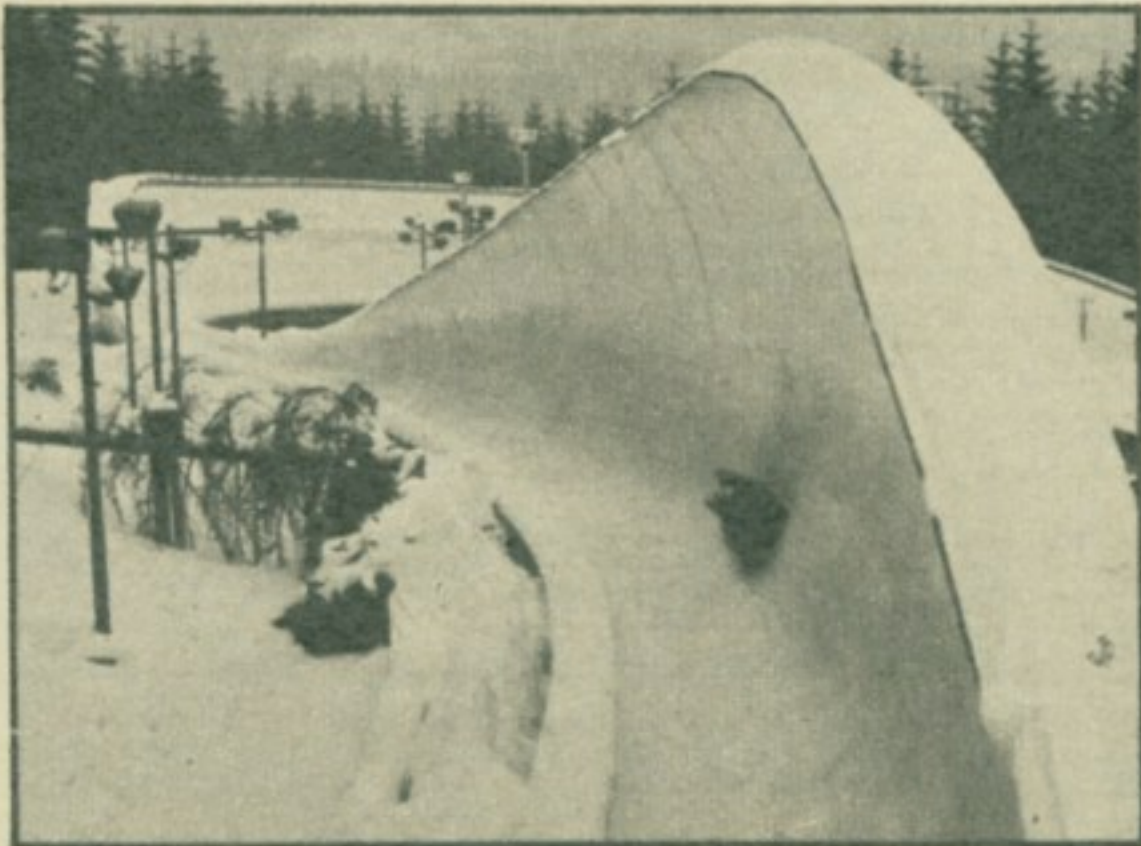
Никад више наши такмичари нису ни изблиза успели да понове подвиг петоро смелих.

Доктор Данило Доуган, кочничар славног боба, који је данас председник Туристичког савеза Словеније, још увек с љубављу чува бронзану медаљу са светског првенства. Као сећање на храбру младост-лудост. Пријатељи га понекад задиркују:

— Е, Данило, Данило, да си ти знао где на бобу стоје кочнице, никад не би зарадио медаљу!

Ф. Ж.

СВЕ О БОБУ

БОБ — зимски спорт који се појавио најпре у Америци да би се убрзо пренео у Европу. Прву стазу на нашем континенту направили су амерички туристи у Давосу, Швајцарска, 1883, али су прве званичне трке одржане тек 1898. у Сент Моритцу. Први пут боб је уврштен у олимпијске дисциплине на Олимпијади у Шамонију 1924!

Од својих првих дана до данас боб се много изменио. Некада су то биле само мало веће обичне санке, а данас је то возило аеродинамичних линија, од метала које достиже брзину и до 150 километара на час а стаје читаво богатство! И такмичења су другачија. Док су некад на тркама учествовали и шестоседи и петоседи, данас постоји само четворосед и двосед.

Боб санке састоје се од шасије по-

стављене на два пара кратких челичних скија-салинаца. Предњи пар је покретан и снабдевен полугом за управљање, а задњи фиксирани и са зупцима помоћу којих се кочи.

Напред седи водач који управља санкама помоћу волана и то је најодговорније место у екипи. Такмичар позади има задатак да кочи и то, према правилима, само удесно. У четвороседу такмичари који седе у средини имају задатак да помажу водачу тако што тежином свог тела одржавају равнотежу возила.

Стаза за такмичење у бобу дугачка је најмање 1500 метара и мора имати нагиб 8—10%. Писта је нагнута удесно а састоји се од најбољег снега који се за хладних дана полива водом, па се тако добије савршено глатка и опасна површина. Десном стра-

ном писта је усечена у лед тако да гради пролаз с високим зидовима да возило на кривинама, кад се издигне, не би због јаке центрифугалне силе излетело с писте.

Спортисти се на боб такмичењима боре само „против сата“. Спуштају се, два или четири пута, низ опасну ледену писту и побеђује онај ко у укупном пласману има најбоље време. Ако се деси да две екипе постигну исто време, боље место припада оној која је у једном спусту имала најбоље време.

Најважнија такмичења су Олимпијске игре (од 1924) и светски шампионат (од 1958).

Такмичења се одржавају само за мушкарце, опасна су а несреће веома честе.

ДИКАНТРОП И ВЕСНАСАПНИНС

Н.ЛЕКИЋ

НЕОБЈАВЉЕНИ ДОГАЂАЈ КОЈИ ЈЕ ДОБРО ПРОДРМАО СВЕТ

А.СРЕДАНОВИЋ

УЈУТРУ ЈЕ ПРАИСТОРИЈСКА ЗЕЛЕНА ДОЛИНА БИЛА ПРЕТВОРЕНА У БЕЛУ ПУСТОШ...

ОВО ЈЕ НЕКА ТЕШКА ГРЕШКА! ИМАМО ТОВОЖЕ ТРОПСКУ КЛИМУ А ДОБИЛИ СМО СИБИРСКУ ЗИМУ!

А ЈА САМ БАЦИЛА СВЕ ЗИМСКЕ ХАЉИНЕ КОЈЕ САМ НАСЛЕДИЛА ОД РОДИТЕЉА. САД БУ СЕ СМРЗНУТИ У ОВОМ БИКИНИЈУ!

МОЖДА ЈЕ ОВО СМАК СВЕТА! ЈЕ ЛИ СВАДА ОВАКО?

ЈАВИЛИ СУ ДА НА ЕКВАТОРУ НИЈЕ БИЛО ОВИХ ПАДАВИНА. БРАНКО И ВЕРА РОДИК СУ ЈОШ НОКАС ТАМО ОТПУТОВАЛИ СА ДЕЦОМ!

ИАКО ЈЕ ЊИМА, ОНИ ИМАЈУ ДВА СТАНА... ЈЕДАН ТАМО А ДРУГИ ОВАМО!

ШТА СЕ ДОГОДИЛО? ОТПРИЛИКЕ СВАКИХ 250.000 ГОДИНА ЗАВЛАДА НА ЗЕМЉИНОЈ КУГЛИ ЛЕДЕНО ДОБА. ДАНАС ЉУДИ ТО ЗНАЈУ И ПРЕ НЕГО ШТО ЛЕДЕНО ДОБА НАСТУПИ, КУПЕ ДОСТА УГЉА, ДРВА, НАФТЕ ИЛИ ЕЛЕКТРИЧНЕ ПРЕЈАЛИЦЕ. АЛИ, ЧОВЕКОЛИКИ НИСУ ТО ЗНАЛИ! ОНИ СУ БИЛИ ПОТПУНО ИЗНЕНАЂЕНИ. ДА ЛИ БЕ ИХ ЛЕДЕНО ДОБА УПРОПАСТИТИ? И ГДЕ СУ ОНИ? ЗАШТО СЕ НЕ ВИДЕ?

ДАУБЕР ПЕТКА: ПРОЛАЗАК ГРУПЕ КРОКОДИМА!

На челу необичне поворке јахао је човек на савршено белом коњу. Имао је на себи траперско одело од јелење коже с ресама, а о пасу два сребрна колта. Његове дуге седе власи вијориле су се на летњем поветарцу. И његова шиљата брадица била је бела, а лице преплануло и пуно ситних бора. Па ипак све очи су биле упрте овог старца. Није ни чудо: био је то главом пуковник Вилијам Фредерик Коди, далеко познатији као Буфало Бил!

До пре неколико деценија то је био најпознатији извидник и ловац Америке, човек који је познавао Дивљи запад као свој џеп, о коме су становници Бечкерека могли само да слушају легенде. И, ето, сада је тај ненадмашан ловац јахао њиховим вашариштем док се иза копита његовог ата дизао облак банатске прашине.

Иза Буфала Била наишли су прави правцати — Индијанци. Поглавица с раскошном перјаницом од орловог перја и полунаги ратници на прекрасним мустанзима. За њима су стизали најбољи каубоји Старог Мексика, затим козаци, па Черкези, бедуини из Сахаре на чистокрвним арапским коњима...

Становници Бечкерека, да нас Зрењанина, задивљено су посматрали цео приказ. После почасног круга на отвореној арени представа америчког циновског цирку са „Изложба Дивљег запада“, у којој је главна звезда био Буфало Бил, могла је да почне.

НЕ ПРОПУСТИТЕ ПРИЛИКУ!

Јула 1906. освојано је Бечкерек сав излепљен шареним плакатама. Грађани су позивани да у петак 6. јула изволе на невиђену представу циркуса „Билд Вест шоу“. На програму су најјављени највештији јахачи и најчувенији ратници свих континената: јапански самураји, јахачи „Пони експреса“, козаци из руских степца, француски зуава, ратници Кордиљера, Мексика. Главна тачка ипак био је Буфало Бил чије је име било исписано крупним словима.

И, цео град је нагнуо према благајни. Мада су карте биле скупе — ложа је, рецимо, коштала 8 круна што је отприлике 200 нових динара, а најјефтинија, стајање, око 50 — показало се да становници данашњег Зрењанина не жале круне само да би видели ненадмашног Буфала Била. А уз то, добро се знало да он ангажује само праве Индијанце, ловце, најбоље стрелце на свету као што је, на пример, била чувена Ани Окли.

И нису се разочарали. Од првог тренутка кад је стигао у град, циркус Буфала Била задивно је све: 1300 људи, од чега сто правих Индијанаца са женама и децом, запрежна возила, коњи, кулисе, комплетна оп-

УЗ ЈЕЗИВЕ ПОКЛИКЕ, ПОЛЕГЛИ НЕОСЕДЛАНИМ КОЊИМА НИЗ ГРИВЕ, ИНДИЈАНЦИ СУ ЈУРНУЛИ НА ДОСЕЉЕНИЧКА КОЛА С АРЊЕВИМА. НА ДРУГОМ КРАЈУ АРЕНЕ ЏЕСИ ЏЕМС ЈЕ ПЉАЧКАО ЖЕЛЕЗНИЧКУ КОМПАНИЈУ. МИРНИМ БАНАТАНИМА КОЈИ СУ ПОСМАТРАЛИ ЦЕО ОВАЈ ПРИЗОР ДИГЛА СЕ КОСА НА ГЛАВИ.

рема стигли су у три железничке композиције са укупно 9 вагона! На великом вашаришту у центру града, тамо где је данас Карађорђево трг и Градски стадион, подигнута је огромна отворена арена. Дечаци су одмах почели да кују планове како да се провуку и виде макар нешто од свег тог чуда. Наравно, пре свега чувеног Буфала Била.

УВЕК НА БЕЛОМ КОЊУ

Док је био млад Вилијам Коди важио је за ненадмашног стрелца. Ловио је пуме у Стеновитим планинама а бизоне по прерији. Једном је за опкладу убио равно 67 бизона само за један сат! Отуд му и надимак Буфало Бил што у преводу значи Бизон Бил. И по другим особинама падао је у очи. Био је леп, отменог понашања, полагао је на одећу а оружје је је куповао код најскупљих оружара у Сент Луису и Њујорку. Нико га никад није видео на коњу који није био потпуно бео! Међутим, за његову популарност најзаслужнији је, ипак, је дан промућуран новинар по имену Нед Бентлин који је осетио да од овог доброг ловца и искусног пионира Дивљег запада може створити романтични лик нацио-

налног јунака који ће забавити читаоце а њему самом напунити џепове. Зато Бентлин није оклевао да у својим чланцима Кодију припише авантуре десетине других славних ловаца који су такође носили тај надимак. И, ускоро је Буфало Бил постао за целу Америку, Европу, па чак и Аустралију, херој без мане и страха, храбар и хладнокрван, увек на бранику добра и правде.

Вилијам Коди није се брањивао од ове славе. Чак је и сам почео да диктира сестри своје доживљаје које су после издавачи прекрајали и удешавали по вољи тако да се и сам Буфало Бил једном побунио.

Убрзо му је то досадило и, како је био немиран по природи, окушао се као глумач али је и позориште оставио да би прихватио идеју неког америчког вештог пословног човека да буде вођа једне циркуске трупе која је требало да прикажу историју освајања Дивљег запада у живим сликама. Да би све то изгледало што уверљивије, Буфало Бил је, захваљујући популарности своје личности, успео да окупи око себе најфантастичнију екипу која је икад постојала. Тако је у његовој трупи једно време наступао чак и чувени поглавица Сијукса Бик Који Седи.

Премијера циркуса Буфа-

ла Била одржана је 13. маја 1883. у Омахи, држава Небраска, одакле је трупа кренула на турнеју по Америци жањући свуда велики успех својим живим вестерном, а власнику огромне суме новца. А онда је почетком овог века одлучено да трупа крене преко океана, у Стари свет.

На путу из Италије Буфало Бил је свратио и у Зрењанин.

МЕЦИ СУ ПРАВИ

... Ареном се одједном проломила дивља дрека од које се гледаоцима кожа на жежила. Били су то ратни поклаци Индијанаца који су у трку јуришали на караван насељеничких кола. За праштало је да уши заглуну, а што је најгоре меци су били прави! Гледаоци нису препадани до смрти нису знали да ли да гледају овај крвави окршај или приказ на другом крају арене где је Џеси Џејмс пљачкао железничку композицију, Мексиканци опседали Аламо, а Команчи водили битку с јахачима „Пони експреса“.

Подигла се дебела банатска прашина високо увис и по врелом јулском сунцу, гледаоци, онако зајанурени и прашњави, и сами су личили на Индијанце које су јурили вашариштем.

Кад се слегао дим од пос-

ледних битака, дошли су на ред каубоји који су показали шта се све може урадити обичним „конопом“ — ласом, а три Мексиканца с обешеним брцима и шеширима већим од „амрела“ на коњима су одиграли, тачно по такту музике, познату игру — квалдрил...

Ипак, публика је с нестрпљењем чекала главну тачку. Најзад се на сцени појавио Буфало Бил!

За почетак он је својом чувеном винчестерком погодио шест ораха који су од једном бачени увис! После тога је истом пушком избио десетину старих Индијанаца луле из уста, а њиховим женама бисере из наушница. И овог пута меци су били прави, али нико од оних који су учествовали у тачци није ни трепнуо.

Буфало Бил остао је у Бечкерек само један дан и одмах отпутовао даље, за Вршац, па у Панчево. Али, дуго после тога град није могао да се смири. Причало се само о Буфалу Билу. Дечаци који су покушавали да га имитирају често су неславно завршавали разбијена тура или ушију црвених од крупне очеве шаке. Али, није им било жао: они су видели Буфала Била, не у књизи, не у стрипу, већ право!

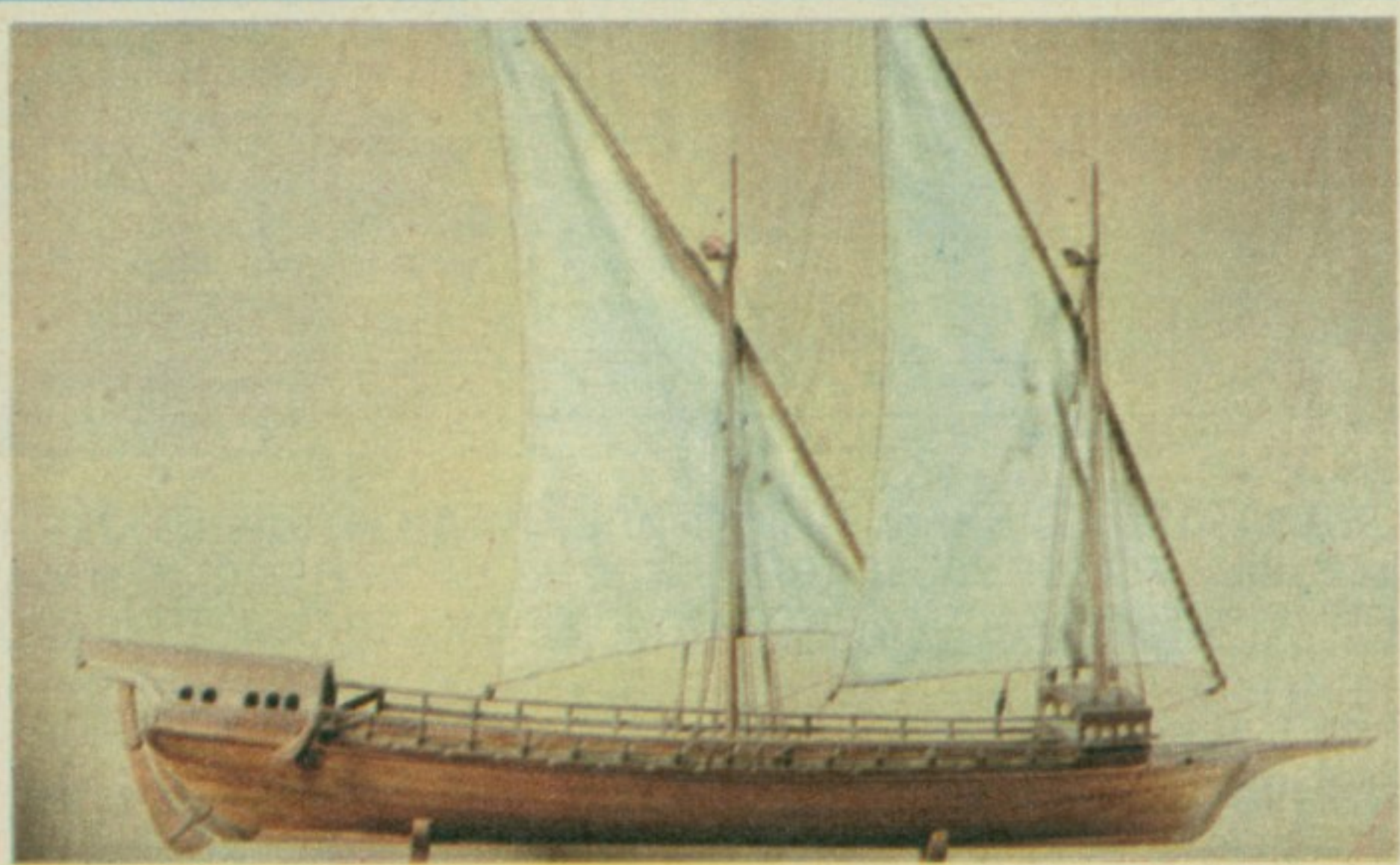

ВЕСЛАЈ, ВЕС

Борбена тактика ратних бродова некада је била једноставна: кад се два противника приближе довољно, или се прамцима сударе, прво долази паљба из топова а онда посада крене на јуриш мачевима и ножевима. За време битке капетани су обавезно излазили на двобој.

СУРОВЕ КАЗНЕ ЗА ИЗНЕМОГЛЕ — Галија је брод изузетно лених линија, дугачак, низак и узан. Пуних 800 година, од X до XVIII века, служила је на Јадрану и Средоземљу и за трговину и за ратовање. Галија има једра, али су јој весла главни погон. На великим галијама је било по педесет весала и на свако је долазило пет веслача-робова, заробљеника и кажњеника. Веслали су стојећи, једне ноге оковане ланцем, по ритму који је одређивао фијук официјерског корбача. Ако би галијот пао изнемогао од дуготрајног и напорног веслања, чекала га је сурова казна: најчешће су му одсецали ногу, ону оковану ланцем, и бацали га у море. Најбоље галије су грађене у Венецији, Дубровнику и Ђенови. Достизале су дужину до 60 а ширину до 7 метара а могле су да понесу највише 300 тона терета или око пет стотина људи.

Средњовековна ратна галија — модел из Поморског музеја у Риједи

ПЛОВИ И ДАНАС — На западној обали Јадранског мора, у Истри и понегде у Далмацији пре више од две стотине година готово свака имућна кућа имала је рибарски чамац-једрењак познат као „барцера“. То је велики чамац, дугачак до 22 метра, а може да понесе 40 тона терета. Има један јарбол са великим једром и пречку на прамчаном продужетку. Једноставна је за управљање и веома добра за краћу пловидбу па се и данас користи на неким острвима и лукама Далмације и северног Јадрана.

Рибарски чамац „барцера“ — модел из Поморског музеја у Риједи

БАРК ИЗ КРАЉЕВИЦЕ — Године 1866. у бродоградилшту у Краљевици саграђен је једрењак „фиуме“ типа барк. Његови власници, Ријечани, користили су га за превоз робе и само понекад за превоз путника, најчешће чланова своје породице. Био је то леп и јак брод са богатим системом једара, дугачак 45 метара а могао је да понесе 540 тона терета. Пловио је по Јадранском, Средоземном и Црном мору а залазио је и у Атлантик, уз обале западне Европе.

Једрењак-барк „фиуме“ — модел из Поморског музеја у Риједи

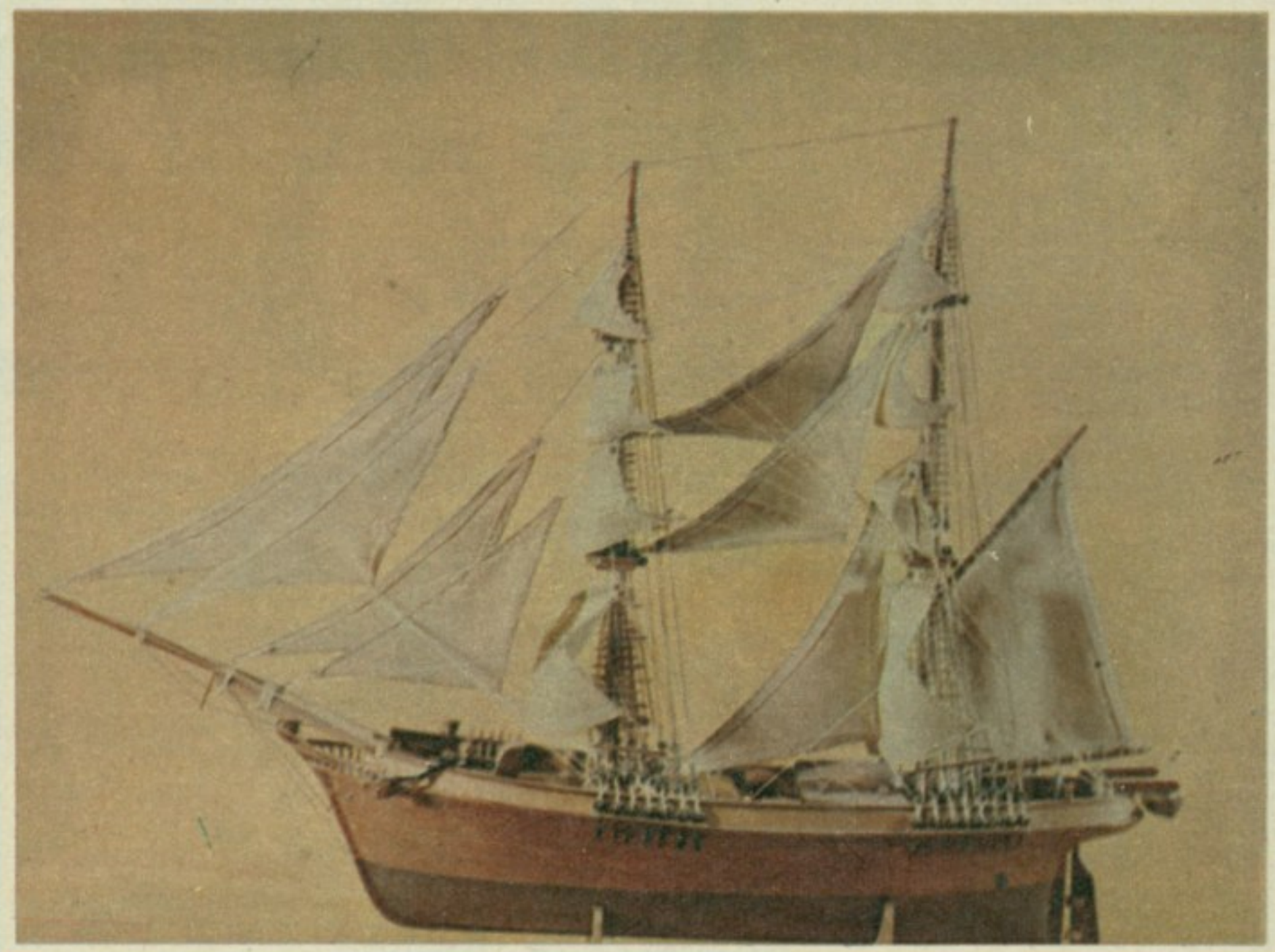
ПРАВА ЛУКСУЗНА ЈАХТА — Последњи велики путничко-трговачки једрењак на Јадранском мору био је „бицел“. Саграђен је 1877. године у Ливерпулу а петнаест година касније откупио га је Словенац из Трста Хенрик Ангел Јазбец. „Бицел“ је по свом изгледу био права луксузна јахта. Грађен је од дрвета а пресвучен жељезном оплатом. Био је дужи од многих тадашњих бродова 60,71 метара, и могао је да понесе 815 тона терета. А ипак, посаду овог великог једрењака сачињавало је само 15 људи, укључујући ту и капетана и сво помоћно особље.

Једрењак „бицел“ — модел из Поморског музеја у Пирани

СЛАЈ, ГАЛИЈОТЕ!

ОБЕСИТЕ УСКОКА — Помагани од хрватске и млетачке властеле ускоци су готово читав век бранили Сењ од Турака. Кад је Венеција, склопивши мир с Турцима, прекинула пријатељство са Сењанима, постали су јој најопаснији непријатељи. Ускоци су имали сопствену морнарицу састављену од малих, брзих и окретних једрењака на којима су гусарили по читавом Јадрану. Једрењаци су им били отворени са малом палубом на прамцу и крми и једним јарболом. Осим једра имали су и по четири весла са стране. На њима су пресретали млетачке трговачке бродове и пљачкали их, па су венецијанске галије добиле наређење да их гоне и да заробљене ускоке одмах већају или употребе као галијоте.

Ускочки једрењак — модел из Поморског музеја у Ријеци

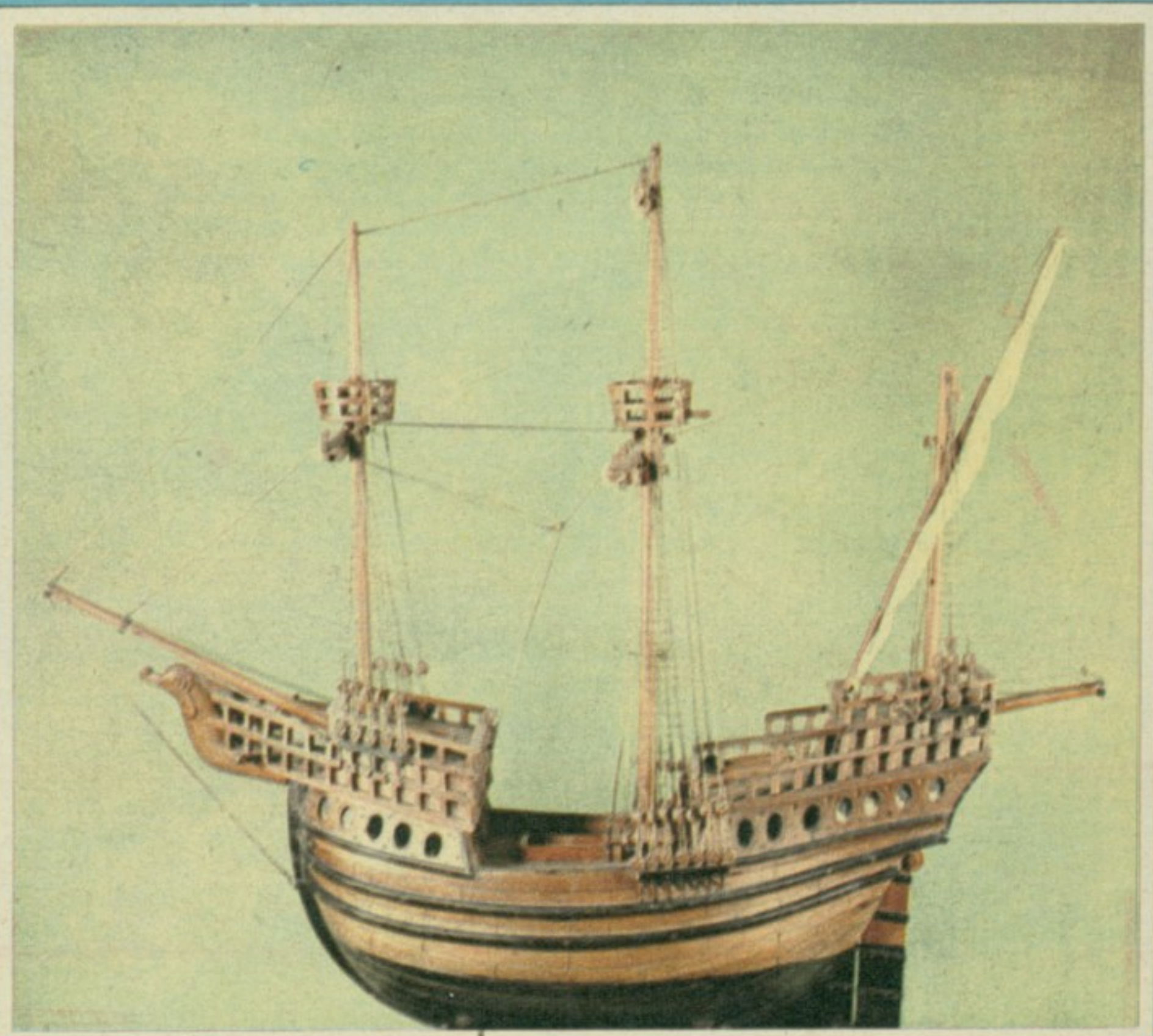

ИЗ ЛОШИЊА У ЈУЖНУ АМЕРИКУ — У Малом Лошињу је 1866. године саграђен леп једрењак типа бриг који је, десет година касније, откупила Ивана Муха-Горуп, сестра богатог бродовласника Јосипа Горупа из Ријеке. Брод се звао „Аурора“ а власница је том имену додала М, прво слово породичног презимена. „Аурора М“ је била трговачки брод од 334 тоне носивости. Пловила је по Јадрану, Средоземљу, Црном мору и Атлантику а стизала је и до обала Јужне Америке.

Једрењак „Аурора М“ — модел из Поморског музеја у Пирану

БУРА МУ НЕ МОЖЕ НИШТА — У Венецији је 1876. године саграђен једрењак типа барк — „сирена“. Двадесет година припадао је Марији, Леополду и Валентини Доленц из Малог Лошиња. Био је то трговачки брод који је са само 12 чланова посаде пловио готово по свим морима света. Био је добро опремљен и сигуран на најнемиријем мору. Као и сви једрењаци типа барк имао је три висока јарбола са богатим системом једара. Могао је да понесе 535 тона терета.

„Сирена“, једрењак типа барк — модел из Поморског музеја у Пирану

КРАЉИЦА МОРА — Дубровник је у средњем веку имао бројну флоту великих „карака“, „нава“ и других, мањих једрењака. Трговачке „караке“ су превозиле робу на дугим линијама а биле су добро наоружане за одбрану од гусара. Имале су по три јарбола и високе каштеле, утврђења на прамцу и крми за смештај бораца и посаде. Прамац и бокови дубровачке „караке“ украшавани су лепом резбаријом по којој се ценило богатство бродовласника а и Дубровника као поморске државе. На води је била окретна и сигурна па су је прозвали краљицом мора.

Дубровачка „карака“ из XVI века — модел из Поморског музеја у Ријеци

НАСТАВИЋЕ СЕ

Т е летње вечери кројач Бувије одмарао се у свом стану у Улици Сен Жак у Паризу. Изненада, подигла се летња олуја. Почело је да грми и сева и после једног јачег праска, дрвена вратанца на камину су се отворила и у собу је ушетао светлећа кугла велика као људска глава. Бувије се буквално скаменио од страха. Међутим, лопти се изгледа није журило. Натенане је почела да се шета по соби, неколико сантиметара изнад пода. Кројач је скупио ноге на столици не желећи никако да га светлећа лопта дотакне. Зачудо, она није зрачила никакву топлоту. Потом је светлост у облику лопте одскакувала поново у димњак. Још се бедни Бувије није ни опоравио од првог шока, а собом се разлегла ужасна експлозија. Изјурио је напоље где га је чекало ново изненађење: врх димњака био је разнет у парампарчад...

Тако је дословце, у документу који се и данас чува у Француској академији наука, описан догађај који се одиграо у Паризу 5. јула 1895. године.

КАКАВ РУСВАЈ!

Случај светлеће лопте која је толико преплашила кројача Бувијеа није усамљен. Научници су утврдили

НЕРАЗЈАШЊЕНЕ ПРИРОДНЕ ПОЈАВЕ

МУЊА СКАКУЋЕ ПО СОБИ

СКАМЕЊЕНИ КРОЈАЧ СКУПИО ЈЕ НОГЕ НЕ ЖЕЛЕЋИ НИКАКО ДА ГА СВЕТЛЕЋА ЛОПТА ДОТАКНЕ. АЛИ, КУГЛА СЕ САМО МИРНО ПРОШЕТАЛА ИЗМЕЂУ НАМЕШТАЈА И НЕСТАЛА У ДИМЊАКУ. А ОНДА ЈЕ ОДЈЕКНУЛА СТРАХОВИТА ЕКСПЛОЗИЈА

тећи облак. Из њега се одједном спустио крак, сличан ногавици панталона, а из ње је, опет, испало некакво златно буренце и уз тресак пало поред бандере. Тада се из те блиставе гомилице одвојила светлећа лопта и ударила у школску зграду. Био сам толико запрепаштен да се чак не сећам је ли удар пратила грмљавина.

Причу настављају они који су се затекли у школи.

Приметили су да им се телефонском жицом приближава златножута лопта. Затим је она на тренутак ишчезла да би на необјашњив начин ушла у учитељев стан у тренутку док је телефонирао. Учитељ је тврдио да га је лопта оборила на под-

ла је потпуно истопљена, неколико бандера с челичним носачима разнето је у комадиће, док је дебели под земни кабл пречника 70 сантиметара био као секиром пресечен! И то све без и најмањег шума!

ПРИЧА ПИЛОТА ЈЕНСЕНА

Један једини пут светлећа лопта појавила се неочекивано високо на небу. Почетком 1961. канадски пилот А. Јенсен управљао је млазним авионом који је летео према Британској Колумбији. Налазио се на висини од 16.000 метара да би избегао огромне кумулусе који су му се нашли на путу. Облаци су били најфантастичнијег облика, па је Јенсенов пријатељ, страствени фото-аматер, начинио кроз прозор неколико снимка. И усред једног црног олујног облака камера је ухватила округли светлећи предмет. На следећем снимку лопта је била заклоњена једним облачком али се јасна светлост пробијала испод...

На основу свих ових сведочанстава научници су покушали да, објасне тајанствену лоптасту муњу, али мада је од времена кад је амерички физичар Фарадеј открио да је муња јак и нагло пражњење атмосферског електрицитета између два облака или облака и земље, прошло више од две стотине година, и данас постоје извесни случајеви у вези с муњама и громовима које наука није успела да растумачи.

ГРОМ МУ СКИНУО ПАНТАЛОНЕ

Шта да се, на пример, каже о оном грому који је јуна 1872. у Француској ударио у једног сељака, срећом није га ни најмање повредио, али му је зато стварно уметнички распарао све шапове на панталонама! То му није било доста већ му је скинуо ципеле и чарапе и одбацио их на педесет метара! Или о оним доста честим случајевима кад се гром задовољи да погођеног обрије, сасвим или само напола!

Дешава се да се на кожи човека погођеног громом нађу као жигом утиснуте јасне слике као што је, рецимо, слика дрвета под којим је несрећник потражио склониште. Тако је на грудима једног дечака кога је гром погодио управо у тренутку кад је хтео да испразни птичје гнездо нађена јасна слика гнезда заједно с младим птичетом у њему.

Али, гром није само аматер-фотограф већ и галванопластичар. Најнеобичнији случај ове врсте збио се у Чехословачкој 1797. године кад је гром ударио у један црквени торањ. Позлата с црквеног сата нестала јз без трага док су оловни оквири црквеног прозора који се налазио испод часовника засјали у новом златном руху...

Случај је задао грдне главобоље научницима, исто онако као што се сада муче физичари који покушавају да реше загонетку лоптасте муње, уверени да за ову појаву мора постојати научно објашњење.

Средином двадесетих година овог века норвешки инжењер Нилсон покушао је да добије вештачку светлосну лопту у генератору јачине 12.000 волти. Његова лопта дигла се увис и нестала. Највероватније је у питању био прегрејани ваздух и метална пара који су случајно добили баш облик лопте...

НЕ ПОМАЖЕ ГРОМОБРАН

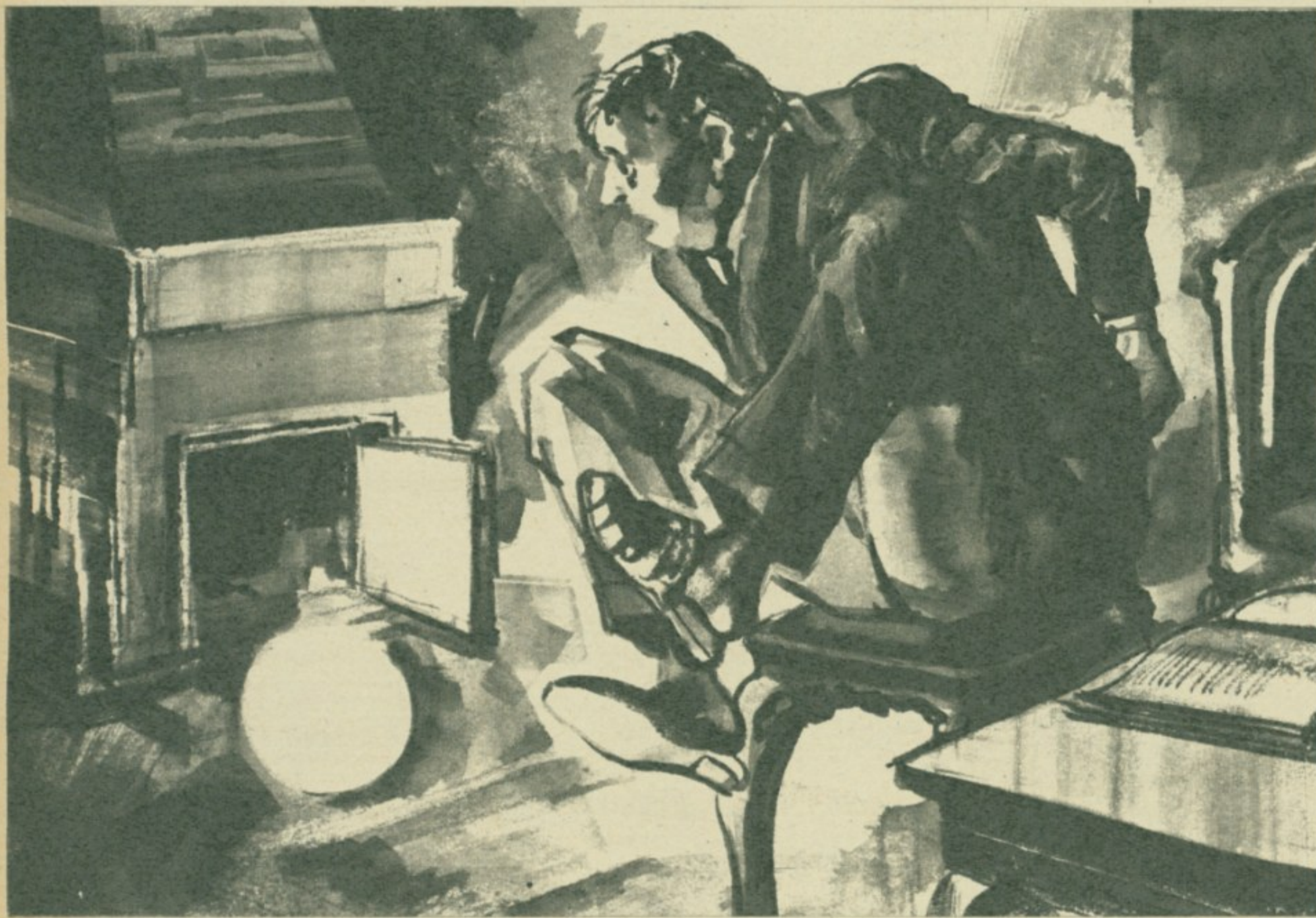
И чувени совјетски атомиста Пјотр Леонидович Капица бавио се проблемом кугласте муње. По њему она је морала имати извор одакле се напајала енергијом, кад се веза прекине, лопта једноставно нестаје. Уколико до тога дође нагло, лопта пада на тло, уз прасак изазван наглим ширењем ваздуха...

Постоји безброј претпоставки о тајанственој светлећој кугли. По једнима то је смеша хемијски активних кондензованих гасова који се налазе у мање-више стабилној равнотежи. Она светли јер у њој сагоревају чврсте честице које садржи (дим, прашина) и у зависности од брзине ширења гасова у простор који их окружује лопта може или нестати нечујно или експлодирати. По другима, лоптаста муња је само део стреласте муње која је добила карактеристичан облик. Лопта се креће захваљујући електромагнетном пољу стреласте муње или електричном пољу облака.

Међутим, све су то претпоставке. Ова муња појављује се изненада и ретко, до данас нико није успео да је добије експерименталним путем у лабораторији и светлотежава посао научницима да проуче ову чудну природну појаву и провере разне хипотезе.

Најгоре је то што је разорно дејство ове муње велико а громобран који успешно штити од других врста муња, овде ништа не помаже.

В. В.

да ова чудна кугла најчешће улази у собу кроз димњак или отворена врата, начини неку злураду шалу а затим или одмах експлодира или се једноставно изгуби. Успели су да утврде још и то да је то у ствари муња у облику лопте, најћудљивија од свих врста муња.

О лудоријама ове кугле хронике бележе заиста чудновате ствари. Тако су, на пример, две старице мирно седеле у кући уз плетиво

кад је кугласта муња улетела у собу, истргла плетаче игле из руку на смрт уплашених старица, бачила их у један угао и ишчезла...

У немачкој варошици Бишофсверди 29. априла 1925. године приказ с тајанственом лоптом имао је много више сведока. Куглу је први угледао поштар Фасолд који за нешто слично до тада није ни чуо.

— Ишао сам улицом — причао је касније — кад сам изненада спазио црн пре-

Телефон је, међутим, остао неоштећен! Кад је незвани гост нестало, на великом прозорском окну остале су две овеће правилне округле рупе: прва, кроз коју је лопта ушла — већа и друга излазна, нешто мања, вероватно услед губитка енергије.

Тек касније су становници Бишофсвердија имали чему да се чуде. Лопта је за собом оставила прави дар-мар. Телефонска жица у дужини од 200 метара би-

ПРЕВАРА

МАЛОГ

ДАБРА

Мери Кларк живи на фарми у околини Форт Нормана, на северу Канаде. Поред јата кокошака и неколико свиња, она свакодневно храни и једну породицу даброва. Из дана у дан, тачно у подне, с реке Редстон која протиче недалеко од фарме, у дворишту госпође Кларк долазе њени даброви. Наравно, увек се прво појављује тата, па млади, затим мама. У овом поретку иду један део пута, све док се не укаже Кларкова брвнара, велико двориште ограђено плотом и у дворишту за њих добро познати лик Мери Кларк. Тада пожуре, али их све претекне најпуније и до тада најспорије младунче. Тај дебелик је заиста незасит и он мора увек да буде први за трпезом!

Међутим, једнога дана Мери се изненадила и забринула. Сви су већ стигли и једу,

храном, породица није ни приметила његов одлазак. Дотрчао је до воде и неколико пута снажно ударио јаким плоснатим репом као широким веслом по површини. За даброве је то аларм, сигнал да су у опасности и да се треба сакрити што пре. Ударци су одјекнули као пуцњеви и цела породица даброва брзо је престала да једе, трком напустила фарму и заронила у воду. Када је млади дабар видео да је храна слободна, мирно је отишао до ње и најео се без свађе и отимања.

ПАЦОВ КАО КРИМИНАЛАЦ

Није познато да ли је млади дабар за лажну узбуну добио батине од родитеља,

од мањих лукастава неких животиња. Мање је и опасно јер „рањеник“ може сваки час да побегне, само док се склоне млади или непријатељи одведу што даље од кућног прага. Веће је умеће, а и храброст, укочити се и направити се „мртвим“, пустити да те непријатељ онуши и оде.

Научнике је дуго интересовао проблем намерне „смрти“ код животиња. Били су у недоумици да ли је у питању шок и одузетост или смишљено мировање, „к’о мртав“, да би се тиме заштитила породица или легло. Три америчка зоолога су, вероватно, успели да реше ову загонетку на помало чудан и оригиналан начин — помоћу детектора лажи. Они су наине, на једног опосума, као мачка великог америчког пацова скупцепог крзна, причврстили ову справу као да испитују криминалаца. И шта се догодило? Али, да кренемо редом...

Пошто су на опосума с којим је требало да се изведе експеримент прикачили апарат за откривање лажи, с магнетфона је одјекнуо гласан и љутит лавез паса. У исто време, овог опосума зграбила је једна дрвена псећа њушка и, наравно, догодило се оно што се дешава увек кад прави пас нападне опосума. Првом „псећем“ уједу животиња је покушала да узврати сопственим зубима и угризом, а затим је пала „мртва“. Глава јој је беспомоћно клонула, а њушка је била отворена и опуштених вилица.

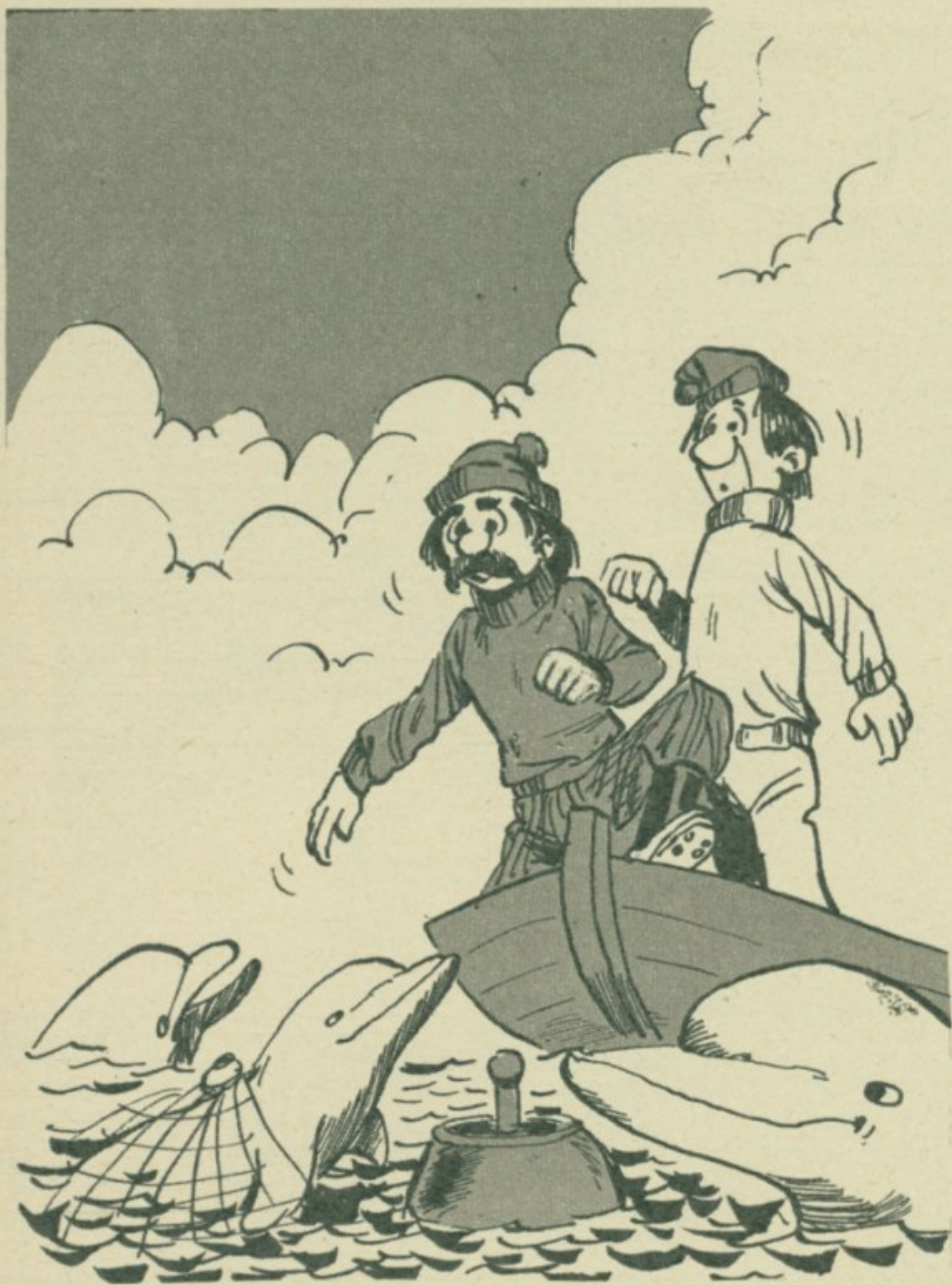
Међутим, детектор лажи је имао „пуне руке посла“. Слика мозга била је потпуно нормална, без иједне од оних кривуља које су типичне за шок и одузетост услед страха. Само у почетку напада апарат је забележио појачану активност мозга који је већ тренутак касније радио нормално. Животиња

није спавала и није, очигледно, била ни нарочито узбуђена.

Овај опосум спасао се од опасности „глумљењем мртваца“. У чудесној игри опонашања других, снажнијих од себе, или имитирањем „мртваца“, једна рибица из Индијског океана сигурно би добила медаљу за храброст и Оскара за глуму! Професор Хедмигер, директор циришког зоолошког врта, посматрао је невероватан и успешан маневар малих риба да би се спасле од воденог разбојника — штуке. Рибице су се као на команду муњевитом брзином тесно збиле једна уз другу и њихова ситна тела су образо-

вала контуру крупног морског пса. Ово новонастало „морско чудовиште“ чак је и скакало из воде као једна једина риба и враћало се натраг, а да при томе уопште не наруши верно образovan лик морског пса. Када је изненада уместо бројних слатких залагаја угледала „ајкулу“, којој и сама може да буде један добар залагај, штука је стреловито побегла.

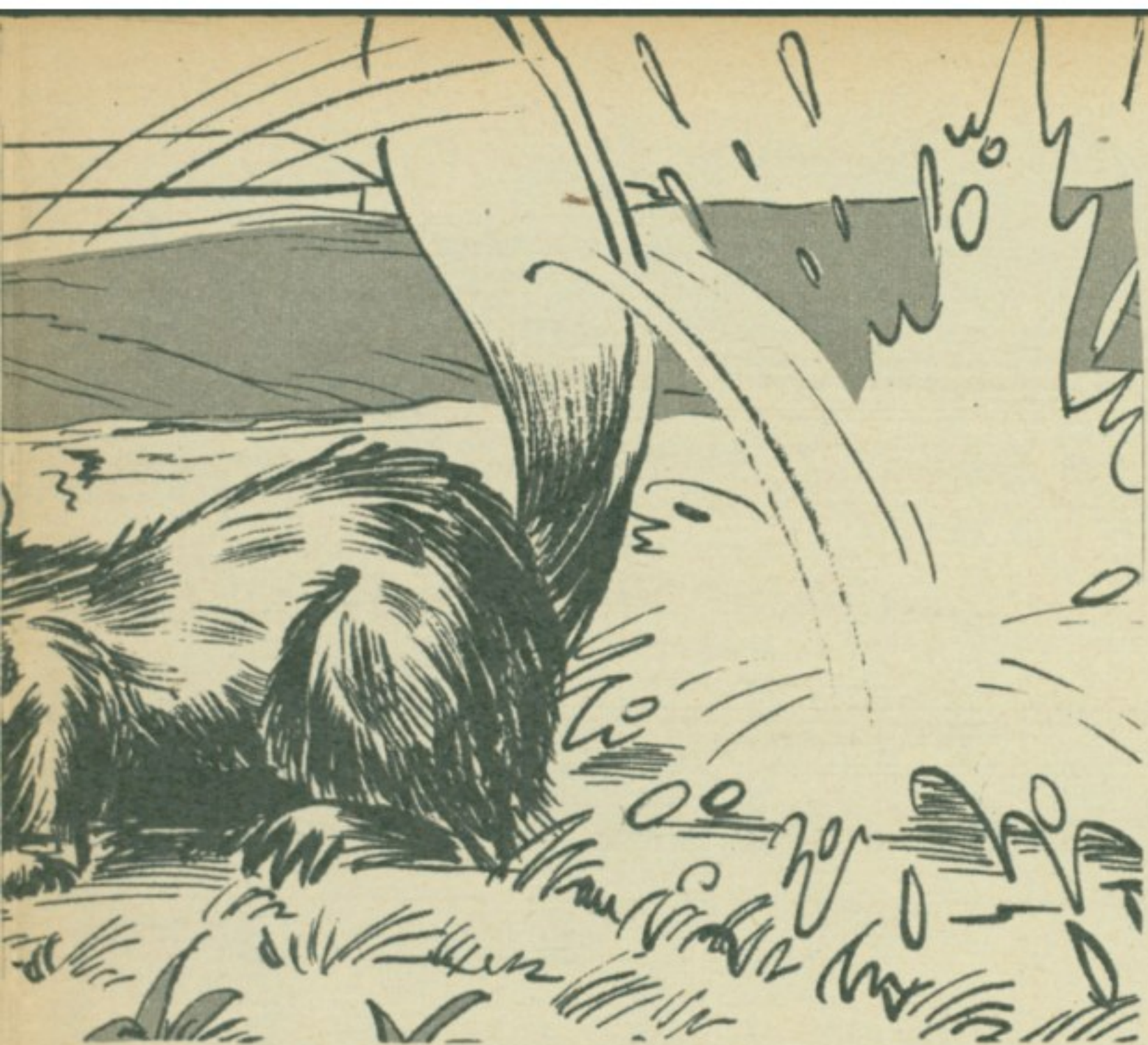
Шта је нагнало беспомоћне рибице да, уједињене, „одглуме“ морског пса, да ли је у питању инстинкт, нагон или смишљена акција инспирисана заједничком опасношћу — није познато. За научнике је то још тајна,

само нема дебелика. Није могла да верује и пошла је према реци. Али, ускоро се обрадовала; у сусрет јој је неспретно трчао мали дабар крзна мокрог од воде. Догледао се до посуде с храном, али сад није био први већ последњи. Покушао је да се прогура између родитеља и браће, али без успеха. Данас ће, вероватно, први пут да остане без ручка. Одједном се окренуо и потрчао према реци. Занета

али овај догађај, и не само овај, драгоцен је за научнике који лагано, али стрпљиво откривају да су животиње много мудрије и лукавије него што се претпостављало. Зна се да многе птице, жабе, гмизавци, па и сисари, кад су у опасности „глуме“ тешко рањавање или чак смрт. Направити се озлећеним, пустити да непријатељ приђе близу и да му се тако скрене пажња са гнезда или младих једно је

Не зна се да ли је за то добрио батине од свог тате

али су зато познати многи чудесни поступци разних животињских врста који често задиве и лукавошћу и мудрошћу изненаде и човека, који је на врху лествице савршености, испред свих осталих становника Земље. Одрастао човек, на пример, тешко може да одглуми дете тако да му неко поклати шећерлему и помилује га по глави. Али, сребрни галеб, птица северних мора и обала, изврсно глуми птића, тако успешно да, с испруженим и отвореним кљуном, измоли храну код птичјих родитеља чак и друге врсте. А када га нови старатељи нахране, сребрни галеб поједе и младе из гнезда у којем је до тада уживао у гостопримству!

МАЈМУНСКА ПОСЛА

И дабар, и опосум, и рибе, и галебови су по интелекту-

алним могућностима далеко испод мајмуна који се својим навикама, особинама и начином понашања често приближава свом сроднику, човеку, на „опасно“ малену раздаљину. Познато је да је мајмунска породица чврсто везана, где се без поговора слуша очева реч и жеља. Мајмуни најчешће живе у складном браку у којем се супружници воле и дуго и верно. Али, ако мужјак или женка занемаре једно друго, „оштећена“ страна ће да потражи утеху и ван брака. Сличан догађај одиграо се у једној породици у зоолошком врту у Чикагу. Пошто јој је муж и господар поклањао све мање пажње и нежности, женка једног папијана је с много умећа у шармирању завела другог младог мужјака своје врсте. Раскид брака био би неминуован да напуштени муж није наишао баш у незгодан час, у тренутку нежности неверне супруге и њеног новог изабраника. И шта се догодило? Кад је угледала мужа, мајмуница се отргла из загрљаја млађег мужјака, опалила му врућ шамар као да је свему кривац он и уз заглушну дреку и лажну усплахиреност бацила се у загрљај свог „законитог“ господара глумећи нападнуту, недужну и добру супругу. Њен муж је био уверен да је она потпуно невиница у целој комедији и поступио је супротно обичајима и законима „мајмунског брачног права“. Уместо да буде кажњена неверна супруга, њен изабраник је, без објаве рата и рукавице бачене за двобој, доживео класичан нокаут већ у првој рунди.

ПЧЕЛЕ СЕ СЕЋАЈУ ЛЕТА

Мајмуни, иначе, воле да живе у сложном браку, наравно, на свој мајмунски начин. Али, постоји и нешто што воли ретко који мајмун и чега се већина ових интелигентних сисара просто ужасава. То је вода. Њој се

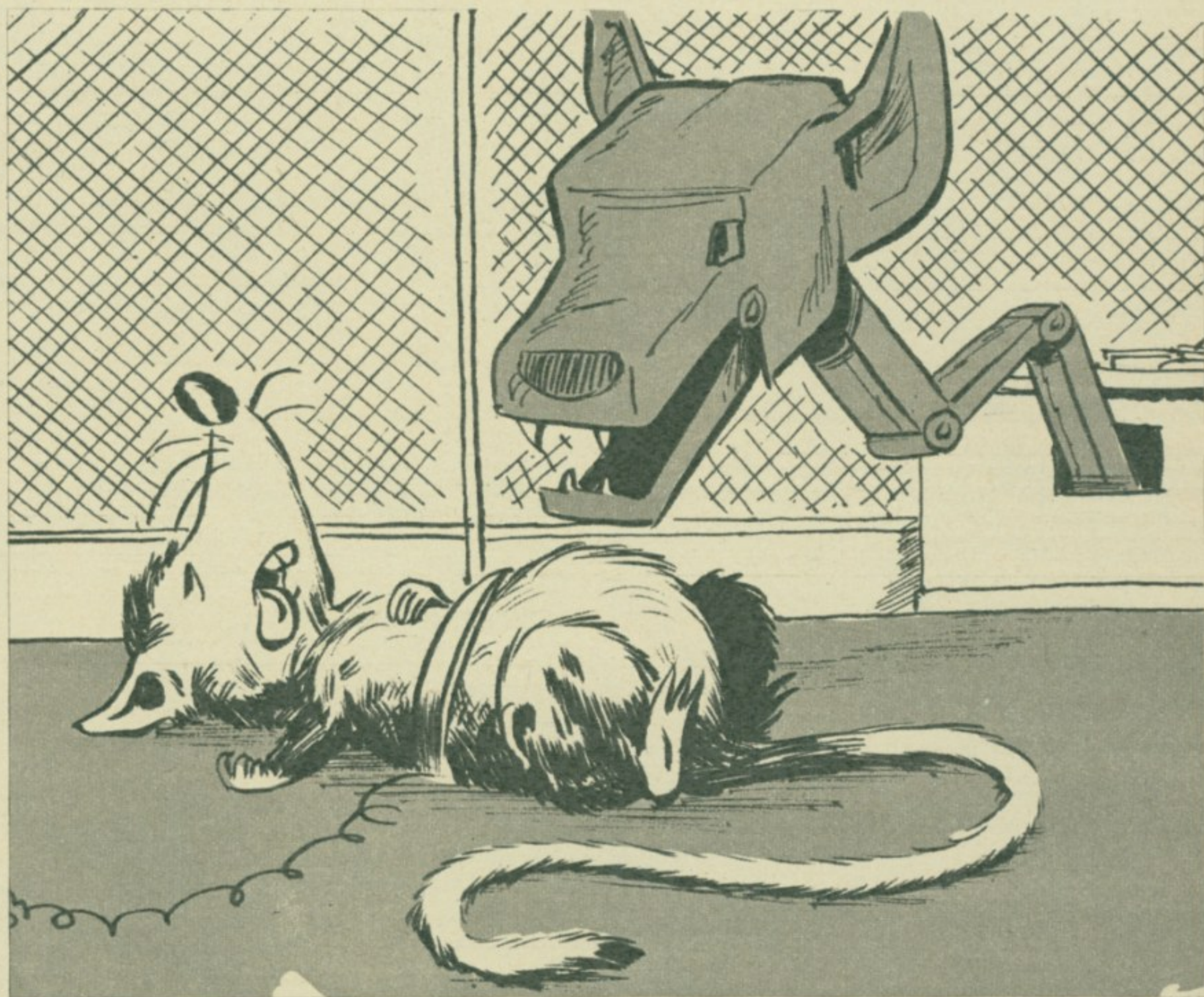
мајмуни приближавају само кад су жедни и кад их преко воде чека — слобода. Да би дошао до ње, један резус мајмун у Њујоршком зоолошком врту је „смислио“ заиста оригиналан и духовит начин. Сваки дан је у свом

духовитих „трикова“ ових животиња, сигурно најомиљенијих становника сваког зоолошког врта. Једна врста „традиције“ међу мајмунима ипак постоји. Није познато да ли су неке женке макакија, сродника резус мајмуна, организовале „покрет за ослобођење женки“ овог становника густих шума на острвима Индонезије. Док су на неким острвима макакије-ве женке у потпуној зависности од жеља и „схватања“ мужјака, на другим острвима оне су стекле пуну равноправност с мушким члановима породице.

Већ дуго времена је познато да је код савршенијих животиња донекле развијено „сећање“ на поједина места, догађаје, гласове или особине које су им нанели непријатност или пружили топлину и нежност. Пчеле су, на пример, одувек интересовале научнике због нарочите организације живота у заједници. Недавно су научници успели да утврде још једну занимљиву чињеницу из живота пчела. Док је свуда зима и веје снег, пчеле су

У прилог овој тврдњи иде и догађај из 1967. године у којем су главни учесници били баш делфини и рибари с једног совјетског чамца које су делфини позвали у помоћ. Животиње су прво опколиле мали рибарски чамцац, затим га гурале у одређеном правцу све док га нису довеле до једне плутаче. Рибари су у почетку били изненађени, а онда одушевлени: у паламарима плутаче до којих су их довели делфини беспомоћно се заплело њихово младунче. Рибари су га брзо ослободили а одрадли делфини су и спасиоце и спасеног поздрављали радосним звиждуцима. Затим су чамац с рибарима свечано испратили чак до луке.

Ове паметне животиње имају у човека занста огромно поверење. Делфини прате бродове, морнарима и путицима приређују праве артистичке представе у скоковима у воду. И не само то. делфини често спасавају давленике. Не зна се да ли је икада неки делфин напао човека. А за човека се зна

слабо ограђеном кавезу, крај јарка пуног воде, скривао по једну банану. Преко воде су се налазили лосови. Кад би се једна од ових животиња приближила боравишту овог мајмуна, резус би му у уста ставио сакривену банану и тако га одобрљиво да би му онда хитро скочио на леђа и као цокеј на коњу прегазио јарак и дошао до простора са лосовима одакле би с лакоћом умакао. Када је откривено како овај мајмун, и поред страха од воде, долази до слободе, постао је атракција за многобројне посматраче.

Овај резус мајмун, вероватно, није успео да одначина како је бежао из кавеза створи традицију коју би прихватила и његова браћа. То је само један од многих

у топлој кошници, коју гравају сталним покретима крила детаљно „сећају“ цвет не ливаде на којој су биле претходног лета или јесени.

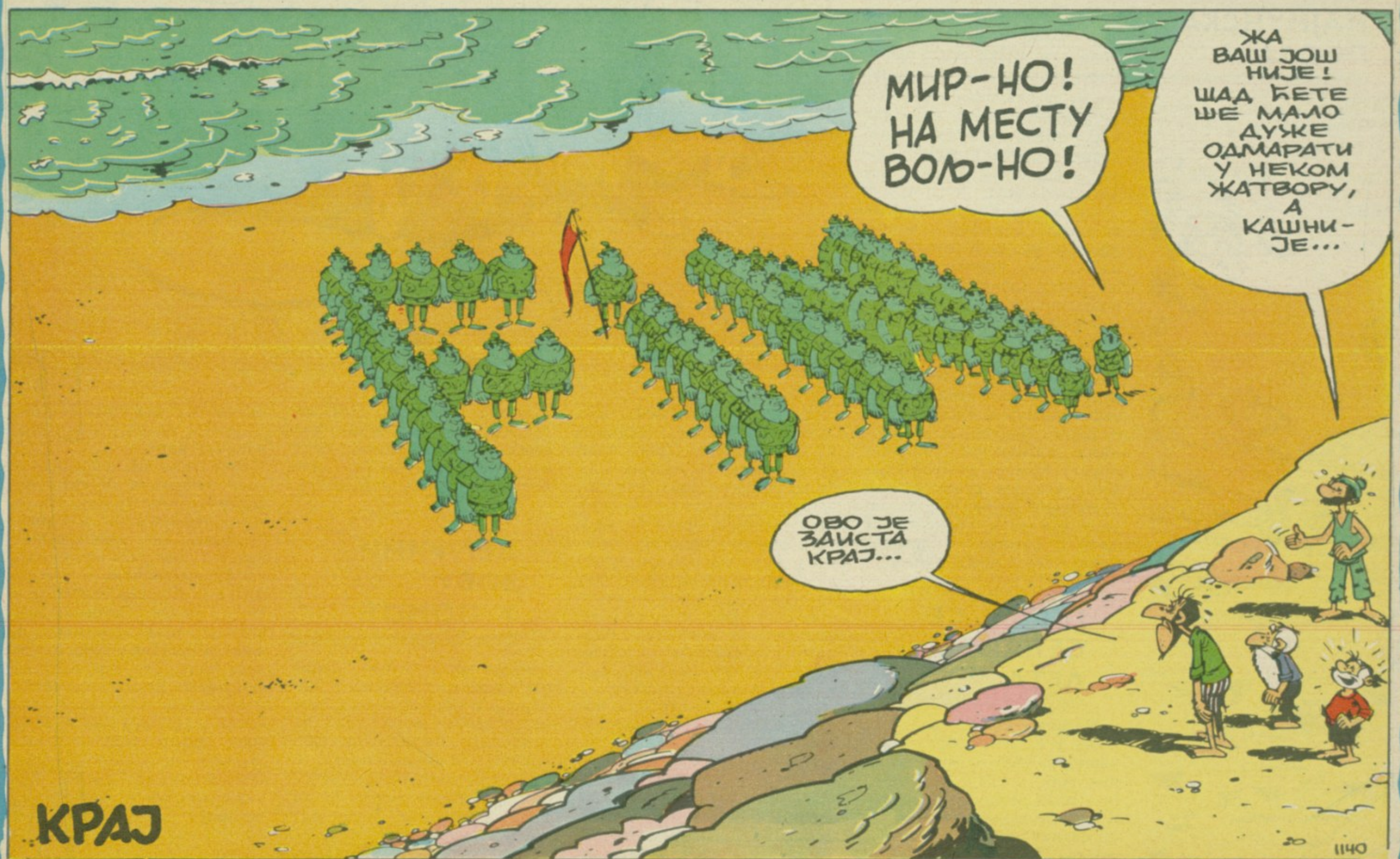
ДЕЛФИНИ ЗОВУ У ПОМОЋ

Једна врста сисара данас све више одушевљава и научнике и обичне, свакодневне посетиоце мора. То су делфини. Захваљујући бескрајној мирољубивости и изразитој интелигенцији ових животиња, можда ће се ускоро остварити један од древних човекових снова — разговор са животињама.

да често и без потребе убија једног од најлепших становника мора.

Животиње су неисцрпан и увек занимљив објект човекових посматрања. Он о њима зна све више, али многе тајне из животињског царства још увек су — тајна. Ипак, научник и зоолог Витус Б. Дрешер описао је у својој књизи „Љубазна животиња“ неке животиње и њихове особине које су до сада биле слабо и потпуно непознате. Знањем научника и топлином љубитеља животиња, Дрешер нас приближава једном свету који нам је само привидно познат. Својом књигом Дрешер помаже људима да животињама приђу још ближе и да тако што више буду — људи.

ЦРНА БРАДА И КОМАНДОСИ

КРАЈ

ПРИЧА ИЗ ЖИВОТА

Кад су нас хеликоптери спасилачке екипе коначно пронашли, било се већ сасвим смирало. Таласи високи десетак метара преливали су се преко палубе „Океанске плиме“ тако да кроз прозор кабине с радио-уређајима нисам могао ни да назрем спасиоце. Само сам чуо глас пилота хеликоптера и то преко помоћног пријемника јер је огроман талас пре неколико часова потпуно уништио главни радио-уређај. Па ипак, први пут откако нас је те новембарске ноћи 1972. у Северном мору захватила олуја, помислио сам да постоји могућност да се спасемо, нас педесет чланова посаде и заповедник капетан Тилер.

ПИЈАНИ БРОД

А само колико јуче време је у заливу Скагерак, између Данске и Норвешке, било савршено мирно. Управо зато капетан је одлучио да помери брод више према норвешкој обали. Почеле су припреме за овај доста компликован посао. Јер, кад се помера овај специјални и више него скуп брод, његове челичне ноге, дугачке по 120 метара, морају се извући с морског дна и подићи у ваздух. И управо кад су четири метална крака била подигнута, онда кад је наша платформа тешка 12.000 тона била најнеста-

Џиновски торањ за вађење нафте с хиљадама литара опасне течности олуја је бацала право на неочишћено минско поље! Сваког тренутка очекивали смо експлозију.

Сад је све зависило од другог. Нервоза је достигла врхунац. Уж је полетело ка тегљачу. Кад смо кроз помрчину назрели да су људи са тегљача дохватили други крај уже-та и везали га за печуркасто испупчење на палуби, одјекнули су узвици. Тегљач је почео полако да нас окреће тако да смо сад већ били у много бољем положају у односу на ветар. Везани за овај мали али издржљив брод чекали смо повратак хеликоптера.

ШЕЗДЕСЕТ ЧАСОВА ДЕЖУРСТВА

Док сам седео крај пријемника, пришао ми је капетан Тилер и мирним гласом, као да ми каже „добар дан“, рекао:

— Било би добро да пожуре. Таласи нас носе право на неочишћено минско поље из прошлог рата.

НИСАМ ПОСЛУШАО БАРБАРУ

билија, захватило нас је незапамћено невреме.

Следећих неколико часова „Океанска плима“ тетурала се као пијанац тако да се на спуштање металних ногу које су се претећи беласале у тами, није могло ни помислити. Капетан Брајан Тилер ушао је у моју кабину.

— Дајте знак за узбуну! — наредио ми је онда, видећи мој израз лица, додао: — Ништа не брините, Нигел. Сви бродови који ухвате наш С. О. С. без обзира под којом заставом плове, промениће курс и притећи нам у помоћ. Тако је то на мору...

Капетан Тилер, човек широких рамена и густе браде, уливао ми је поверење од првог часа кад сам пре седам месеци ступио на овај брод. И сад је био прибран мада је најбоље схватао у каквој се опасности налазимо. Наредио је свакоме да ради нешто јер је знао да тако бар неће бити панике. У једном од тих језивих тренутака, у паузи између два позива у помоћ, сетио сам се Барбаре. Моја девојка никако није могла да разуме зашто морам да пловим. Покушавала је безброј пута да ме убеди да је много боље и сигурније да радим на сувом, чешће бисмо били заједно. Али, ја сам волео море. Бар све до ове буре.

Погледао сам кроз прозор. Немилосрдно се обарало на нас сваки пут претећи да сирви сву ту гвожђурију. Једина трошна веза са светом била је сада моја станица на батерије које су се застрашујућом брзином празниле. Срећом, сада су ту били хеликоптери! Мада је буре

била страшна, а наш торањ далеко од обале, данско ваздухопловство послало је своја три хеликоптера да покушају нешто готово немогуће — да нас спасу.

САМО ЈЕДАН

Слушајући брујање хеликоптера све нас је обузела нада да ћемо се извући из овог пакла, али, на жалост, наша срећа је трајала кратко. Ни после неколико покушаја летелице нису успеле да се спусте на палубу „Океанске плиме“. Четири дугачке челичне ноге сабласно су се њихале високо у ваздуху и сваког часа претиле да неки од хеликоптера смрскају као муву. Међутим, пилоти су били заиста храбри и нису одустајали.

— Покушаћемо да вас извучемо једног по једног — поручио је вођа спасилаца. После тога су сва три апарата пробала да спусте по једно ужу, али ветар и таласи били су моћнији. Само је у тренутку замишља један млади нафташ успео да дохвати ужу и њишући се над запенушаним таласима успео се до хеликоптера. Изненада, ветар је почео да дува још махнутије и Данци су сад узалудно покушавали да нам добаце дебело ужу. Поново се јавио вођа спасилачке екипе:

— Овако не можемо ништа учинити. Покушајте да „Океанску плим“ окренете за 180 степени.

Међутим, до тога никад није дошло. Управо док сам примао поруку, вода је провалила у стројарни-

цу. Сада смо били и без погона и без светлости! Преко батеријског пријемника једва сам чуо глас пилота:

— Морамо вас оставити... — говорио је скоро шапатам. — Немамо више горива...

Остали смо сами. Разјарено море и даље се пенило и огромни таласи накретали су торањ час на једну час на другу страну. И сваки пут мислио сам исто: готово је с нама! Али, као неким чудом брод би се поново исправио. Међутим, сви смо знали да неће још дуго моћи да одолева и капетан је тешка срца наредио да се укрцамо у два гумена чамца за спасавање. Али, чим су их поставили на воду, таласи и ветар отргли су их у таму.

ХОЋЕ ЛИ ПРОМАШИТИ?

Ускоро је из мрака изронио мали тегљач. Тилер је био у праву. И поред невремена, људи се нису оглушили о наш позив. Ови са тегљача покушали су да нас вежу за себе избацујући из једне врсте пушке јако ужу с три металне куке на крају. При сваком покушају ветар би занео конопца далеко од торња. Наши људи који су се налазили на палуби једва су се држали на ногама. Кад су с тегљача испалили све хице, решили смо и ми да покушамо. Имали смо уже довољно дугачко за два таква хица. Испалили смо прво али га је ветар однео.

— Коса ми се дигла на глави. Олуја нас је бацала све ближе минама. Шта ће бити кад само једну додирне товар с хиљадама литара нафте. Не, о томе нисам смео да мислим. Опет сам се сетио Барбаре...

Прошла је читава вечност пре но што су се хеликоптери вратили. Сада су пилоти спустили ужад с корпама за спасавање и један по један човек подизан је у ваздух у хеликоптер. Једном су нам срца готово стала од страха: челични пипци умало нису разнели хеликоптер који је кужио изнад нас! Уж је спуштено равно педесет и један пут и исто је толико људи спасено. нисмо заборавили ни Моги, нашу црну мачку. Са њом у недрима напустио сам палубу претпоследњи јер сам морао и даље да примам и шаљем поруке. Капетан Тилер по следњи је напустио „Океанску плим“.

Чим сам се нашао у хеликоптеру, после шездесет часова непрекидног дежурства крај радио-апарата, онесвестио сам се.

У енглеском граду Лестеру Барбара и ја седели смо и причали. Срећна што ме види живог, управо ме је молила да се оканем мора, када је zazвонио телефон. Јављао се капетан Тилер: тражио је добровольце који ће да спасу наш торањ за вађење нафте.

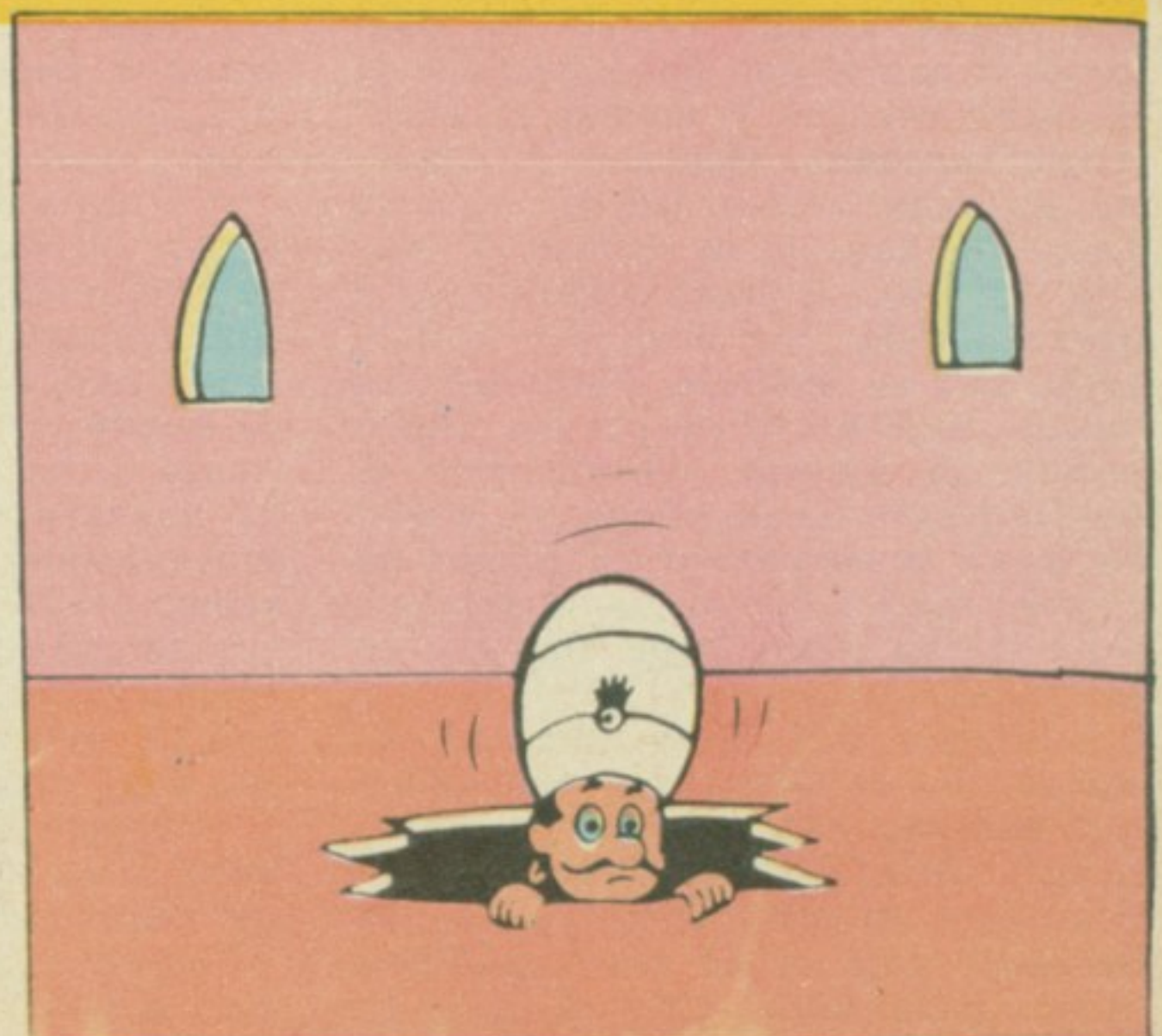
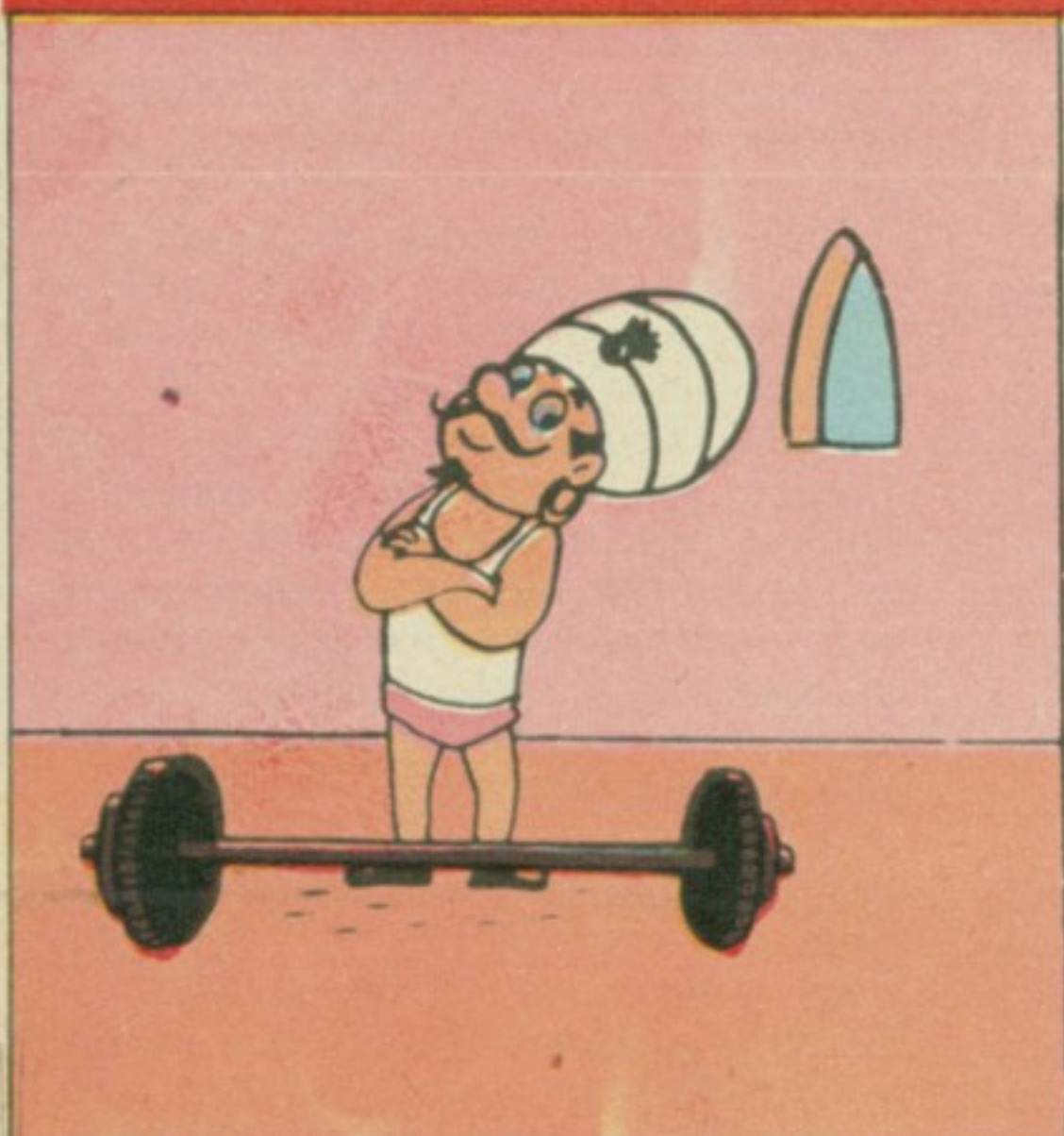
— Враћам се одмах — загрлио сам Барбару и потрчао према вратима.

На обали ме је чекао капетан Тилер с осталим друговима из посаде. Било нас је опет педесет плус капетан.

Нигел Лоусон

НАСТРАДИН

WALT DISNEY СНЕЖНИ ЕКСПРЕС

ЈЕДАН СКОРОМНИ НЈУЈОРШКИ СЛУЖБЕНИК УПАО ЈЕ У КУЋУ ДА БИ ПОРОДИЦИ САОПШТИО НЕОБИЧНУ ВЕСТ...

ПРЕД ТОБОМ СТОЈИ НОВИ ВЛАСНИК ВЕЛИКОГ ХОТЕЛА „ИМПЕРИЈАЛ“ КОЈИ СВАКОГ МЕСЕЦА ДОНОСИ СИЛАН ПРИХОД!

И ПОРОДИЦА БАКСТЕР КРЕНУЛА ЈЕ У КОЛОРАДО ДА ПРИХВАТИ НАСЛЕДСТВО КОЈЕ ИМ ЈЕ ЗАВЕШТАО ЈЕДАН ЕКСЦЕНТРИЧНИ УЈАК...

ЈА ТУ НЕ ВИДИМ НИКАКАВ ХОТЕЛ!

ТРАЖИМО ХОТЕЛ И ИМАЊЕ ПОКОЈНОГ ЏЕКОБА БАРНСВОРТА...

ОХ! МИСЛИТЕ НА ЛУДОГ ЏЕКА!

СКРЕНИТЕ С ГЛАВНОГ ПУТА, РЕКАО ЈЕ... ПРОЋИТЕ ЦРВЕНУ СТАЈУ... ПА ОНДА ЛЕВО УЗ ЖИЧАНУ ОГРАДУ...

ПОСЛЕ НЕКОЛИКО КИЛОМЕТАРА...

ПА... ТУ СМО!

МОЖДА ИЗНУТРА ЛЕПШЕ ИЗГЛЕДА!

ХМ... СИГУРНО ЋЕ НАМ УЈУТРУ ИЗГЛЕДАТИ БОЉЕ!

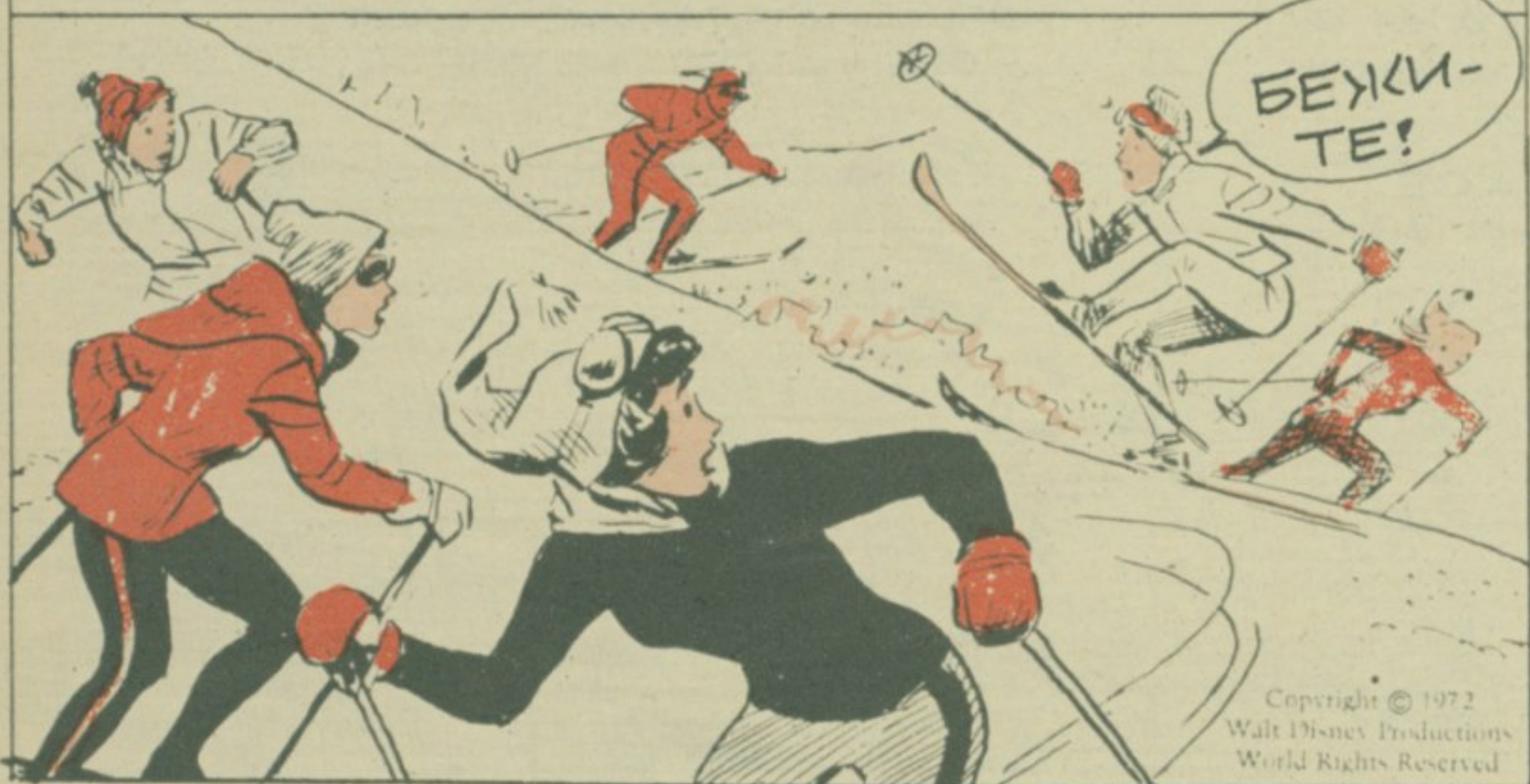
И ЏОНИ БАКСТЕР, БЕСПОМОЋНА ЖРТВА ЗЕМЉИНЕ ТЕЖЕ, ПОЛЕТЕО ЈЕ НИЗ ПАДИНУ... НАТРАШКЕ.

ПРОЛАЗ!

И БЕЗ ЊЕГОВОГ ВАПАЈА СМУЧАРИ СУ МУ СЕ СКЛАЊАЛИ С ПУТА...

Copyright © 1972
Walt Disney Productions
World Rights Reserved

ЏОНИ ЈЕ ЗА ТРЕНУТАК УСПЕО ДА СЕ ПРИДРЖИ ЗА ЈЕДНО ДРВО... АЛИ САМО ДА БИ ПОЛЕТЕО У ДРУГОМ ПРАВЦУ...

Distributed by King Features Syndicate.

ОХ...
НННН!

УДАРИЋЕ О
ОНО ДРВО!

ДДААХ!

ТЕ ВЕЧЕРИ У ХОТЕЛУ ИМПЕРИЈАЛ...

...ОСТАВЉАЈУЋИ
ИЗА СЕБЕ ПУСТОШ,
НЕСРЕЋНИ ВОЗАЧ
ЗАУСТАВИО СЕ
НАЈЗАД КОД
ЈЕДНОГ ДРВЕ-
ТА...

Copyright © 1972
Walt Disney Productions
World Rights Reserved

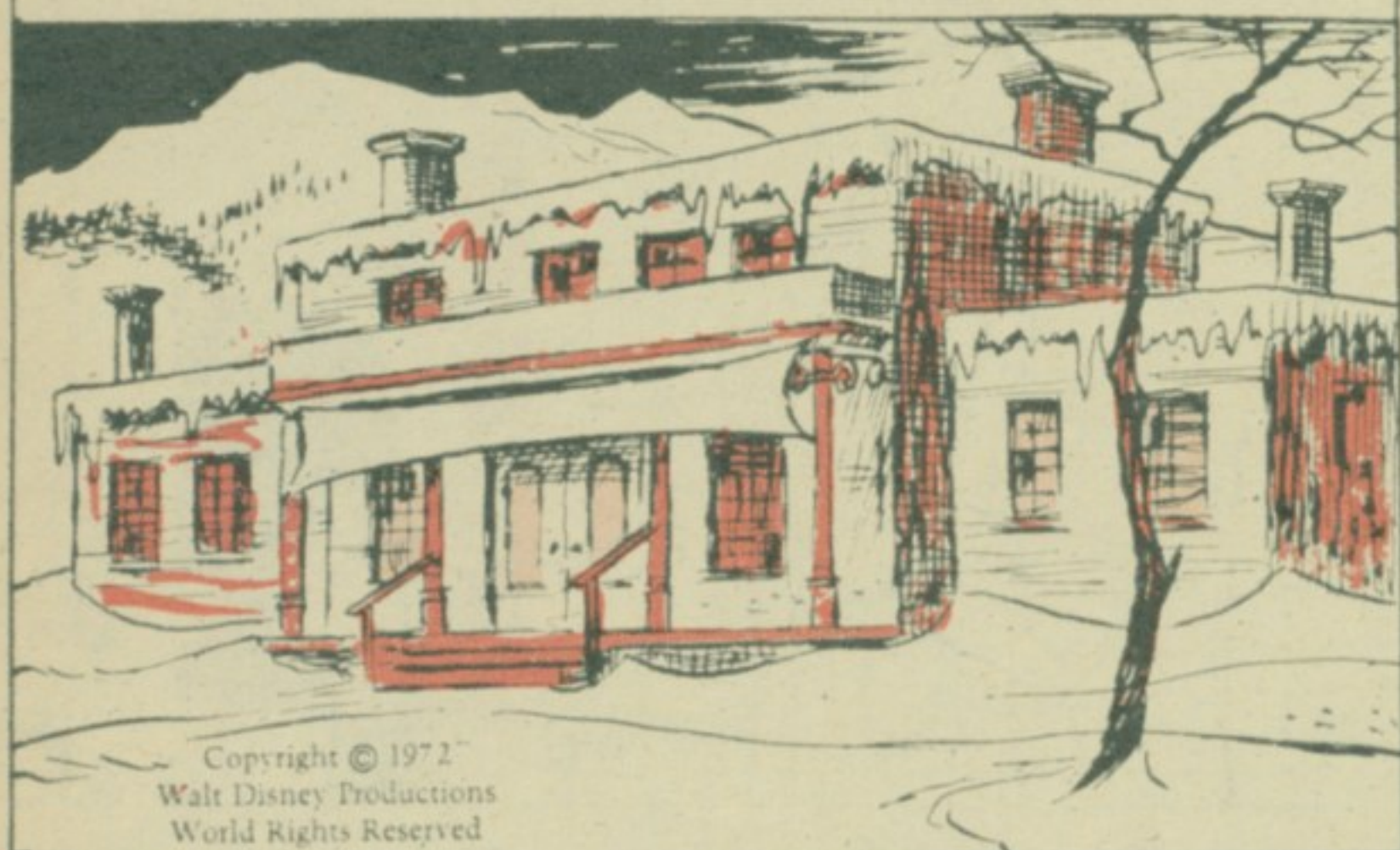
СВИМА ЈЕ У ГЛАВИ БИЛА ИСТА МИСАО ...

НЕ ЗАБОРАВИ
ДА НА ТУ ЛИСТУ
ДОДАШ И НОВУ
КУХИЊУ!

РЕШЕЊЕ СУ ИПАК САВЛАДАНЕ
И КРАЈЕМ НЕДЕЉЕ ...

ПОРОДИЦИ СЕ ПРИДРУЖИО И ЏЕС, СТАРИ ИСПИРАЧ ЗЛАТА ... КАО „ДЕВОЈКА ЗА СВЕ“ ...

ИМАЋЕМО УСКОРО
МНОГО СМУЧАРА ... ЧИМ
ОТКРИЈУ НАШ
ХОТЕЛ!

У ДОЛИНИ ИСПОД ХОТЕЛА ЈЕДАН ВОЗ
ЈЕ БРЕКТАО САВЛАЂУЈУЋИ ОКУКУ ...

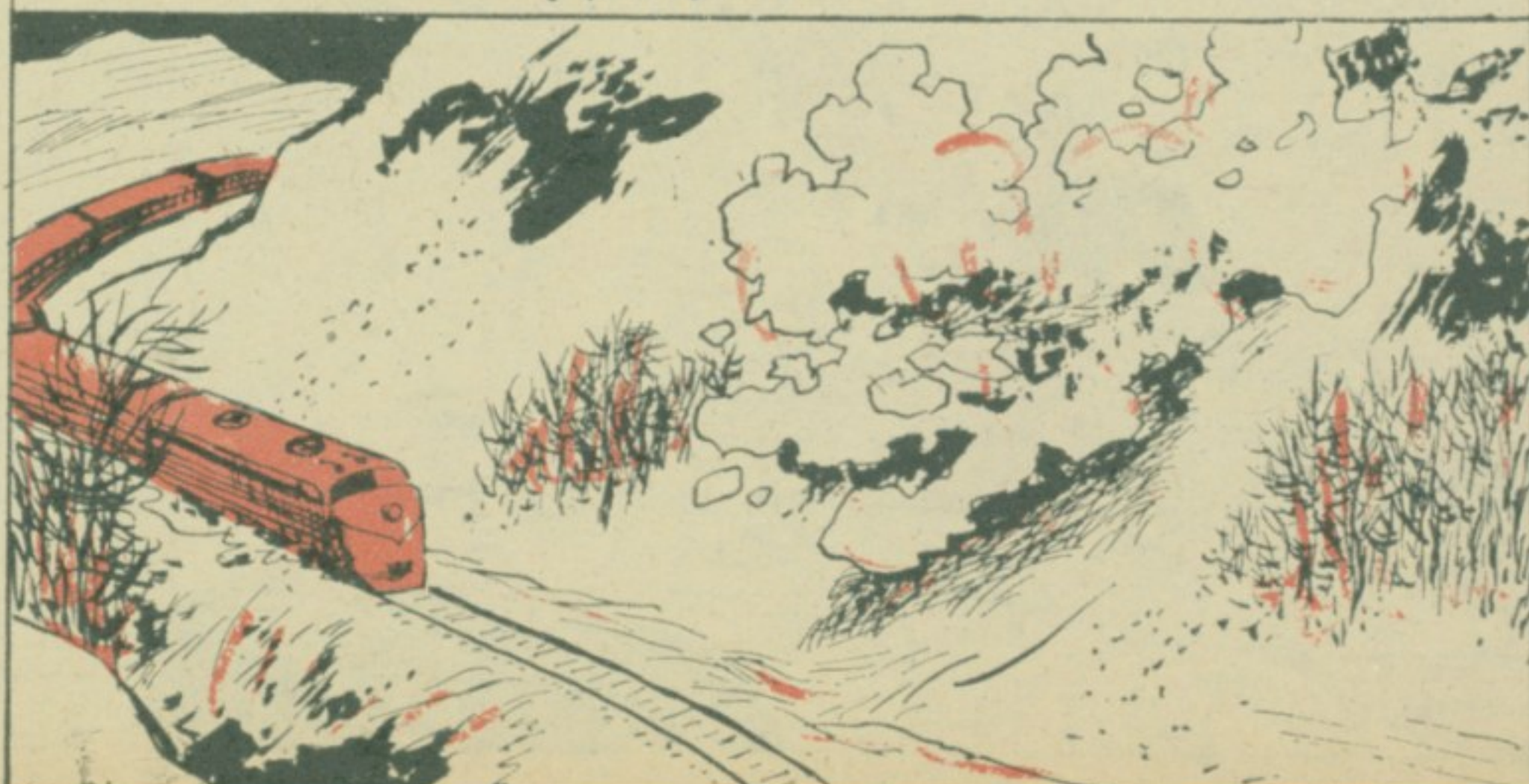
... ДОК ЈЕ ВОЛИ ПЕРКИНС, НОВИ ХОТЕЛСКИ
УЧИТЕЉ СМУЧАЊА, УКЛАЊАО ЕКСПЛОЗИВОМ
СТАРИ ПАЊ НА СНЕЖНОЈ ПАДИНИ ...

ОДЈЕКНУЛА ЈЕ
ЕКСПЛОЗИЈА ...

... КОЈА ЈЕ ПОКРЕНУЛА СНЕГ И ПОНЕЛА
ГА ПРЕМА ДОЛИНИ ...

ХОТЕЛСКИ ЗИДОВИ ОД ДЕБЕЛИХ БРВАНА
ПОЧЕЛИ СУ ДА ПОДРХТАВАЈУ...

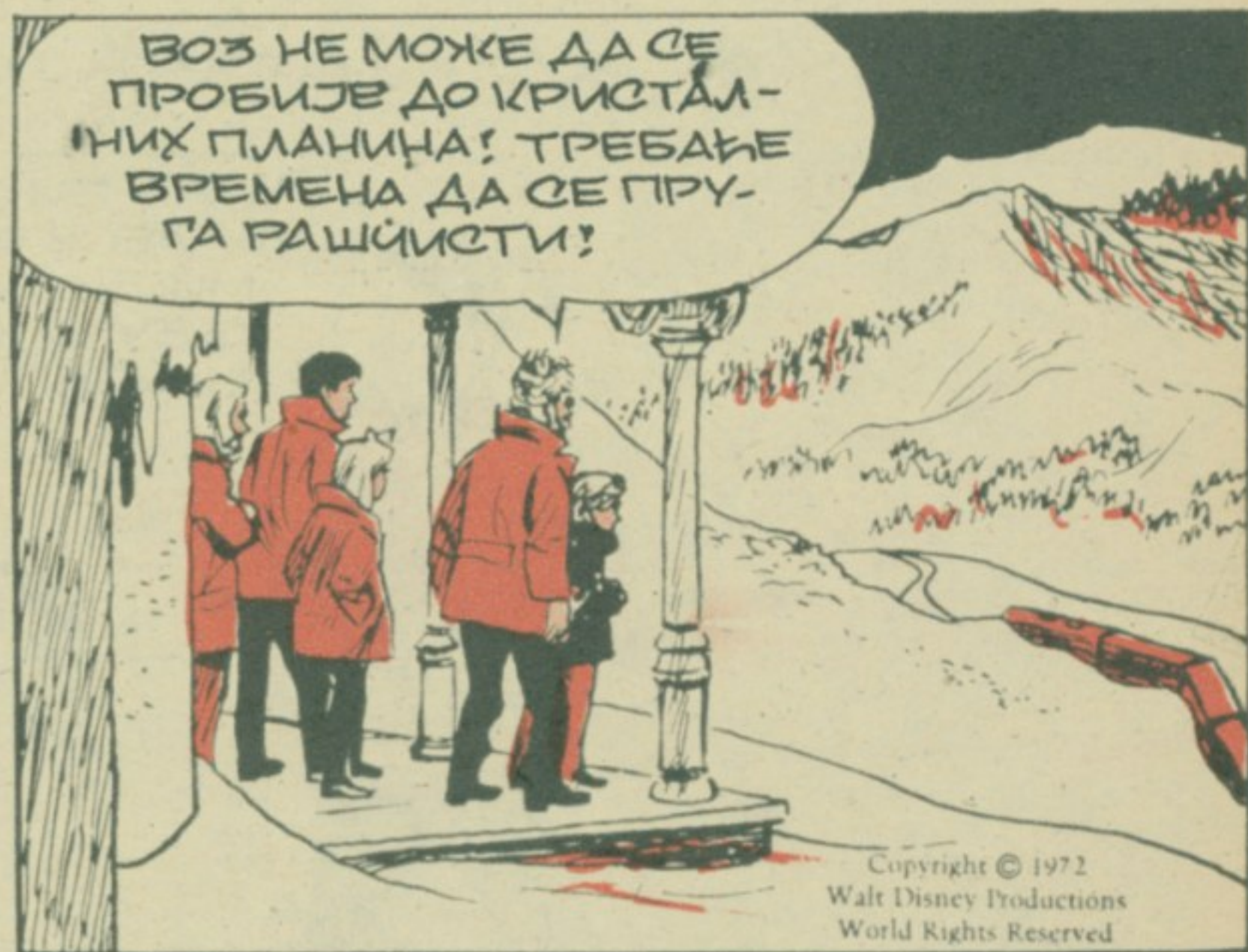
ЛАВИНА!

ЛАВИНА СЕ СРУЧИЛА НА ПРУГУ
УПРАВО КАД ЈЕ НАИШАО ВОЗ...

ВОЗ НЕ МОЖЕ ДА СЕ
ПРОБИЈЕ ДО КРИСТАЛ-
НИХ ПЛАНИНА! ТРЕБАЋЕ
ВРЕМЕНА ДА СЕ ПРУ-
ГА РАШИСТИ!

Copyright © 1972
Walt Disney Productions
World Rights Reserved

НАЈПРЕ БИ ПУТНИКЕ
ТРЕБАЛО СМЕСТИТИ
У ТОПЛО!

БРЗО ТИ
РАДИ МОЗАК,
СТАРИ!

СЈУ! СТАВИ НА ШТЕДЊАК СВЕ
ШТО ИМАМО У КУЋИ! ХОТЕЛ
ЋЕ УБРЗО БИТИ КРАТ.
ГОСТИМА!

СТАРЕ САОНИЦЕ ПРЕВЕЗЛЕ СУ ПУТНИКЕ
ИЗ ВОЗА У ГРУПАМА...

ПРАВИ СИ ЈУНАК, ЏОНИ!
СМРЗЛИ БИСМО СЕ У
ПОЛУЗАТРПАНОМ
ВОЗУ!

ХОТЕЛСКИ ПЕРСОНАЛ ИМАО ЈЕ ПУНЕ РУКЕ ПОСЛА ...

ШТА ЋЕМО С КОФЕРИМА?

МАЛО СТРПЉЕЊА... ОДМАХ ЋУ ИХ ОДНЕТИ У ВАШУ СОБУ!

СУТРАДАН ПОСЛЕ ДОРУЧКА ГОСТИ СУ КРЕНУЛИ НА ПАДИНУ ...

КАДА БИ ОВИ ОСТАЛИ ДЕСЕТАК ДАНА ... МИ БИСМО СЕ ИЗВУКЛИ ИЗ ШКРИПЦА!

СТАРИ ЋЕС ВЕЋ ЈЕ ЛОЖИО СТАРУ ПАРНУ МАШИНУ КОЈА ЈЕ ПОКРЕТАЛА УЖЕ ЗА ИЗВЛАЧЕЊЕ СМУЧАРА ...

АЛА ОВО ЖДЕРЕ ДРВА!

ВАЛИ, ПРИУЧЕНИ ИНСТРУКТОР СМУЧАЊА, ПОКАЗИВАО ЈЕ ПОЧЕТНИЦИМА КАКО НЕ ТРЕБА СМУЧАТИ ...

МОРАТЕ ЗАПАМТИТИ ДА ... УУУПС!

Copyright © 1972
Walt Disney Productions
World Rights Reserved

СЈУ, НАШ САН ПОЧИЊЕ ДА СЕ ОСТВАРУЈЕ!

ИЗГЛЕДА ЏОНИ!

АЛИ, ТАЈ САН МОЖЕ РАЗБИТИ САМО ЈЕДАН УГАРАК ИЗ СТАРОГ ПАРНОГ КОТЛА ...

СТАРИ ЏЕС ЈЕ ПОСМАТРАО СМУЧА-
РЕ И НИЈЕ НИ ПРИМЕТИО ...

УГАРАК ЈЕ ПАО НА УЖЕ И ОНО ЈЕ ПРЕГОРЕЛО,
ТЕШКА МЕТАЛНА ПЛАТФОРМА ПОЧЕЛА ЈЕ ДА
КЛИЗИ ...

Copyright © 1972
Walt Disney Productions
World Rights Reserved

ЈЕСТ' ДА МИ ЈЕ
КОЖА СТАРА ... АЛ'
ТРЕБА ЈЕ СПА-
САВАТИ!

Distributed by King Features Syndicate.

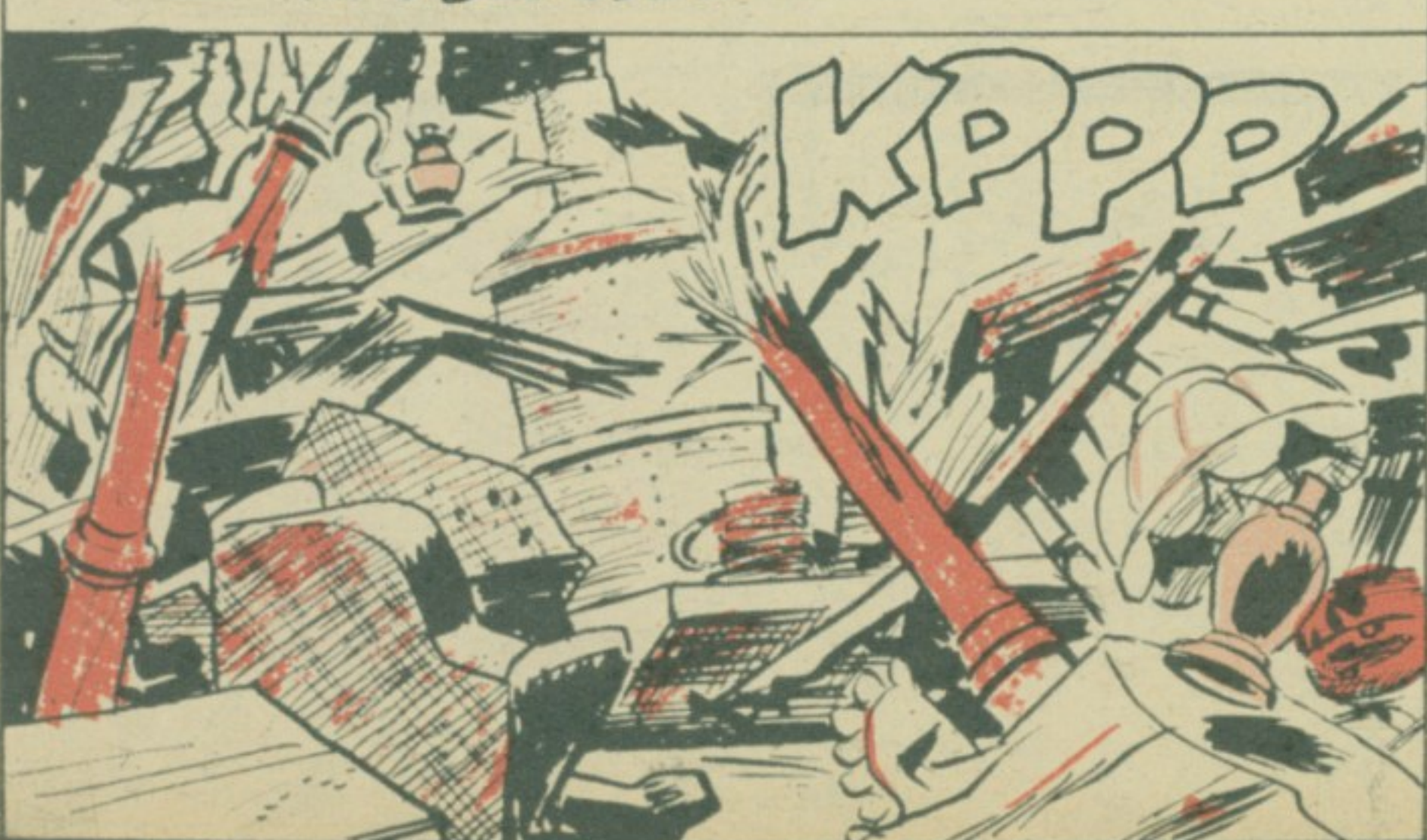
ЧУВАЈ!

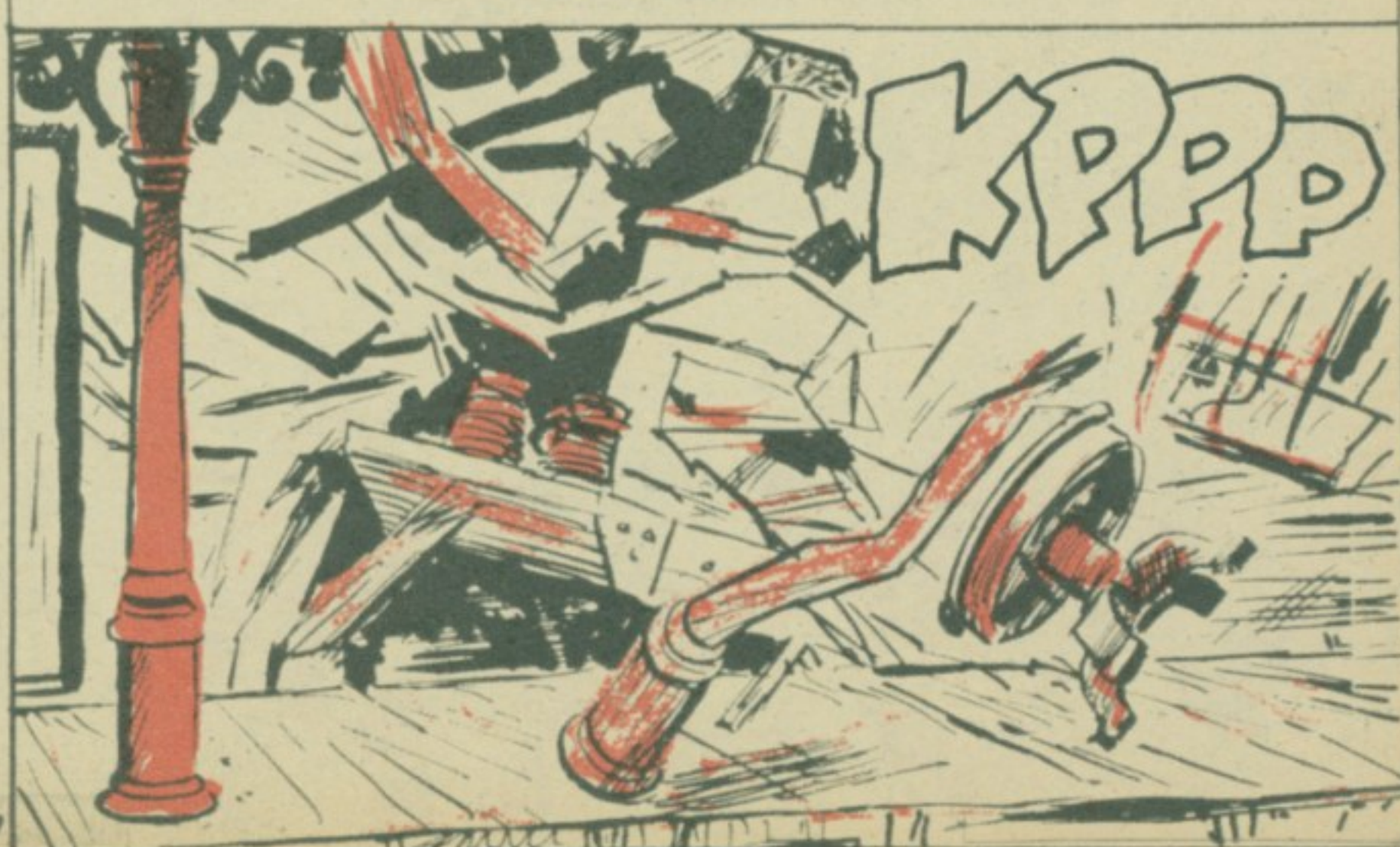
ПОВЕЋАВАЈУЋИ БРЗИНУ ГВОЗДЕНА ПЛАТ-
ФОРМА СЕ СЈУРИЛА И ЗАРИЛА У ХОТЕЛ ...

... ПРОЛЕТЕЛА ЈЕ КРОЗ ЧИТАВО
ПРИЗЕМЉЕ ...

... ИЗБИЛА НА ДРУГУ СТРАНУ
ЗГРАДЕ ...

...АЛИ СЕ НИ ТУ НИЈЕ ЗАУСТАВИЛА.

СТАЛА ЈЕ ТЕК КАД ЈЕ НАЛЕТЕЛА НА ВИСОК СМЕТ...

ГОСТИ СУ, НАРАВНО, НАПУСТИЛИ ХОТЕЛ А ЏОНИ ОПЕТ МОРАО ДА СЕ ОБРАТИ БАНЦИ...

ЗНАЧИ ЛИ ТО, МЛАДИЋУ, ДА НЕ МОЖЕТЕ ДА ОДГОВОРТЕ СВОЈИМ ОБАВЕЗАМА ПРЕМА БАНЦИ?

САМО ЗАТО ШТО СТЕ МИ ЛИЧНО СИМПАТИЧНИ НЕЋУ ЗАХТЕВАТИ ПРОДАЈУ ХОТЕЛА ЗА РАЧУН БАНКЕ...

ПРЕУЗЕЋУ ГА ОД ВАС И ЈОШ ЋУ ВАМ ДАТИ 200 ДОЛАРА ИЗ СВОГ ЋЕПА...

ЉУБАЗНО ОД ВАС, АЛИ РОК ЗА ВРАЋАЊЕ ЈОШ НИЈЕ ИСТЕКАО ГА ЋУ...

АЛИ ШТА МОЖЕТЕ ДА УМИНИТЕ ЗА ПЕТ ДАНА? ГДЕ ЋЕТЕ НАЋИ НОВАЦ ЗА ПРВУ РАТУ?

ЈА... НЕ ЗНАМ!

ИЗЛАЗЕЊИ ИЗ БАНКЕ ЏОНИ ЈЕ У ЈЕДНОМ ИЗЛОГУ ПРИМЕТНО ОБЈАВУ...

МОТОР ЈЕ РАДИО АЛИ САОНИЦЕ НИКАКО ДА КРЕНУ.
ОСТАЛИ ТАКМИЧАРИ ВЕЋ СУ ДАЛЕКО ОДМАКЛИ...

КОЧИЦА!
ОСЛОБОДИТЕ
ЗАДЊУ КОЧ-
НИЦУ!

НАЈЗАД ЈЕ НА БРЗИНУ СКЛЕПАНО ВОЗИЛО КРЕНУЛО...

...И ЗА ДИВНО ЧУДО, ПРЕСКАЧУЋИ
УДОЉИЦЕ И ПРОБИЈАЈУЋИ СМЕТОВЕ,
ПОЧЕЛО ДА ПРЕСТИЖЕ ОСТАЛЕ...

БАНКАР РИЦВЕЈ, КОЈИ ЈЕ ВОДИО ТРКУ, НЕ-
КАО ЈЕ ДА ЏОНИ ПОКУША ДА ГА ПРЕСТИЖЕ И
ТАДА ЈЕ...

ЏОНИЈЕВЕ САНКЕ ПОМЕТЕЛЕ СУ КРОЗ ВАЗ-
ДУХ И ... НЕСТАЛЕ С ВИДИКА...

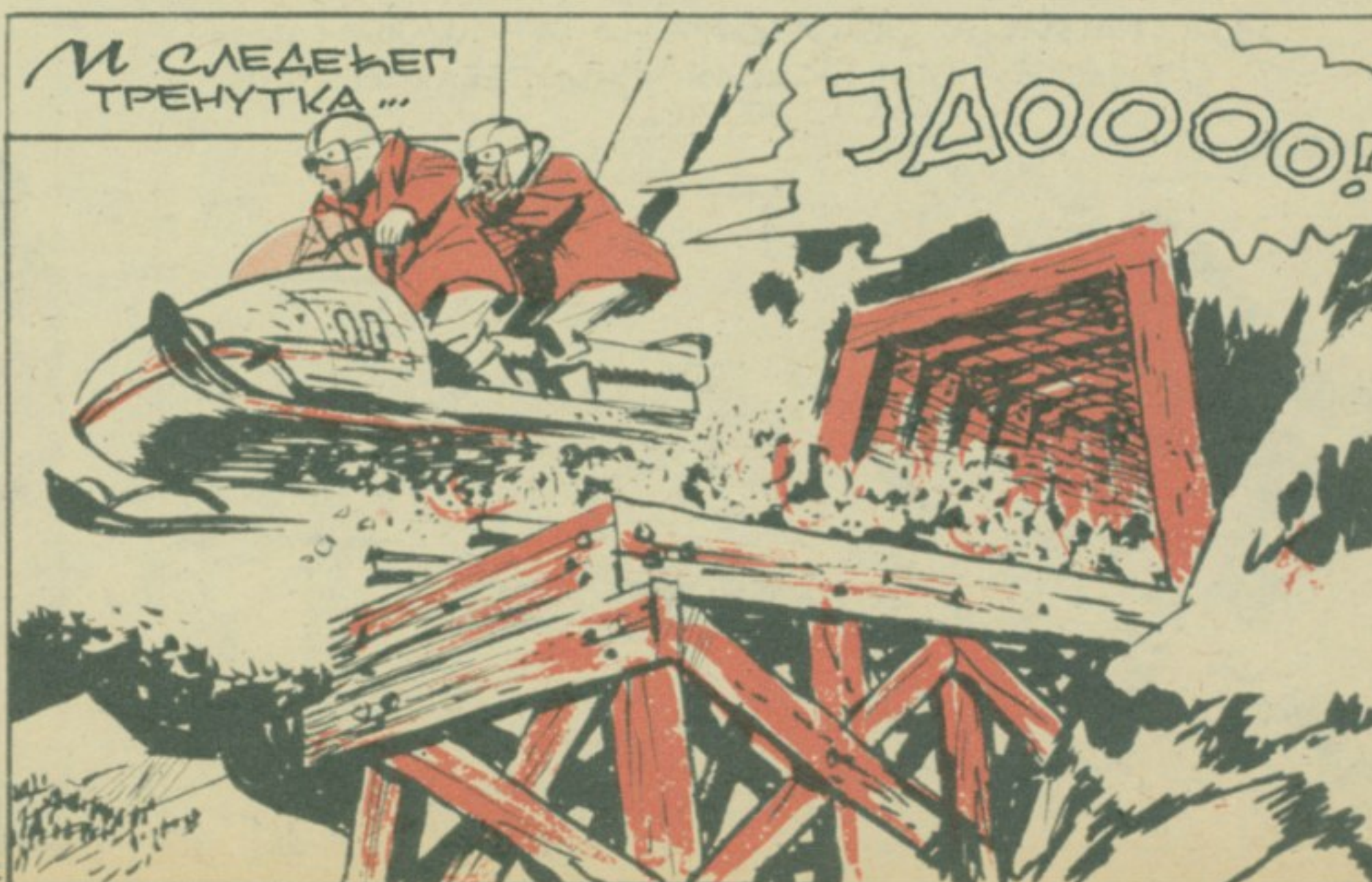
УСПОРИ, ЏОНИ!
ОВО ЈЕ У СТВАРИ
ТУНЕЛ... ИЗЛАЗИ
НА ДРУГУ СТРАЊУ
ПЛАНИНЕ!

НЕ... НЕ
МОГУ!

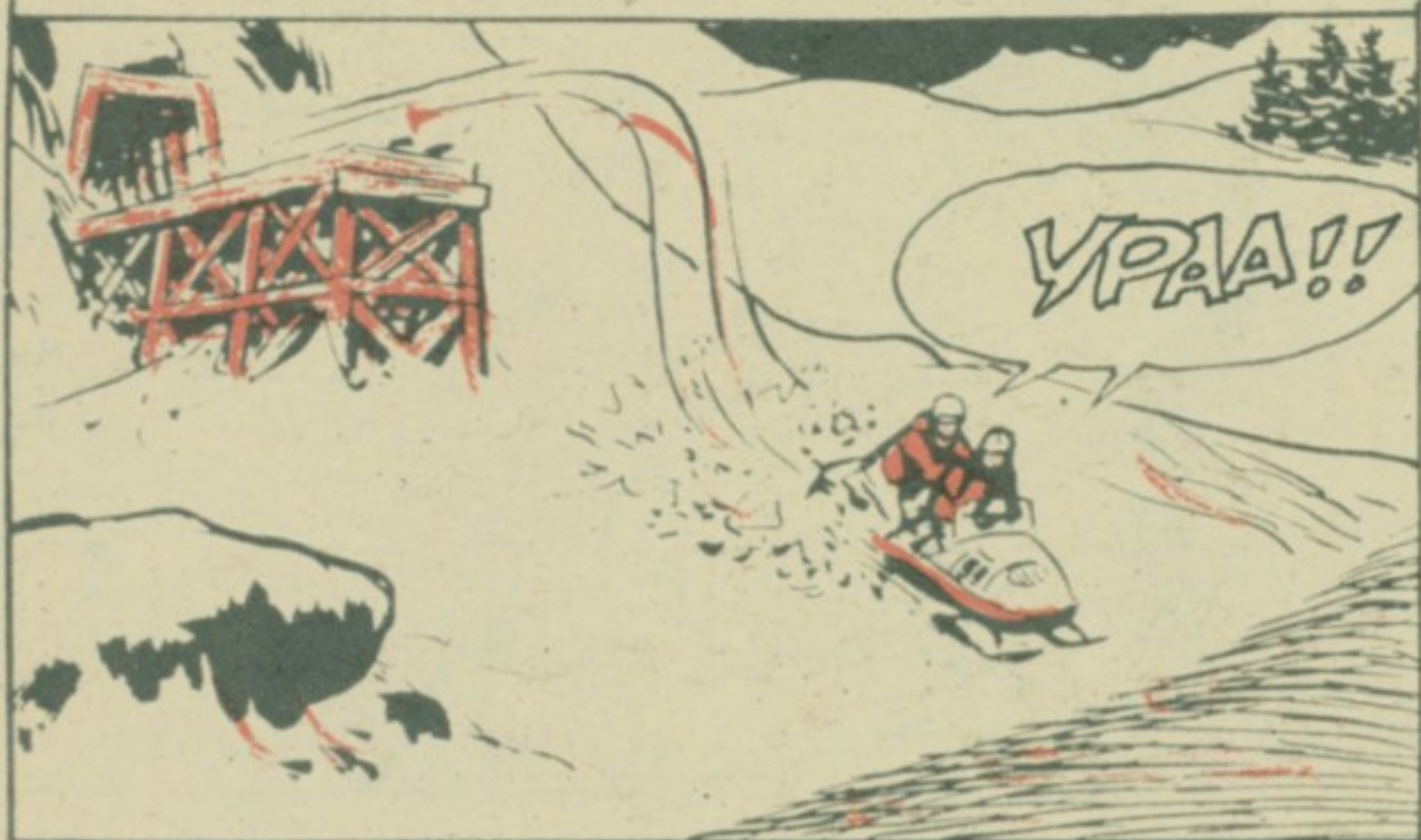

И СЛЕДЕЋЕГ
ТРЕНУТКА...

ЈАОООО!

ВОЗИЛО СЕ УЗ ТРЕСАК ДОЧЕКАЛО НА СМУЧКЕ, ПОСКОЧИЛО И НАСТАВИЛО НИЗ-БРАЊОМ ...

... АЛИ СЕ УСКОРО ЗАУСТАВИЛО У СНЕЖНОМ НАНОСУ ...

ПУТ КРОЗ РУДАРСКО ОКНО НЕ САМО ШТО СЕ СРЕЉНО ЗАВРШИО ВЕК ...

Copyright © 1972
Walt Disney Productions
World Rights Reserved

НА ЦИЉУ ...

СКЛОНИТЕ СЕ СА СТАЗЕ! ЧЕЛНЕ САНКЕ САД ЋЕ ИЗБИТИ ИЗД ОКУКЕ! ПОКУШАВАМО ДА ВИДИМО КО ЈЕ НА ЧЕЛУ ...

ТО СУ... ТО СУ САНКЕ ВЛАДНИКА ХОТЕЛА ИМПЕРИЈАЛ! ДОЛАЗИ НА ЈЕДНОЈ СМУЧКИ!

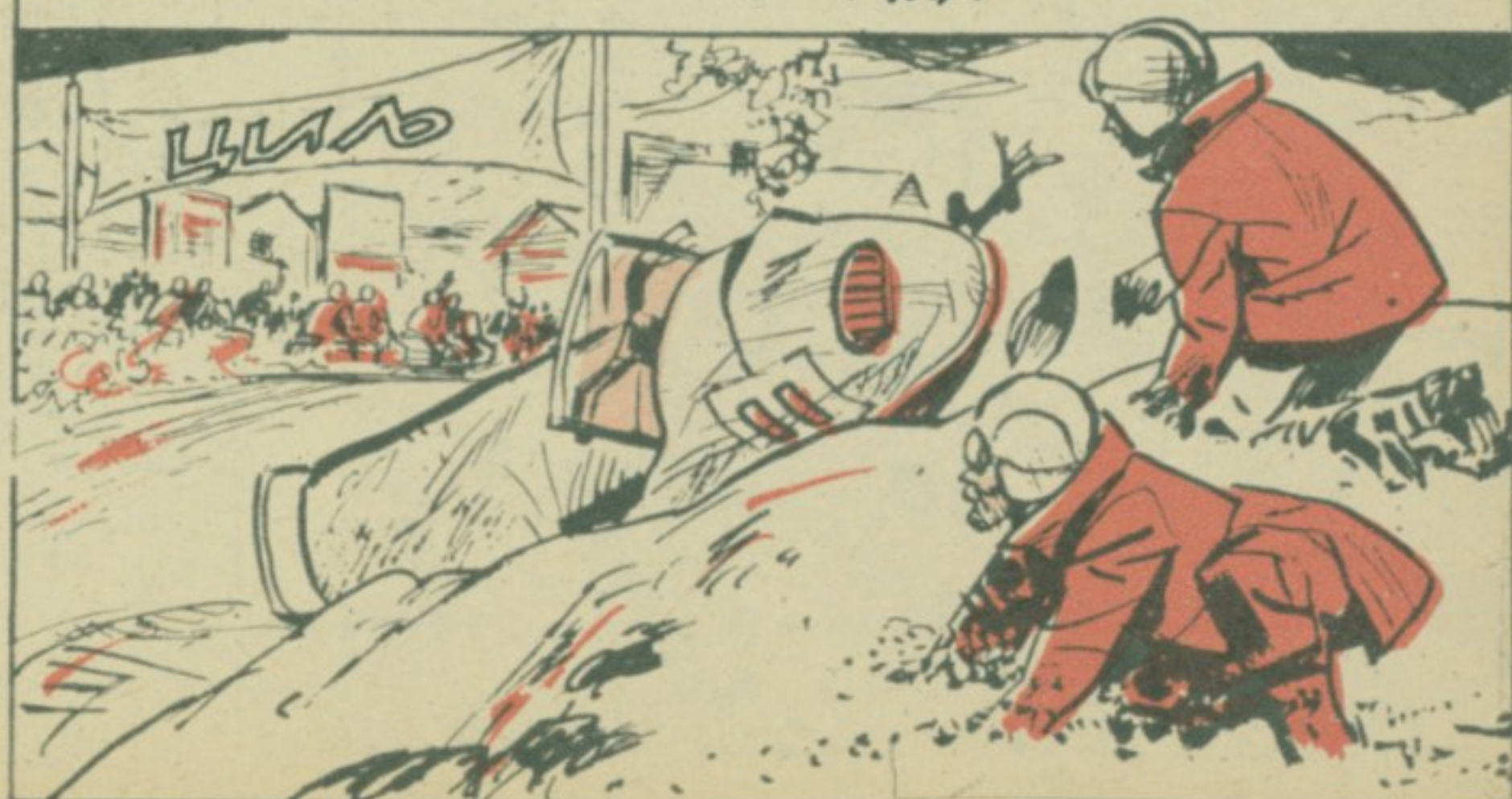
ЈОШ САМО МАЛО, ЧЕС! НАГНИ СЕ!

АЛИ, У ПОСЛЕДЊЕМ МИНУТУ ОШТЕЋЕНЕ САНКЕ СУ СКИЗНУЛЕ СА СТАЗЕ И ...

И БЕСПОМОЋНИ ТАКМИЦАРИ САМО СУ МОГЛИ ДА ГЛЕДАЈУ КАКО КРОЗ ЦИЉ ПРВИ ПРОЛАЗИ БАНКАР РИЧВЕЗ ПРАЋЕН ОСТАЛИМ ВОЗАЧИМА ...

1281. ГОДИНА. ОГРОМНА МОНГОЛСКА
ФЛОТА ПРИБЛИЖАВА СЕ
ЈАПАНСКОЈ ОБАЛИ.

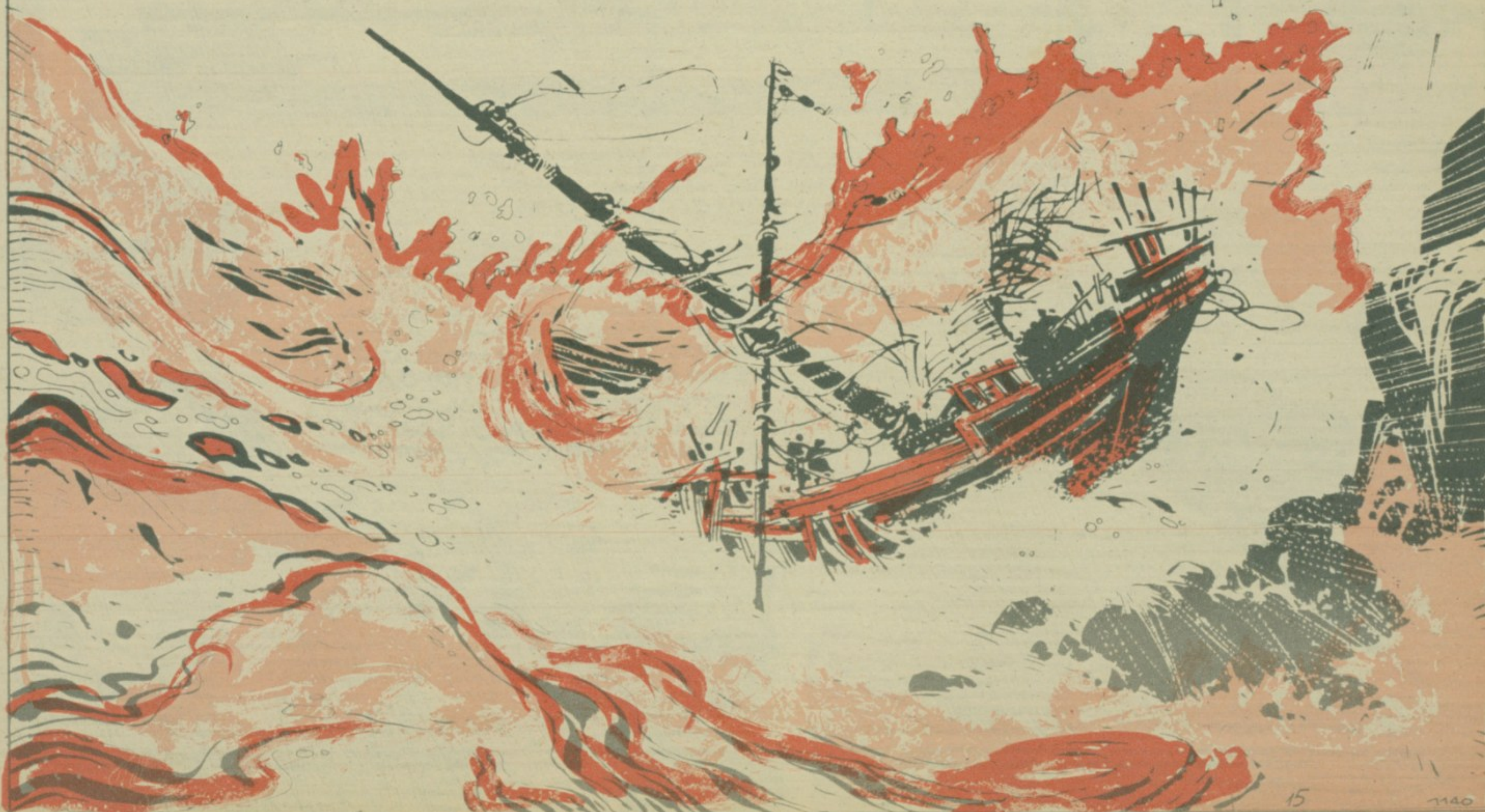

ДУЖ ОБАЛЕ САМУРАЈИ СЕ ПРИПРЕМАЈУ ЗА ОДБРАНУ,
АЛИ НИЧЕМУ СЕ НЕ НАДАЈУ.

АЛИ, ИЗНЕНАДА ЈЕ ТАЈФУН УЗБУРКАО МОРЕ. РАСТУРНО
ЈЕ ФЛОТУ, МНОГЕ ЛАЂЕ СУ ПОТОНУЛЕ; МОНГОЛИ СУ
МОРАЛИ ДА ОДУСТАЈУ ОД ПОХОДА. ЈАПАЊЦИ СУ ВЕРОВАЛИ
ДА СУ ТАЈФУН ПОСЛАЛИ БОГОВИ ДА СПАСЕ ЈАПАН И
НАЗВАЛИ СУ ГА БОЖАНСКИ ВЕТАР.

КАМИКАЗЕ

КО ИДЕ?

19. ОКТОБАР 1944.
ВАЗДУХОПЛОВНА БАЗА
МАБАЛАКАТ НА
ФИЛИПИНИМА.

ЊЕГОВА ЕКСЕЛЕН-
ЦИЈА АДМИРАЛ
ОНИШИ!

ИЗВИНИ-
ТЕ! ПРО-
ЋИТЕ!

МАЛО КАСНИЈЕ АДМИРАЛ ОНИШИ,
КОМАНДАНТ ПРВЕ ЈАПАНСКЕ ВАЗДУ-
ХОПЛОВНЕ ФЛОТЕ, СТУПИО ЈЕ У
КОМАНДНУ САЛУ.

НОВОСТИ?

НИСУ ДОБРЕ ЕКСЕ-
ЛЕНЦИЈО! АМЕРИ-
КАНЦИ НАСТАВЉАЈУ
ИСКРЦАВАЊЕ НА
ЛЕЈТ!

НАШЕ БАЗЕ ОД ЛУЗОНА
ДО МИНДАНАЈА СУ
ПОД НЕПРЕСТАНИМ
ВАЗДУШНИМ
НАПАДОМ!

РА-
ЗУМЕМ!
ПОЗОВИ-
ТЕ СВЕ
ОФИЦИ-
РЕ!

МАЛО КАСНИЈЕ...

ГОСПОДО ОФИЦИРИ,
ОД БИТКЕ КОЈА СЕ ОД-
ВИЈА У ЛУЏИ ЛЕЈТА
ЗАВИСИ СУДБИНА ЈА-
ПАНА! ЈЕДНА НАША
ВЕЛИКА ФЛОТА...

... НАПАШЋЕ
АМЕРИЧКУ! МИ,
ВАЗДУХОПЛОВ-
ЦИ, ИМАМО ЗА-
ДАТАК ДА ЈОЈ
ПОМОГНЕМО
ДА ПОБЕ-
ДИ!

ПОГЛЕДАЈТЕ ОВУ ФОТО-
ГРАФИЈУ! НЕПРИЈАТЕЉ-
СКА ПРОТИВВАЗИОНСКА
ЗАШТИТА ЈЕ ТАКО
ГУСТА ДА НАМ НАНОСИ
ОГРОМНЕ ГУБИТ-
КЕ!

УБИЦАЈЕНИ НАПАДИ НЕ МОГУ ДА ЗАУСТАВЕ
НЕПРИЈАТЕЉА! ПОТРЕБНО ЈЕ ДА ИЗВР-
ШИМО НАПАД... НА НЕКИ САСВИМ НОВИ
НАЧИН!

НИКАД ДОСАД ЈАПАН НИЈЕ БИО У ТАКО
ВЕЛИКОЈ ОПАСНОСТИ! ТРЕБАЛО БИ ДА НА-
ИЈЕ НЕКИ НОВ БОЖАНСКИ ВЕТАР ДА
РАСТЕРА НЕПРИЈАТЕЉСКУ ФЛОТУ...
ТАЈ НОВИ ВЕТАР, КАМИКАЗЕ, БИ-
ЋЕМО МИ ЈЕРЋЕМО ПОГОДИТИ
НЕПРИЈАТЕЉА БАЦАЈУЋИ
СЕ НАШИМ АВИОНИМА НА
ЊИХОВЕ БРОДОВЕ!

ОДМАХ СУ СЕ ОКУПИЛИ
ВОЋИ ЕСКАДРИЛА...

20

И СВИ, ОСИМ ДВОЈИЦЕ, ДОБРОВОЉНО СУ СЕ ЈА-
ВИЛИ ЗА САМОУБИЛАЧКИ НАПАД.

СПАС ЈАПАНА ЈЕ У РУКАМА
ХРАБРИХ МЛАДЉА
КАО ШТО СТЕ
ВИ!

СЛЕДЕЋИХ ДАНА У СВИМ ВАЗДУХОПЛОВНИМ БАЗАМА
ЈАВЉАЛИ СУ СЕ ЈАПАЊЦИ ДА БУДУ „КАМИКАЗЕ“. СВИ
СУ БИЛИ ДОБРОВОЉЦИ; СИНОВИ ЈЕДИЊЦИ СУ ОД-
БИЈЕНИ. МНОГИ СУ ВЛАСТИТОМ КРВЉУ ПИСАЛИ
МОЛБЕ ЗА ПРИЈЕМ...

У ЈЕДНОЈ ЈАПАЊ-
СКОЈ БАЗИ, 24. ОКТОБРА.

ОНДА,
ИЏИРО?

ОНДА...
НИШТА!

ХОЋЕШ ДА КА-
ЖЕШ ДА НЕЋЕШ
ДА БУДЕШ
„КАМИКА-
ЗЕ“?

ТАКО
ЈЕ!

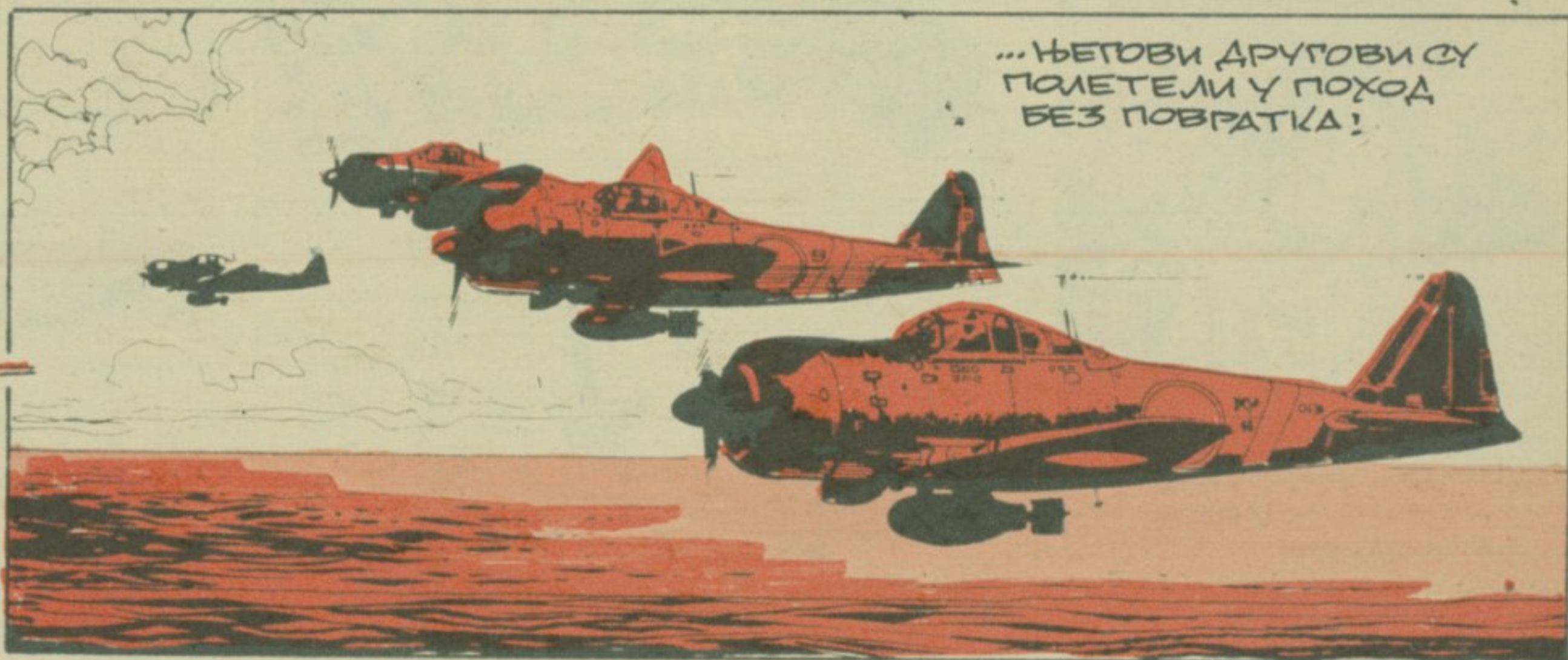
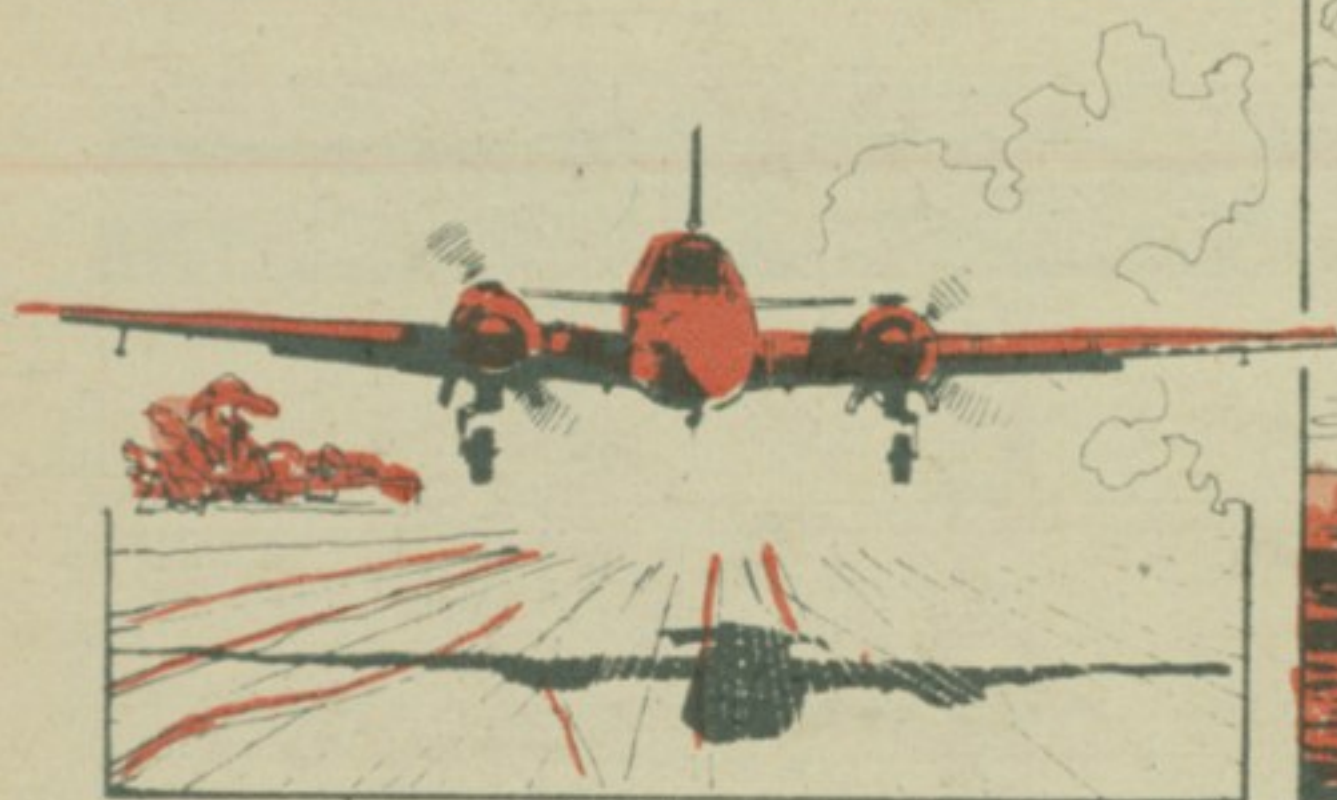
НЕ МИСЛИШ,
ДА САМ КУ-
КАВИЦА...
НАДАМ
СЕ!

КАКО БИХ
МОГАО?
ВИДЕО САМ
ТЕ У БОРЕИ,
ЗНАМ ДА СИ
ХРАБАР... И
ЗАТО НЕ
СХВАТАМ...

РАЗУМЕЋЕШ КАДТИ КА-
ЖЕШ ДА ТРЕБА ДА ИДЕМ
НА ОДСУСТВО... ХОЋУ ДА
ВИДИМ СВОЈУ ЖЕНУ!
ОТКАД САМ СЕ ОЖЕНИО,
ВИДЕО САМ ЈЕ СВЕГА
ДВА ПУ-
ТА...

И ТАКО, СЛЕДЕЋЕГ ДАНА, ДОК
ЈЕ ПОРУЧНИК ПИЛОТ ИЏИРО ИПО-
НУКИ ОДЛЕТЕО ЗА ЈОКОХАМУ...

...ЊЕГОВИ ДРУГОВИ СУ
ПОЛЕТЕЛИ У ПОХОД
БЕЗ ПОВРАТКА!

25. ОКТОБАР 1944. МОРЕ КОД ФИЛИ-
ПИНА. ЈЕДНА АМЕРИЧКА
ЕСКАДРА ПЛОВИ...

ОДЈЕДНОМ...

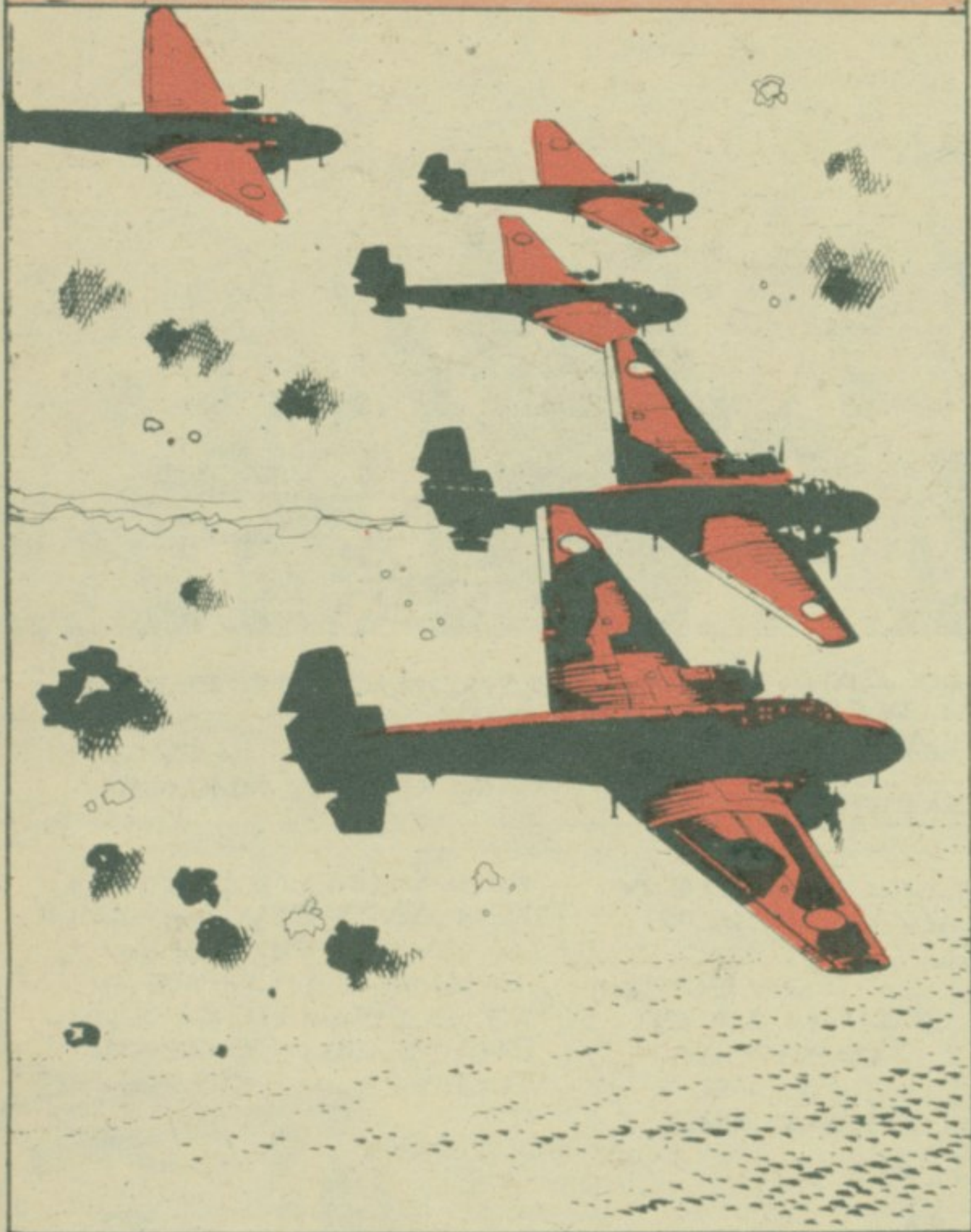
НЕПРИ-
ЈАТЕЉСКИ
АВИОНИ!

УЗБУНА!

СПРЕМНИ
ЗА БОР-
БУ!

БИЛИ СУ ТО ЈАПАНСКИ БОМБАРДЕРИ.
ДОЧЕКАЛА ИХ ЈЕ СТРАШНА ПРОТИВАВИОН-
СКА ВАТРА!

НАПАДАНИ СУ ПРЕТРПЕЛИ
ОГРОМНЕ ГУБИТКЕ...

НИЈЕДАН
БРОД
НИЈЕ ПОГО-
ЂЕН, АД-
МИРАЛЕ!

ДОБ-
РО!

ТРИНАЕСТ
НЕПРИЈА-
ТЕЉСКИХ
АВИОНА ЈЕ
ОБОРЕНО!

...И ПОВУКЛИ
СЕ.

ПРЕ-
КИНТЕ
ПАЉБУ!
ОДЛА-
ЗЕ!

НАДАМ СЕ ДА СУ
РАЗУМЕЛИ ДА ТРЕБА
ДА НАС ОСТАВЕ
НА МИРУ!

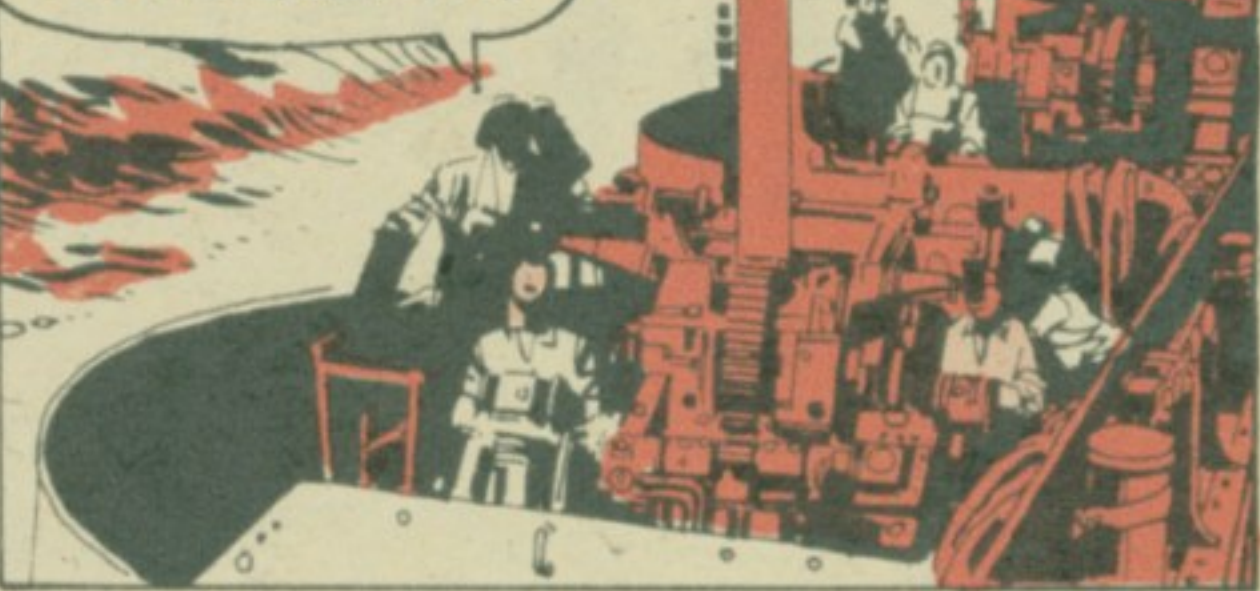

АЛИ БАШ У ТОМ ТРЕ-
НУТКУ...

ВРАЊАЈУ
СЕ! УЗБУ-
НА!

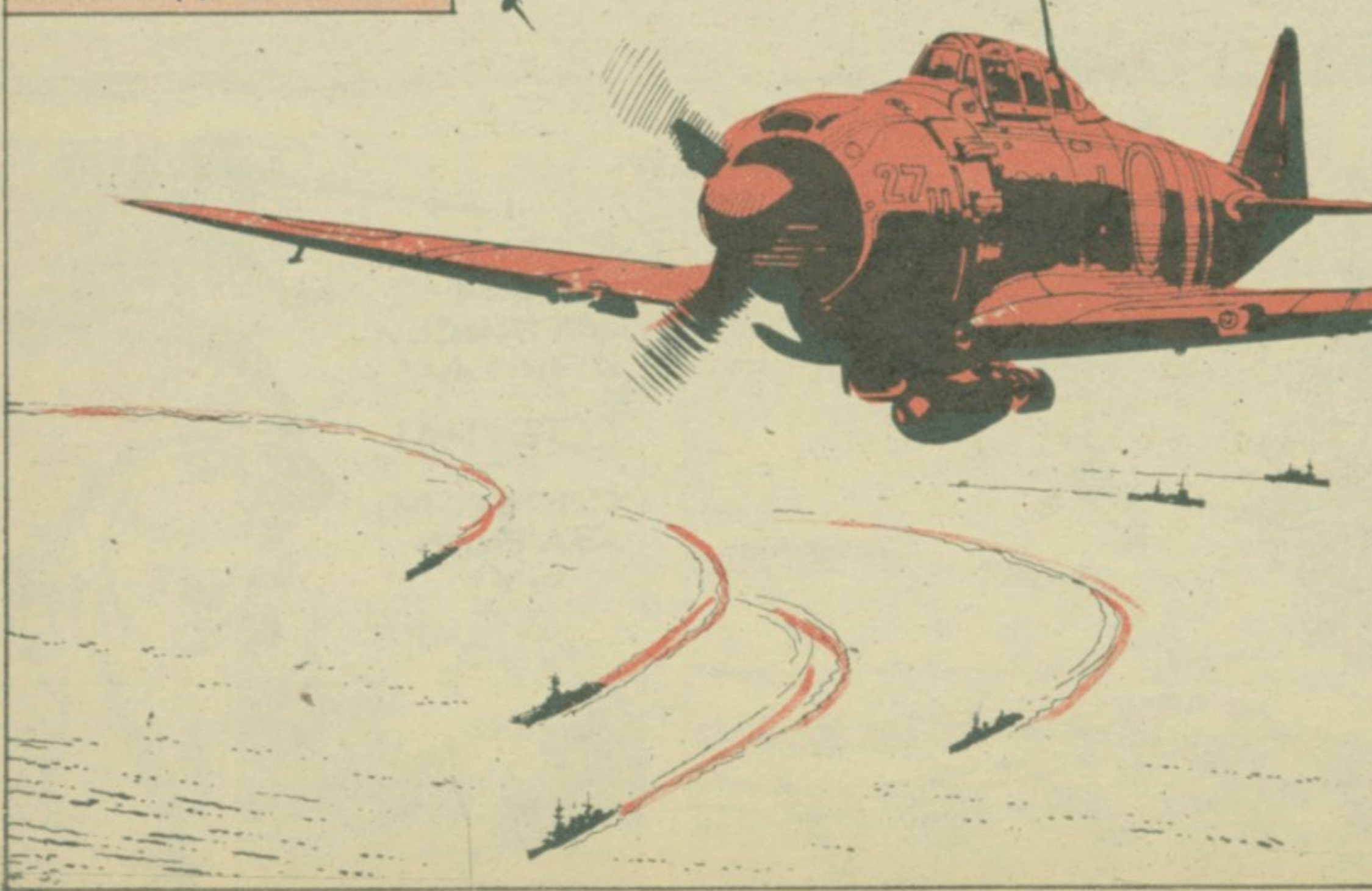
У РЕДУ! ЈОШ
ЈЕДНОМ ЋЕМО
ИМ ПОКАЗАТИ!

ЈАПАНСКИ АВИОНИ
НУЛА, ЛЕТЕЛИ СУ
САДА ВИСОКО ИЗНАД
АМЕРИЧКЕ
ЕСКАДРЕ...

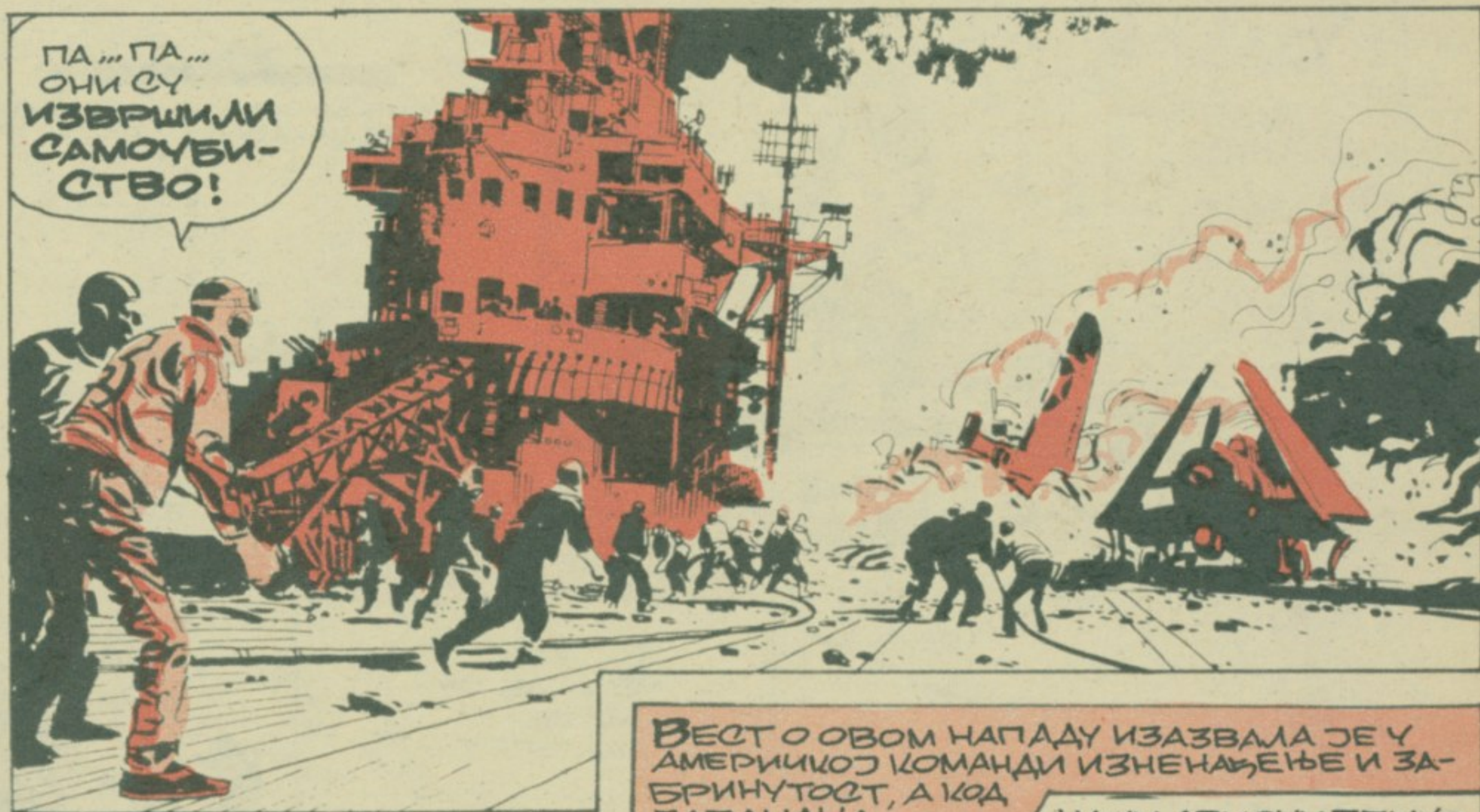
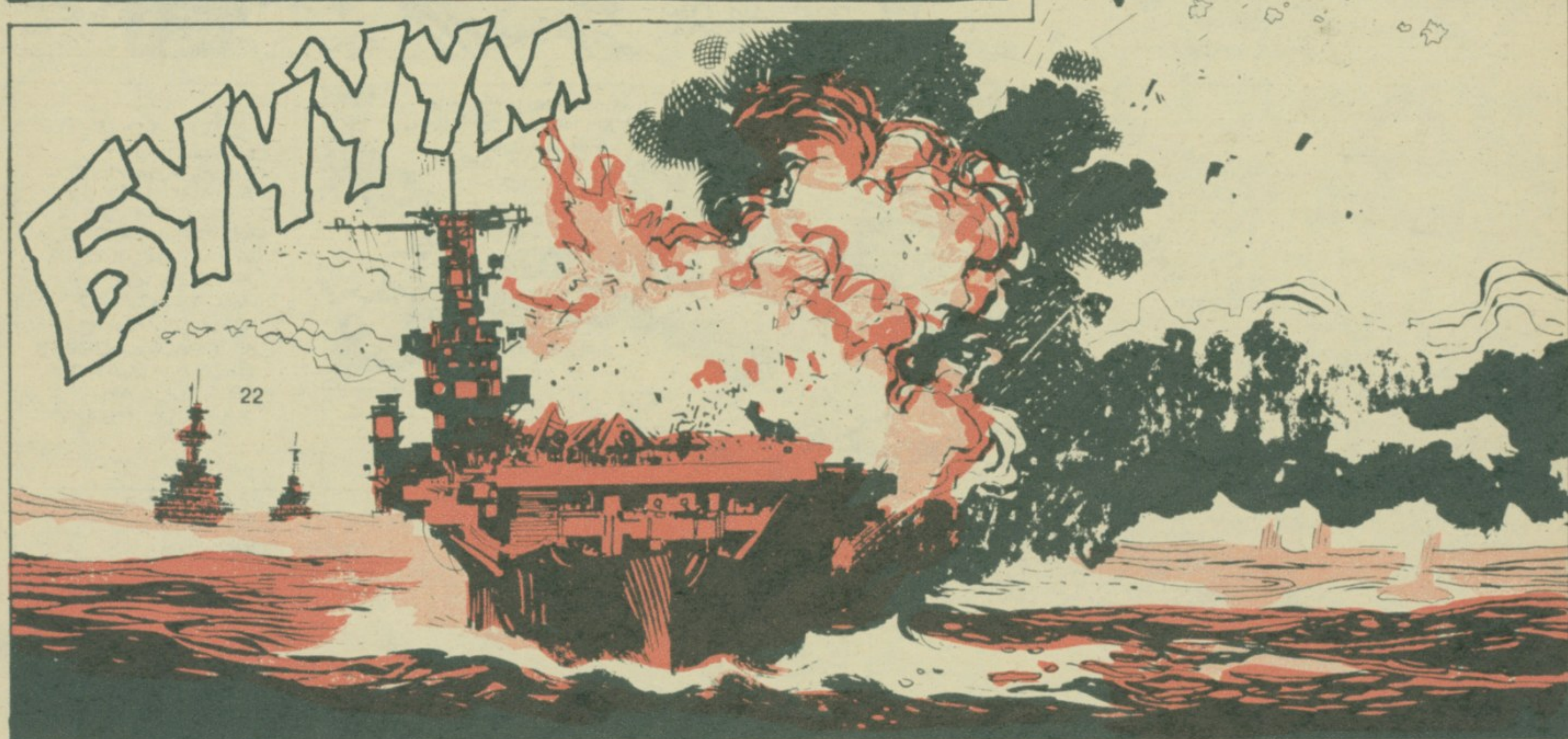
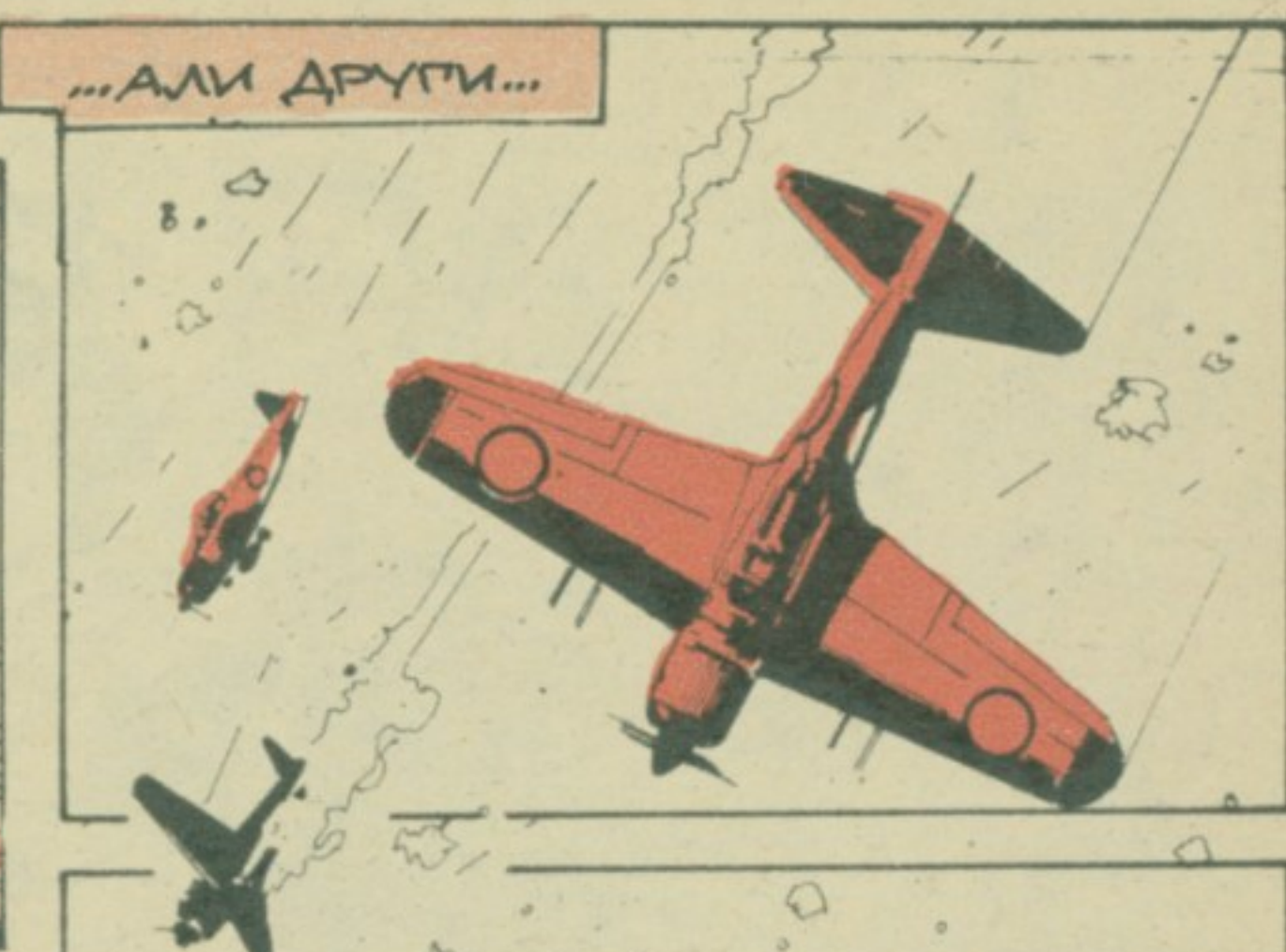
А ОНДА СУ ПОЧЕЛИ
ДА СЕ ОБРУШАВАЈУ
НА БРОДОВЕ.

ШТА ТО
РАДЕ? ЈЕСУ
ЛИ ПОЛУ-
ДЕЛИ?

ПАЛИ!
ПАЛИ!

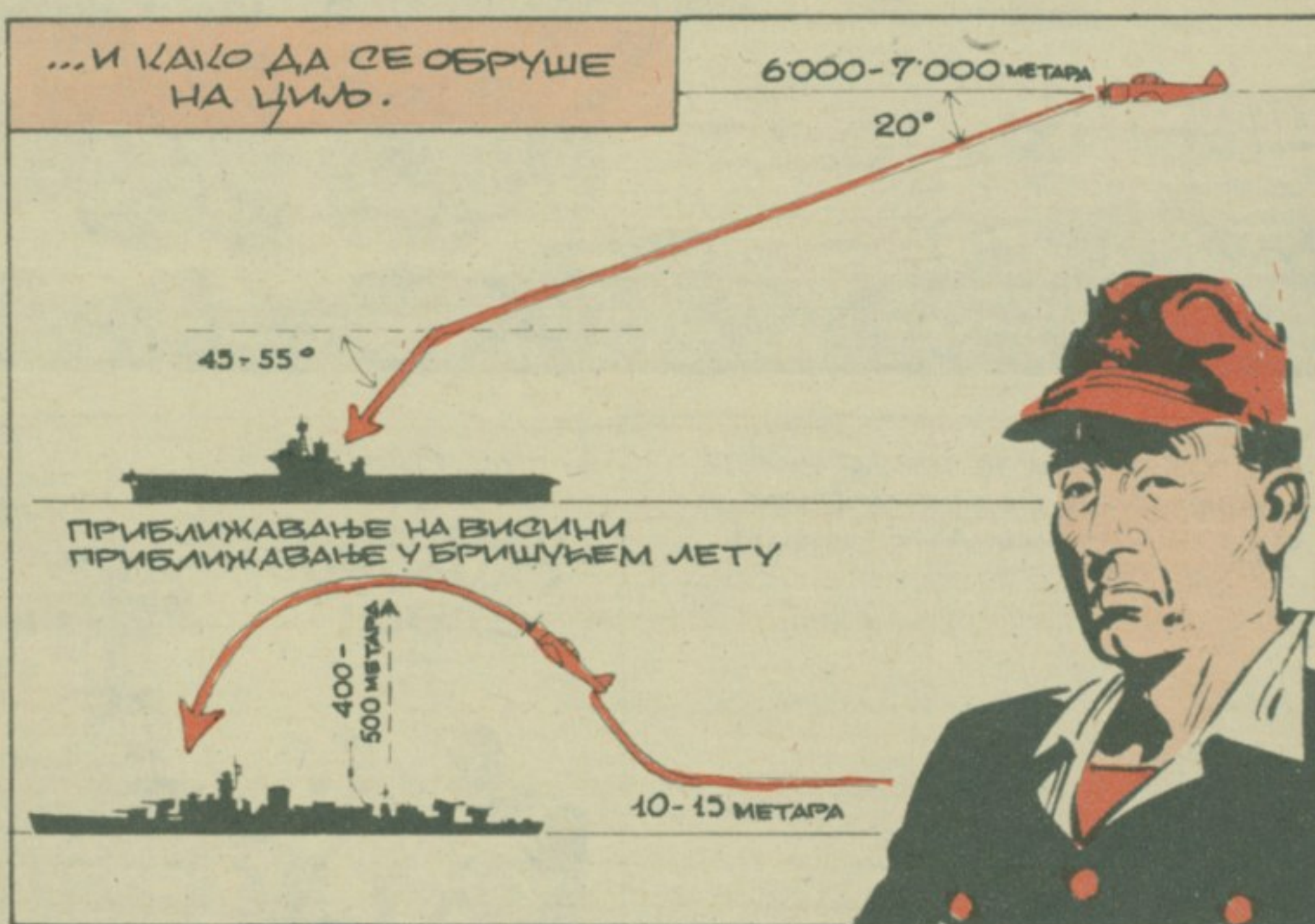
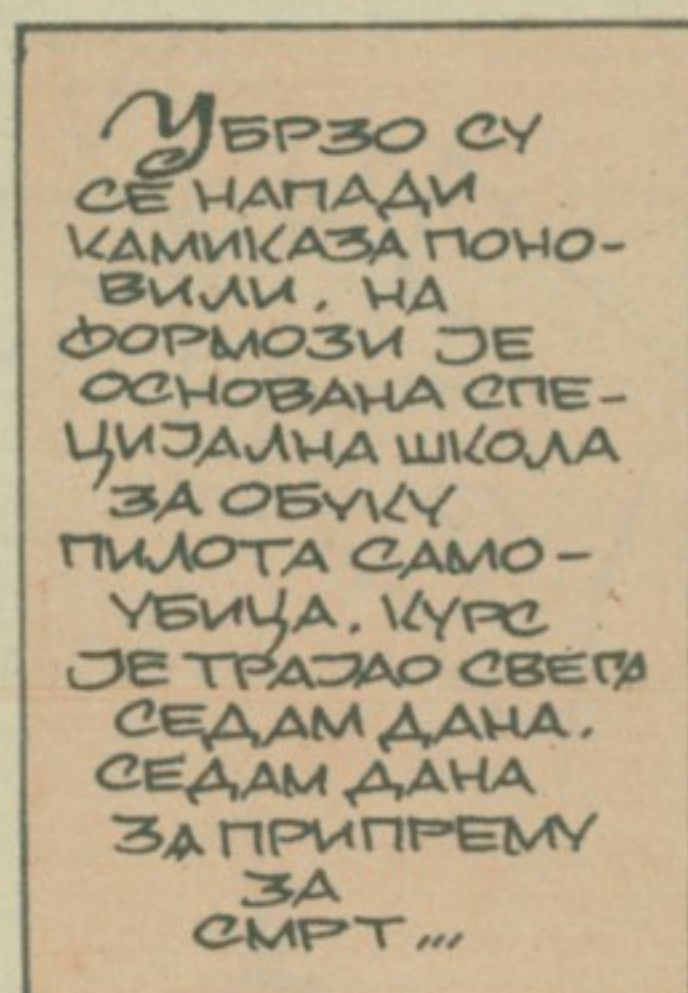

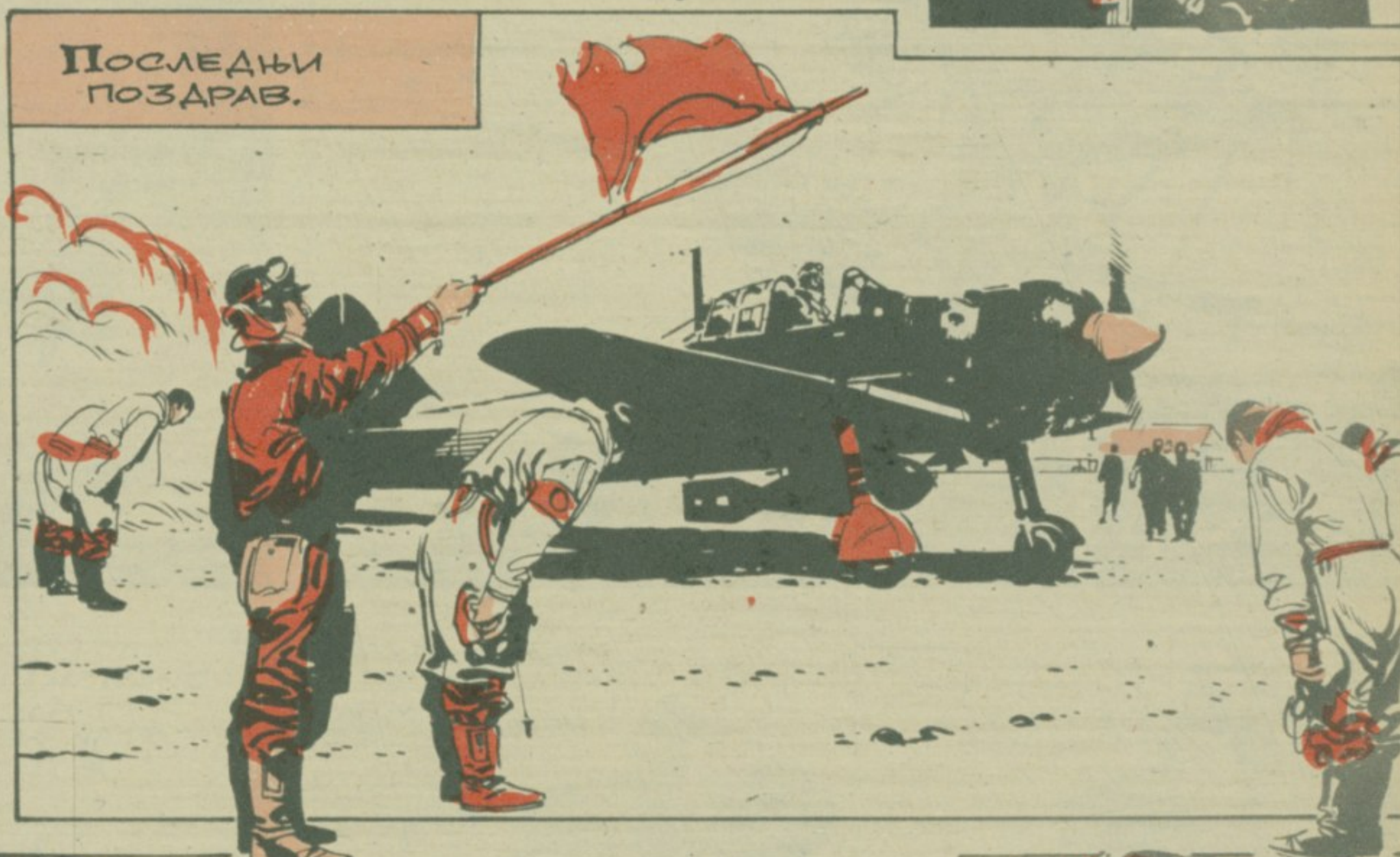

ВЕСТ О ОВОМ НАПАДУ ИЗАЗВАЛА ЈЕ У
АМЕРИЧКОЈ КОМАНДИ ИЗНЕНАЂЕЊЕ И ЗА-
БРИНУТОСТ, А КОД
ЈАПАНАЦА
ОДШЕВЉЕЊЕ...

НАШИ АВИОНИ ТЕШКО
СУ ОШТЕТИЛИ ТРИ
НЕПРИЈАТЕЉСКА
НОСАЧА АВИ-
ОНА!

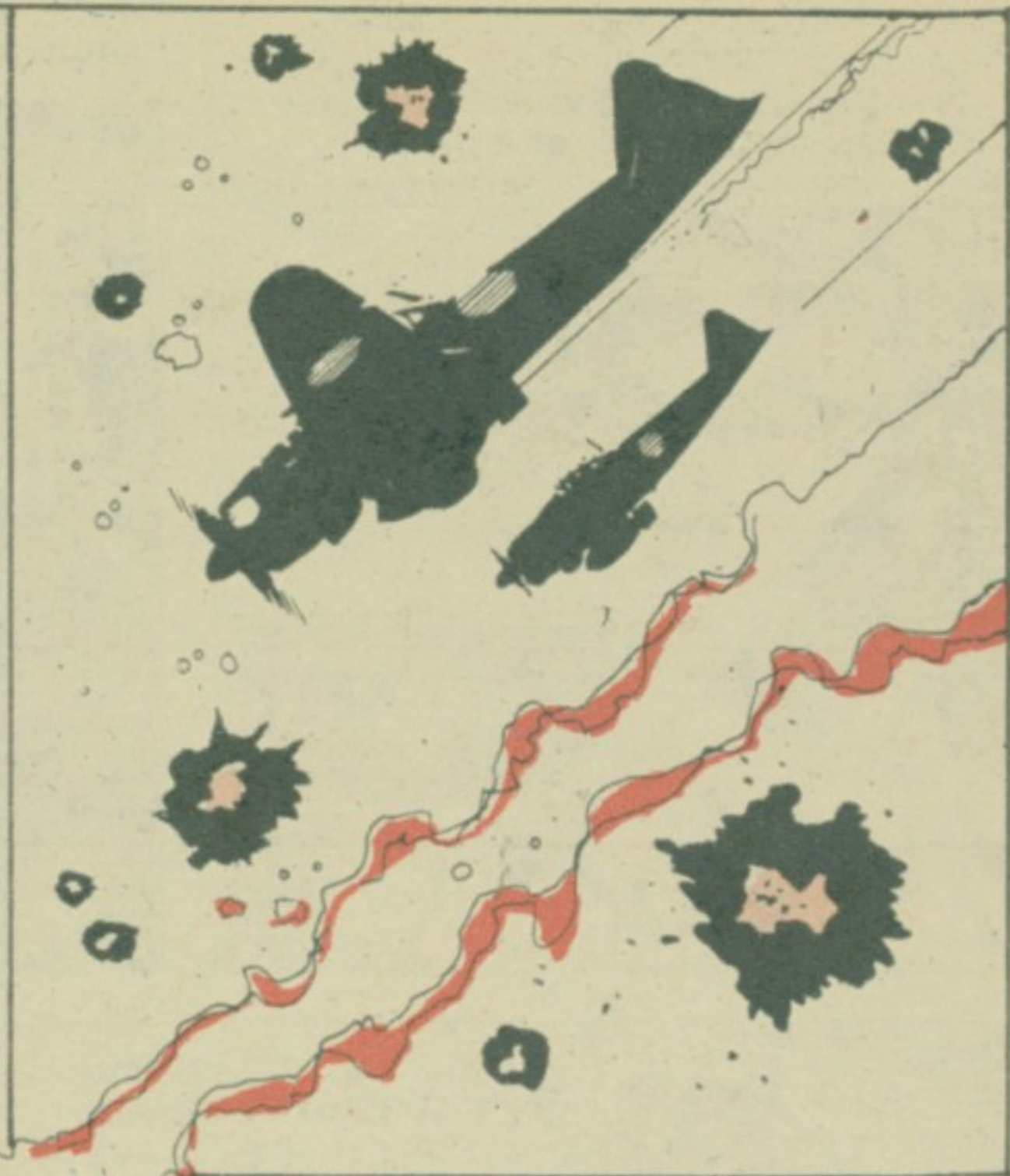

ИЏИРО ИГОНУКИ ЈЕ ВОЛЕО
ЖИВОТ. БИЛО МУ ЈЕ ТЕШКО
ДА ГА СЕ ОДРЕКНЕ.

...УПАМТИТЕ! СВАКО СЕ
ОБРУШАВА НА СВОЈ
БРОД!

ЗА ВРЕМЕ ПОСЛЕДЊЕ И
ОДЛУЧУЈУЋЕ БИТКЕ ЗА ОКИНАВУ,
КАМИКАЗЕ СУ ИЗВРШИЛИ 1.900
ЛЕТОВА, У КОЈИМА СУ ПОТОПИЛИ
25 АМЕРИЧКИХ БРОДОВА /АЛИ НИ-
ЈЕДАН ВЕЛИКИ БРОД/, ТЕШКО СУ
ОШТЕТИЛИ 157 А ЛАКШЕ 97 БРОД-
ОВА. УБИЛИ СУ ОКО 5.000 АМЕРИЧКИХ
ВОЈНИКА... ВРХОВНА АМЕРИЧКА
КОМАНДА СЕ БОЈАЛА ДА ЋЕ ИМ
КАМИКАЗЕ ЗАУСТАВИТИ ОФАНЗИВУ...

АЛИ, НИЈЕ БИЛО
ТАКО. СУДБИНА
ЈАПАНА БИЛА ЈЕ
ЗАПЕЧАЋЕНА СТРА-
ВИЧНИМ АТОМСКИМ
ЕКСПЛОЗИЈАМА НАД
ХИРОШИМОМ И НАГАСА-
КИЈЕМ...

...АДМИРАЛ ОНИШИ,
КОЈИ ЈЕ БИО ОСНИ-
ВАЧ КАМИКАЗА, ИЗ-
ВРШИО ЈЕ ХАРА-
КИРИ...

ПРЕПОТОПКО

УМИРЕМ
ОД ГЛАДИ! ТРЕ-
БАЛО БИ НЕ-
ШТО УЛОВИТИ...

ЗИМПАТИЧАН
НЕКИ
ТИП!

ОВДЕ МИ МИРИШЕ
НА МЕСО... НА МНОГО
МЕСА!

АХА!
ЕВО ГА!

ЈЕДАН,
ДВА И
ПОЛА...

Д
У
К

ЈАО!

УФ! КО БИ РЕ-
КО ДА ЈЕ ТОЛИКО
ТЕЖАК!

ЈАДАН ЧОВЕК!
ПЛАВ ЈЕ КО
ЉУБИЧИ-
ЦА!

ТРЕБА ДА МУ ПОМОГ-
НЕМ! ТО МИ ЈЕ, НА КРА-
ЈУ КРАЈЕВА, КОЛЕГА!
И ОН ПРИПАДА
ЖИВОТИЊСКОМ
РОДУ!

УФ!

НИСАМ ЗНАО
ДА ЈЕ ТОЛИКО
ВИСОКО!

СВЕ МИ СЕ ЧИНИ
ДА СУ МУ НОЗДРВЕ
ОСЕТЉИВА
ТАЧКА...

САД МОЖЕ-
МО ДА ОЧЕКУ-
ЈЕМО
РЕАКЦИ-
ЈУ!

ААА...

ОБВО ПЋИХА!

УХ! ЗАМАЛО
ДА СТРАДАМ!

ПЛОТ!

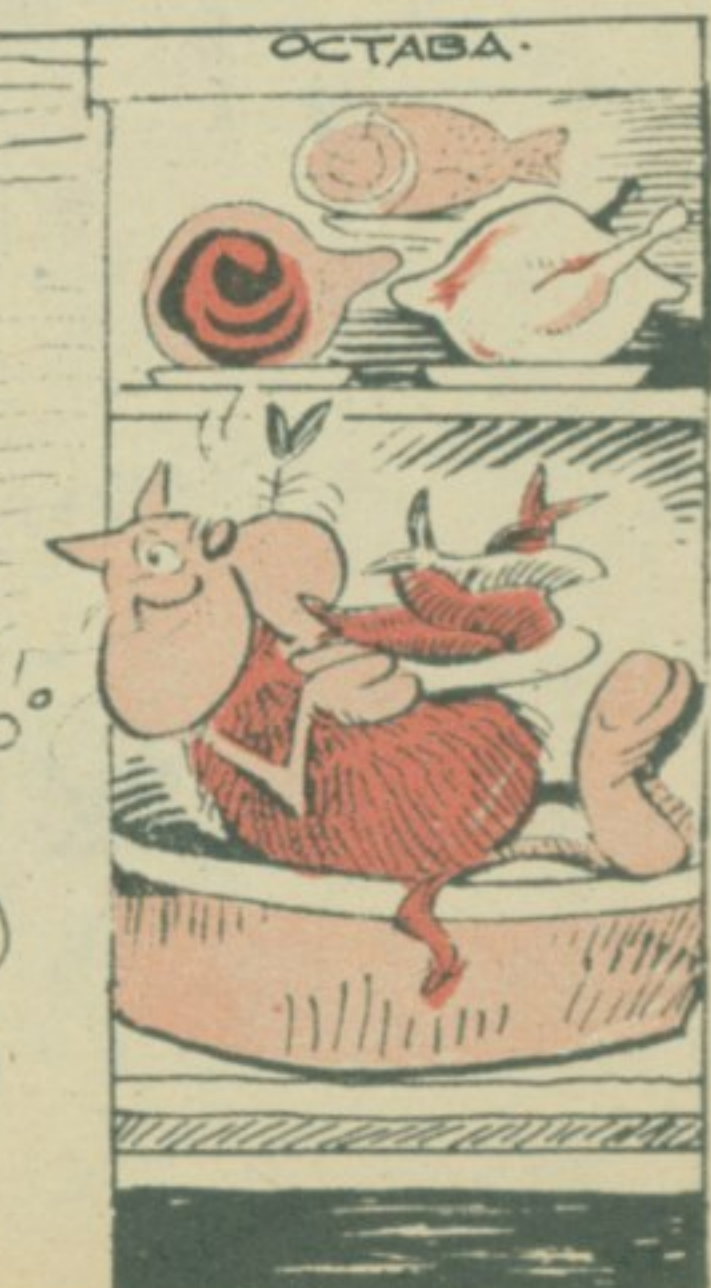
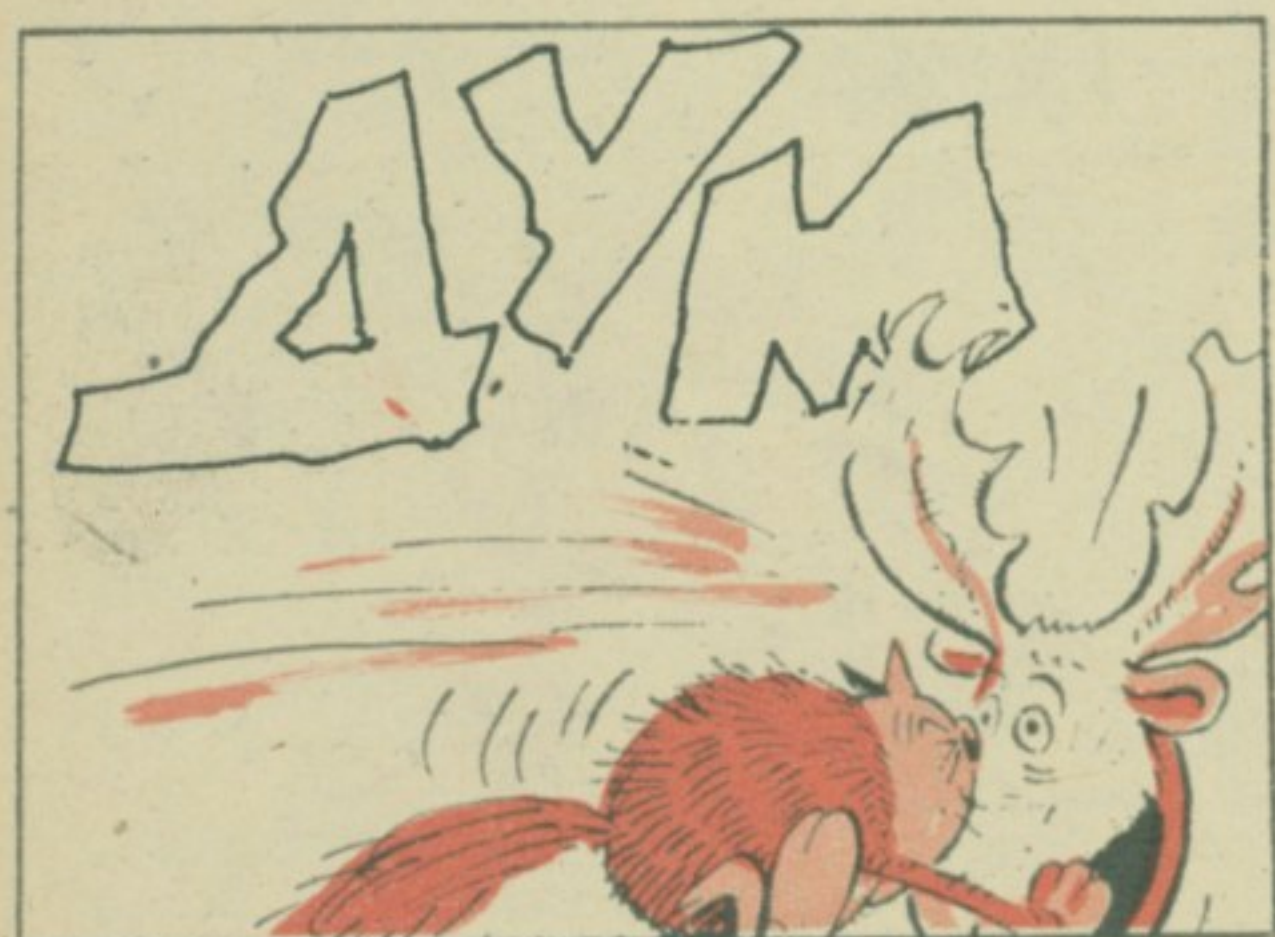
ХМ! БОЉЕ ЦРВ У РУЦИ
НЕГО ДИНОСАУРУС
НА ГРАНИ!

ТО МИ СЕ, ВАЛ
ДА, ЗАХВА-
ЉУЈЕ...

ТАКО МИ И ТРЕБА КАД ИМАМ
МЕКО СРЦЕ! АЛ' ОВО МИ ЈЕ ПОСЛЕ-
ДЊИ ПУТ ДА ПОМАЖЕМ ЈЕДНОМ
ЖИВОТИЊСКОМ ИЗРОДУУУУУУ!

НЕЋЕШ МИ ПОБЕ-
ЊИ! ВРАЊАС
СЕ!

МИЦКО

(Попуњава лице које плаћа по поузећу)

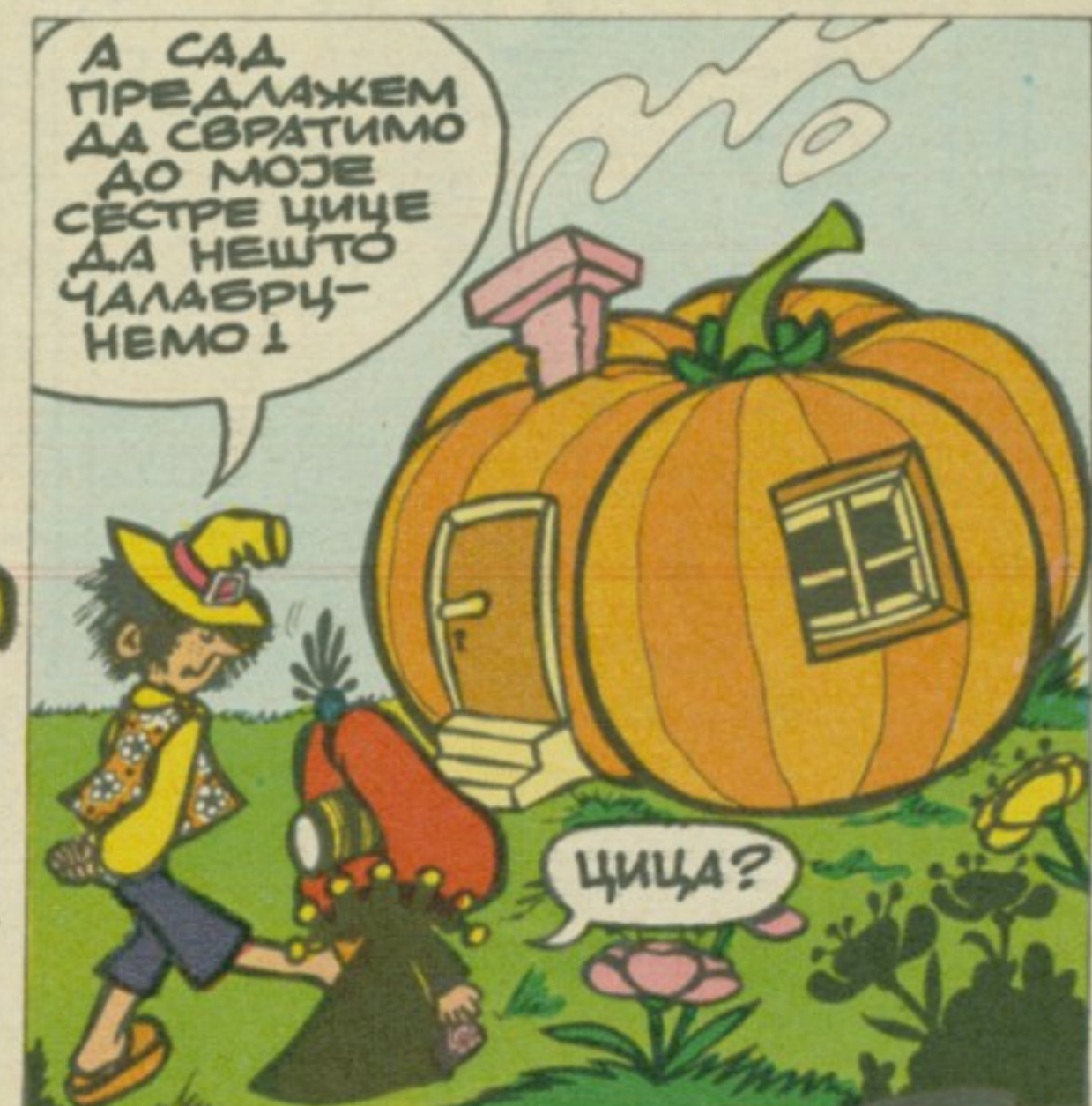
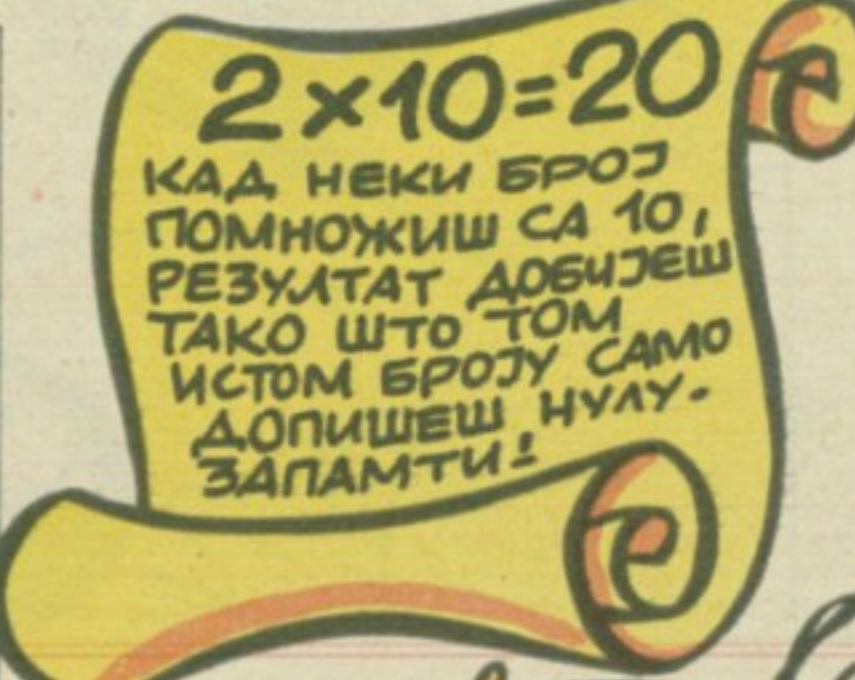
[illegible]

УЛИЦА — Грчке мелодије — Марија се смејала — Франго-клисa — Моја девојка је отрована — Лудак — Први пут — Обукао сам се облацима — Недеља пролази — Беле хаљине — Дванаест макдoлина — Скулптура — Дај ми твоје усне — Тешка тишина. **Цена 50,00.**

ДОЖИВЉАЈИ ИБН ТУПА

- $2 \times 2 = 4$
- $2 \times 3 = 6$
- $2 \times 4 = 8$
- $2 \times 5 = 10$
- $2 \times 6 = 12$
- $2 \times 7 = 14$
- $2 \times 8 = 16$
- $2 \times 9 = 18$

САНДУК ЈЕ ПОЛЕТЕО

До смене страже остало је још пола часа кад су два војника немачке противавионске службе чула тих, потмуо звук који је долазио са истока. Лагано се приближавао. Није лично ни на зујање авионског мотора а ни на лепет крила птица кад лете у јату. У мутној измаглици праскозорја, готово над самим главама запрепашћених Немаца, нешто велико и сиво пролетело је уз шкрипање и шиштање и нестало иза оближњег брежуљка.

— Хансе! — викнуо је један од војника. — То је утвара, видиш ли је?

Прича о тајанственом привиђењу које је толико уплашило сујеверне војнике почела је у близини Руана на имању младог француског родољуба Рене Фонтена. Младић је одлучио да из окупиране Француске бежи у Енглеску и да се одатле бори за ослобођење своје домовине. Али, пут до острва био је далак.

ПРОНАЛАЗАЧ ИЗ НУЖДЕ

Плаховит младић није могао да се помири с мишљу да до обале Ламанша путује железницом или

пешице и да данима гледа немачке окупаторе по француским градовима и селима. Због тога је донео дрску, готово безумну одлуку: да сам конструише авион!

Рене Фонтен је био пилот-аматер, уз то искусан хеманичар, али није знао законе механике нити је имао појма колики терет мотор може да вуче. Грозничаво се дао на посао. Од комада старог намештаја и шпер-плоче изрезао је крила а жице из клавира требало је да му послуже за њихово везивање за труп. Мотор и точкове за будући авион скинуо је са свог „ролс-ројса“. На срећу, имање је било велико па ударци чекића и шкрипање тестере нису привлачили пажњу.

Тек кад је почео да ради, Фонтен је схватио да сам никад неће успети да начини авион. Испричао је своје планове пријатељу Жану Бјандинију и овај је одушевљено пристао да му помогне. И заиста, Бјандини се показао као прави мајстор.

Мотор „ролс-ројса“ покрили су лименом хаубом. Као резервоар за бензин послужило им је старо буре од поцинкованог гвожђа. Кабина авиона, ако се тако уопште могао назвати сандук од шпер-плоче, била је отворена и ветру и киши. Полуга, жицом спојена с репом, исто временом је служила као командна

палица. Иако је авион постепено добијао облик. Али летеће „полице“ из времена Блерноа и других пионира авијације тешко би га признале за свог сродника. У поређењу са „спитфајерима“, „харикенима“ или „месершмитима“ овај склепани апарат лично је на диносауруса. Изгледало је да ће се на најмањем ветру распасти на саставне делове.

БЕЗ СПРАВА ЗА НАВИГАЦИЈУ

Најзад је авион био завршен, требало је само „напојити“ га бензином, али где наћи гориво у том ратном метежу?! Није долазило у обзир да га негде украду. Било би довољно да окупатор открије крађу па да организује рацију. Тада би сигурно њихова радионица била откривена и све би пропало. Док су Фонтен и Бјандини тражили драгоцену течност, време је пролазило и са сваким даном повећавала се опасност да неко открије њихов авион.

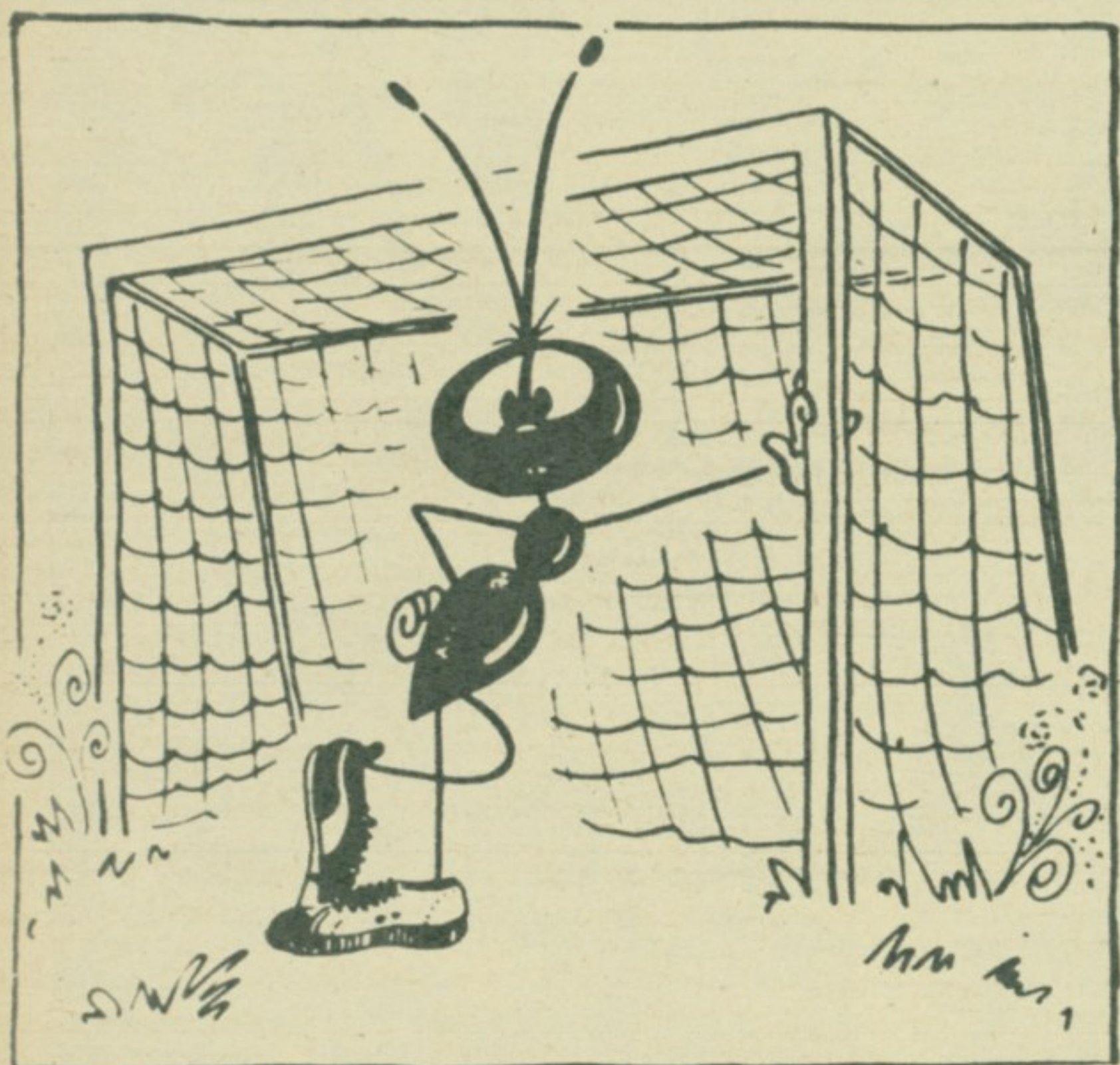
Чак и у окупираној земљи, и поред све строгости педантних Немаца, и даље су важили закони понуде и потражње: чим нечег нестане, неизоставно се појављују шпеку-

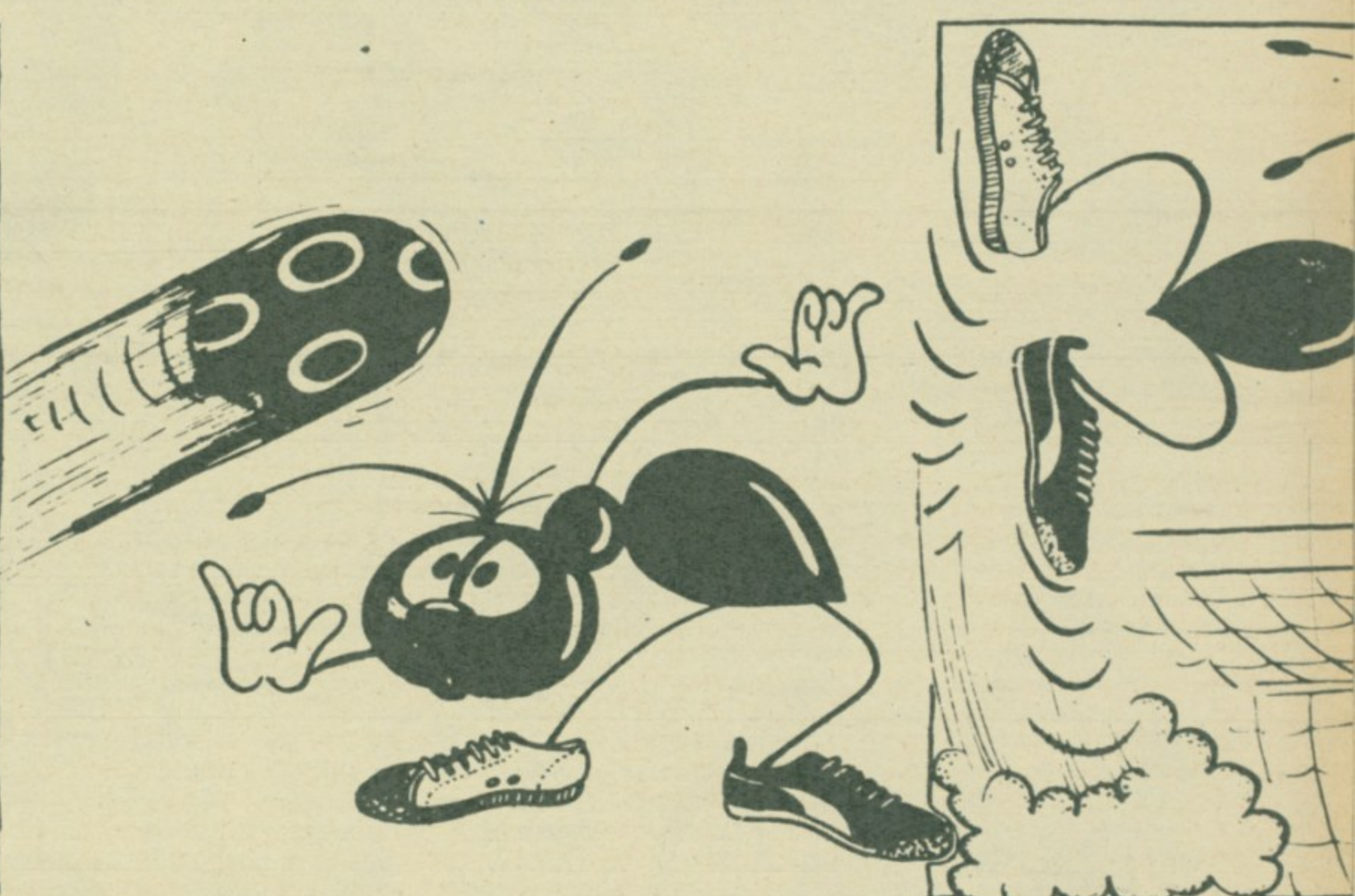
ланти. Бјандини и Фонтен су на црној берзи куповали литар по литар бензина и после пажљивих прорачуна једног дана закључили да имају довољно горива за лет у једном правцу.

О пробним летовима смели конструктори нису могли ни да мисле јер би чак и најкраћи лет неизоставно привукао пажњу непријатеља. Остало је само једно — заиграти на срећу и из прве полетети према Енглеској.

Бегунци нису имали никаквих справа за навигацију. Немогуће је било одредити до које се висине

Мравак Мравко голман знани зрата своје школе брани

Лаке лопте само гледа, јер је голман првог реда

Хвата ногометне пројектиле и шутове страшне силе,

Рене Фонтен, ђилош-амашер, одлучио је да из окупиране Француске ђобеине авионом у Енџлеску, али авион није имао!

авион може попети, колика ће му би
ти брзина. Младићи су одлучили да
полете у праскозорје јер су рачуна
ли да ће се дању лакше оријентиса
ти. Додуше, то је било веома ри
зично јер ће Немци моћи да их
опазе са земље и оборе чак погот
ком из митраљеза. Али, и то им је
изгледало боље него да у мраку
залутају па да, уместо на запад, од
лете негде на исток.

Зора се била тек појавила кад су
извукли авион из амбара и извели
га у алеју која је требало да заме
ни писту за узлетање. Уз оскудну
светлост фењера последњи пут су
проверили завртње и жице које су
спајале поједине делове незграпног
апарата. Фонтен је сео у кабину а
његов помоћник почео да окреће
елису. После неколико неуспелих
покушаја мотор је упалио и потму
ло заурлао. Подрхтавајући авион
је кренуо низ алеју и Бјенцини је
ускочио у кабину.

ДОБРОДОШЛИЦА ЗА СТРАШИЛО

Апарат се кретао све брже. Фон
тен је покушавао да повуче полу
гу према себи, али се она није
померала. Неколико очајничких
трзаја и авион је најзад подигао
нос, зањихао се и одлепио од зем
ље. Младићи су са ужасом гледали
како им се дрвеће приближава стре
ловитом брзином. Полура коју је
Фонтен и даље вукао није добро

функционисала па су и даље летели
на истој висини.

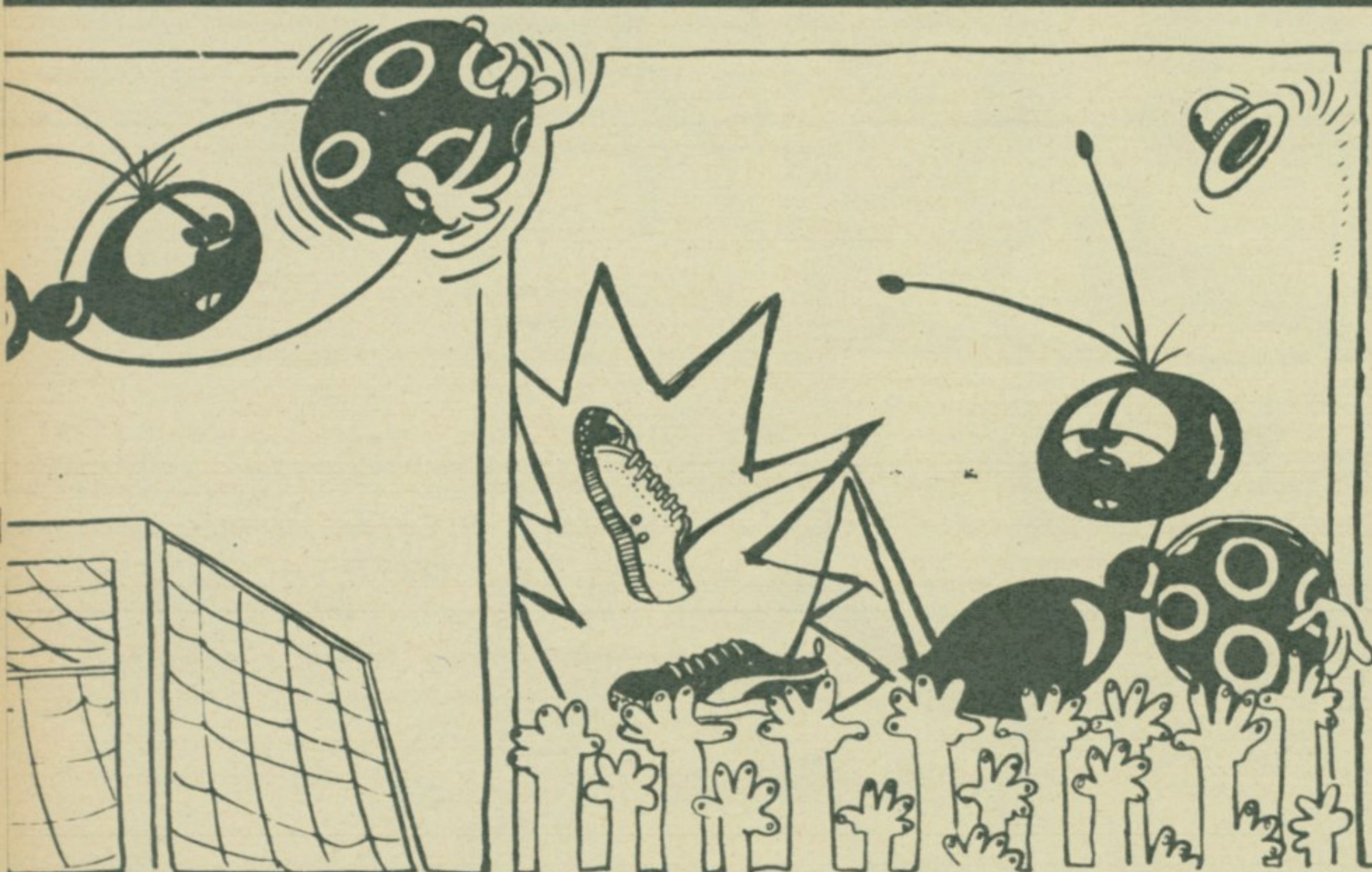
Изгледало је да се дрвеће, као
непремостив зид, испречило између
авиона и још тамног неба. Фонтен
је махнито притиснуо папучицу за
гас и авион се пропео. Подрхтава
јући, као уплашен коњ, прелетео је
изнад самих крошњи. Прва опас
ност је прошла.

Више од три часа летели су над
Француском на висини од неколико
десетина метара. Трудиле су се да
се држе подаље од насеља да не би
привукли пажњу немачких гарни
зона. Па ипак, стотине сељака и не
мачких војника видели су авион.
Али, ма колико то изгледало неве
роватно, ни из једног противавион
ског топа, митраљеза па чак ни пуш
ке на њега није испаљено ни зрно.
Ниједан од немачких ловачких авис
на који су патролирали изнад Фран
цуске није га приметио.

Брзина летећег чудовишта била
је око сто педесет километара на
час.

После четири часа лета Фонтен и
Бјанцини су угледали копно. Енглес
ка! Кад су се спустили, према њима
су са свих страна потрчали сељаци
који су приметили да је с неба пао
неки необичан предмет. Осмежују
ћи се младићи су се извукли из ле
тећег сандука. Нису се усуђивали
да поверују у своју срећу.

П. З.

што под саму пречку
јуре,
у публици праве буре.

После ужива у слави
на рукама навијача;
док га носе руке многе,
он у своје гледа ноге

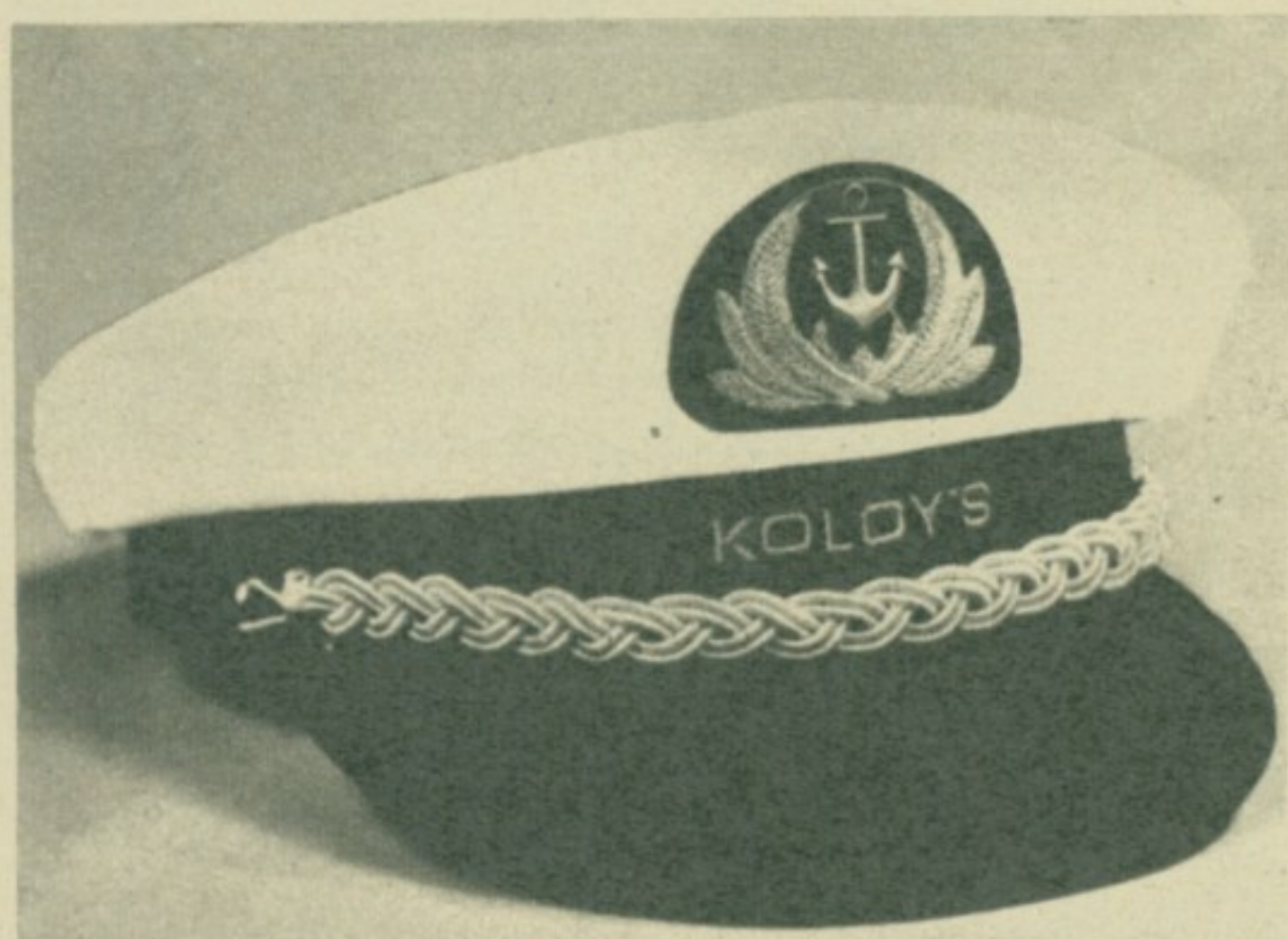
Прст подиже Мравак Мравко,
и ђацима каже ово:
„Тајне нема — помаже ми спортска обућа
за ђаке »ПУМА — БОРОВО«

ФЛАШ ГОРДОН

Kolinska

КАПЕТАНСКУ КАПУ ЗА СВАКИ ПОПУЊЕНИ АЛБУМ

Постани капетан KOLOY'S морнарице!

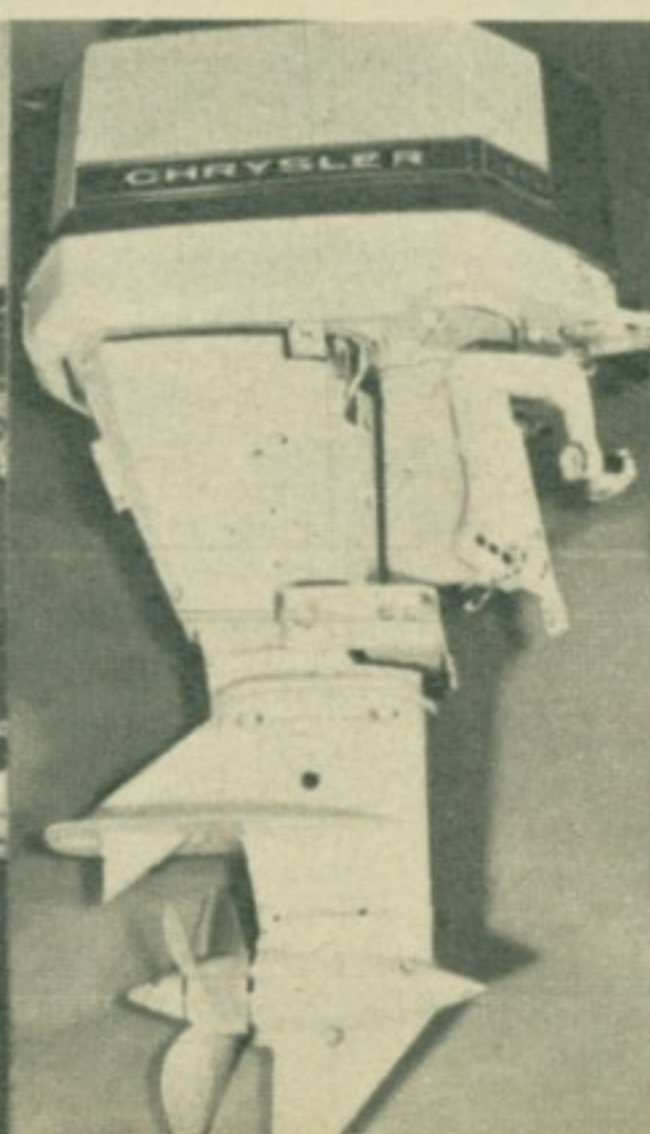
НАГРАДЕ У ОВА ДВА ИЗВЛАЧЕЊА:

1. ИЗВЛАЧЕЊЕ 15.5.1974
2. ИЗВЛАЧЕЊЕ 15.5.1975

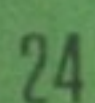
10 ГУМЕНИХ ЧАМАЦА МАЕСТРАЛ
4 СА МОТОРОМ ТОМОС 4 КС

2 ГЛИСЕРА ЕЛАН GT 400
СА МОТОРОМ КРАЈСЛЕР 35 КС

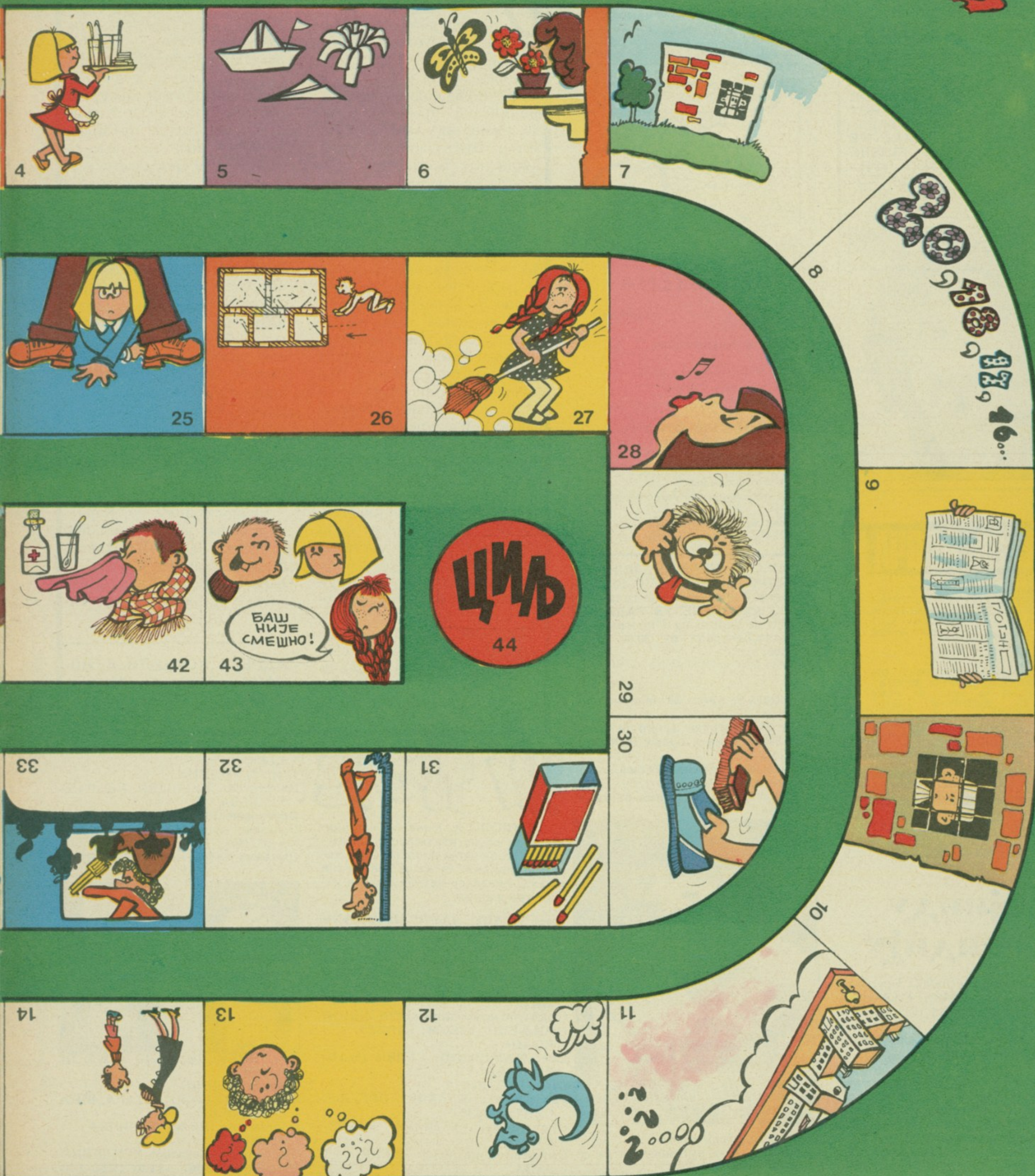
1000 ПОДВОДНИХ
МАСКИ СИРЕНА

БАШ J

Е СМЕШНО

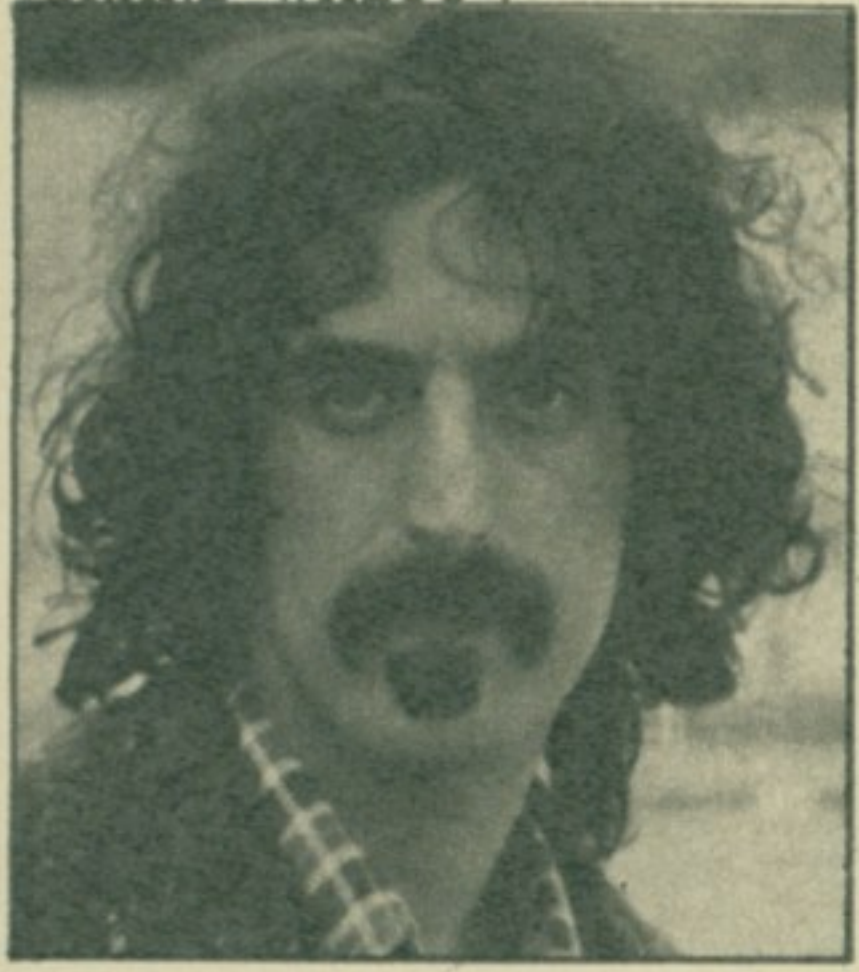

ХИТ СТРАНА

Сваког петка читајте у Забавнику све о најбољим певачима и ансамблима света. Сваког понедељка на Радио-Београду I, у емисији ВЕЧЕ УЗ РАДИО, слушајте најновије хитове.

СВЕ ПЛОЧЕ ФРЕНКА ЗАПЕ

»FREAK OUT«, »ABSOLUTELY FREE«, »LUMPY GRAVY«, »WE'RE ONLY IN IT FOR MONEY«, »CRUISING WITH RUBEN AND JETS«, »UNCLE MEAT«, »HOT RATS«, »BURNT WEENY SANDWICH«, »MOTHERMANIA«, »WE ASEL'S RIPPED MY FLESH«, »CHUNGA'S REVENGE«, »FILMORE JUNE 1971«, »200 MOTELS«, »THE STORY OF MOTHERS«, »WAKA JAWAKA« и »GRAND WAZOO«.

БЕРЗА ПЛОЧА

Тражим албум »RORY GALLAGHER LIVE IN EUROPE«. Оливера Илић, Војни пут 12/II 11080 Земун

ЛП плоче »THE BEST OF T. REX« и »КОРНИ ГРУПА« мијењам за неку од ових плоча: »ДНЕВНИК ЈЕДНЕ ЉУБАВИ« Јосипа Лисац; »TIME« или било коју плочу »DEEP PURPLE«, »WHO« или »LED ZEPPELIN«.

Перица Мишић, Доњи Хасић 74230 Босански Шамац

СКОРО СВЕ О

Дејвиду Кесидију

- Право име му је Дејвид Брус Кесиди (DAVID BRUCE CASSIDY)
- Родио се 12. априла 1950. године у Њујорку
- 1967. године завршио вишу школу на Беверли Хилсу
- 1969. године вратио се у Њујорк и почео да глуми у ТВ серијама: »FBI«, »Маркус Велби« и »Бонанца«. Године 1970. добија улогу у серији »Партриц Фемиле« која га је прославила
- Праве певачке успехе почиње да постиже крајем 1971. године, Сада је највећи идол најмлађих

ПЕСМА НЕДЕЉЕ

ЈЕДНА ЖЕНА

Музика и текст: Корнелије Ковач

Изводи: Корни група

Руке једне жене коју волим
као руке моје мајке,
као мора шум.

Волим једну јесен која прође,
волим тихи додир њен,
оних дана мир,
оне музике звук,
све што дадох њој
као река мору, као дете које воли

Једна жена, једна жена,
једна жена у мом животу...

ПЕСМУ НЕДЕЉЕ: ЈЕДНА ЖЕНА можете чути у понедељак 5. новембра ове године у емисији ВЕЧЕ УЗ РАДИО која се налази на I програму Радио-Београда од 20.00 до 22.00!

- Продао је преко 20 милиона плоча
- За 23. рођендан добио је преко 26.000 писама и преко 10.000 поклона
- Воли звук морских таласа, нарочито ноћу
- Висок је 173 цм а има 62 килограма

- Воли спортску одећу
- Воли да вози аутомобил и да се скија
- Музику, наравно, обожава

КОРНИ ГРУПА

Ових дана Корнелије Ковач и његов ансамбл славе. петогодишњицу рада што је јубилеј вредан пажње.

Корни група је настала у јесен 1968. године. Већ афирмисани професор музике, иначе оргуљаш и композитор сарајевских Индекса, Корнелије Ковач долази у Београд с планом да оснује нови састав. Треба напоменути да је ситуација у београдској поп-музици тада била веома незавидна и мало ко се усуђивао да почне да ради нешто ново и оригинално. А Корнелије је баш зато и дошао. Сакупио је познате инструменталисте из главног града, различитих музичких искустава и направио ансамбл чији су се чланови одлично слагали, свирали изванредно хомогено и запањујуће инвентивно. Песме као што су »Маријан«, »Магична рука«, »Соната« и друге нису могле да остану непримећене. Истина, млади који су били навикнути на громогласни бит и динамични соул били су у почетку мало збуњени али су ипак звук Корни групе одмах прихватили и то веома озбиљно. Суочен од самог почетка с многим проблемима у вези с вокалним солистима Корнелије је често мењао чланове али група

никад није свирала музику испод стандарда који је себи поставила. Временом, пошто је код публике стекла репутацију прве југословенске групе дошла је и афирмација на другом пољу. После лепог успеха у Холандији 1969. године, у Паризу 1970, и правог тријумфа на загребачком фестивалу исте године са композицијом »Једна жена«, Корни група је потврдила све своје вредности на чувеном фестивалу у Монтреју 1972. године. Њихова озбиљност, приврженост и компактност наталили су одавно све стручњаке да признају: Корни група је прва супергрупа у Југославији у европском смислу те речи. Њихова музика, прогресивна а прилагођена нашем поднебљу, увек је била довољно јака да исприча најлепше приче о срећи, болу, радости и животу обичних девојака и младића са наших улица.

Чланови групе су: Корнелије Ковач, оргуље, клавир и певач, Златко Пејаковић, певач, Владимир Фурдуј, ударалке, Бојан Хрељац, бас-гитара и Јосип Бочек, гитара.

АДРЕСА КОРНЕЛИЈА КОВАЧА: Милоша Понерца 19/IV 11000 Београд.

ЊУ ТРОИС

ЊУ ТРОИС је једна од најпопуларнијих група италијанске поп-музике. У току своје петогодишње каријере постигли су више запажених успеха, имали су четири хита и издали три албума.

Име: ФРАНК ЛАУЂЕЛИ (FRANK LAUGELLI)
Стар: 26 ГОДИНА
Инструмент: ЕЛЕКТРИЧНИ И АКУСТИЧНИ БАС
Образовање: МУЗИЧКА АКАДЕМИЈА
Омиљени композитор: ЏОН ЛЕНОН
Омиљени албум: »ABBEY ROAD«

Име: МАУРИЦИО САЛВИ (MAURIZIO SALVI)
Стар: 25 ГОДИНА
Инструмент: КЛАВИР, ОРГУЉЕ, СИНТИСАЈЗЕР
Образовање: МУЗИЧКА АКАДЕМИЈА
Омиљени композитор: ФРЕНК ЗАПА
Омиљени албум: »HOT RATS«

Име: ЂАНИ БЕЛЕНО (GIANNI BELLENO)

Стар: 27 ГОДИНА
Инструмент: БУЉЊЕВИ, УДАРАЉКЕ, ПЕВА

Образовање: САМОУК
Омиљени композитор: ПОЛ МАКАРТНИ

Омиљени албум: »HEAVY CREAM«

Име: НИКО ДИ ПАЛО (NICO DI PALO)

Стар: 24 ГОДИНЕ
Инструмент: СОЛО ГИТАРА, ВИОЛИНА, ПЕВА

Образовање: НИЖА МУЗИЧКА ШКОЛА

Омиљени композитор: ХЕНДРИКС
Омиљени албум: »ELECTRIC LA DYLAND«

**КОРНИ
ГРУПА**

ПОЛИТИЧНИ
ЗАБАВНИК

Ружичасто сунце залазило је за плава брда. На два корака од мене, на ружичастом песку, играли су зелени Троуглови високо избацујући своје као паучина танке ноге. Јуче су ти Троуглови били љубичасти, прекјуче бледозеленкасти, пре два дана... Чекајте, какви су били пре два дана? Уосталом, не! Тог дана Троуглови нису долазили. Долазила је породица Петоуглова, исто таквог раста и са истоветним, као у паука ножицама. Не, опет заборављам... Они су имали више ногу. По три ноге... Троуглови све време вичу... Грде? Хвале? Проклињу? Завиде? Зову? Преклињу? Прете?... Нико од нас их не разуме... А како тек вичу!

Под нашим скафандрима њихова вика се слива у непрекидан звиждук... Сигуран сам да испуштају чак и ултразвук. Ултразвук?... То је идеја! Треба забележити њихов звиждук апаратом осетљивим на ултразвук. Мислим да имамо такав. А потом покушати дешифровање. Кад би бар за тренутак умукли... Немогуће је концентрисати се...

Мрзим Троуглове

Предстоји ми још око три часа таквог мучења. Инструкције за успостављање контакта са становницима других светова захтевају да се у сличним случајевима стоји по могућству мирно, да се креће без журбе, лагано, да се не чине никакви нагли покрети који би се могли протумачити као непријатељски, да се шаке држе отворене, показујући, према старом обичају, да немаш оружје. Инструкције препоручују да се осмехујеш.

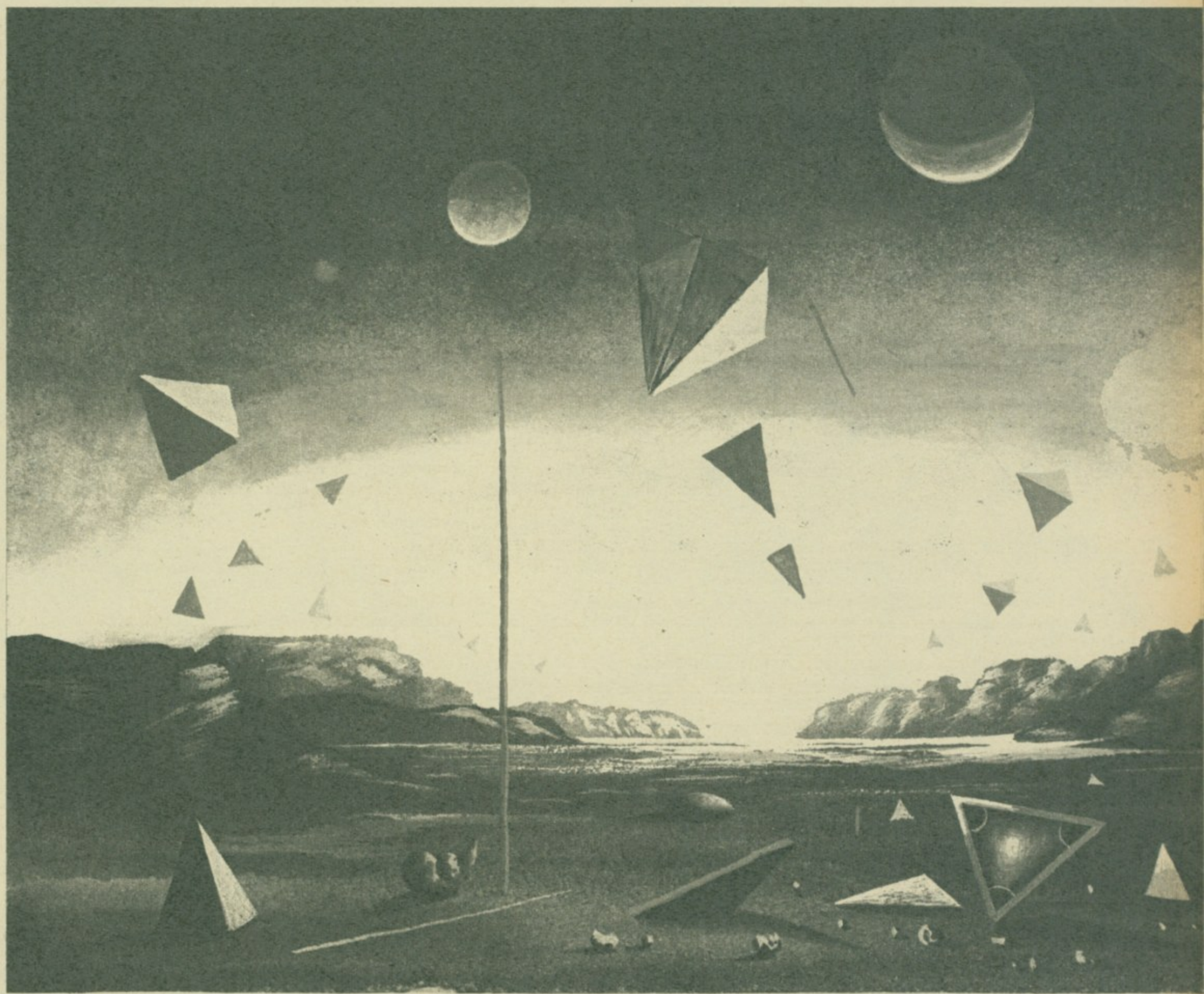
И ја стојим, осмехујем се, крећем се лагано, не правим покрете који се могу протумачити као непријатељски... И мрзим те Троуглове. Никада још нисам осећао нешто слично иако већ шесту годину лутам по сазвежђу Лире. Открили смо седамнаест планета. Ово је прва на којој смо срели разумна бића... У ствари, јесу ли разумни они — ти Троуглови?

Лево и десно од мене стоје на песку наши Записивачи обавештења. Све што виде и чују они записују на бесконачно дугу микрожицу и на кристале силита. Сада ћу ући у лимену кутију коју наш стари воли да назива — Лабораторија дешифровања. Тамо је тесно и вруће. Све је затрпано клупчади-ма танке и зачуђујуће чврсте жице.

Под шлемом звону

Жица чува све покрете тела, све гримасе Троуглова. На кристалима су звуци, јауци, звиждуци, шкрипа тих угластих бића. Сваки њихов дрхтај је овде. Дешифровање записа не успева, никако... У мојој лабораторији стоји Анализатор. Још на Земљи у апарату су убачени сви звуци какве само могу да испуштају жива бића, па чак и шум пераја дубинских риба. Сећам се да се тим бавио Северцов. Са каквим је само одушевљењем вукао до Анализатора сва та шкрипања, шљапкања, ахања, охања, куцања... Али, такво звиждање као овде... Под шлемом све звону.

Анализатор је већ упоредио звуке Троуглова са свим звуцима из

ИЗРОЂАВА

**ТЕК НА СЕДАМНАЕСТОЈ ПЛАНЕТИ У
САЗВЕЖЂУ ЛИРЕ ОТКРИЛИ СМО РА-
ЗУМНА БИЋА. НИ УЗ ПОМОЋ НАЈСА-
ВРШЕНИЈИХ АПАРАТА НИСМО МОГЛИ
ДА ПРОТУМАЧИМО ЊИХОВЕ ПОКРЕТЕ.**

Северцовљеве збирке. И он је пронашао... Да, пронашао је да су уздаси Троуглова слични скичању морске прасади... Али, Троуглови су разумна бића, у њиховим уздасима треба да се крију слогови, речи, смисао...

Зашто мислимо да су разумни? Троуглови су долазили сваки дан и увек су скакали по три часа до изнемоглости. Те игре нису изазивале код њих ни жеђ ни глад. Бар их пред нама нису утољавали. Једноставно су долазили и играли. Без циља. Уосталом, поступати неразумно — зар то није знак разума? Морска корњача преплива хиљаде миља да би доспела до острва на које ће да положи јаја. Разумно биће часовима седи на морској обали слушајући заплускивање та-

ласа. Лав лута по припеци, осећајући у близини плен. А разумно биће одлази понекад по гљиве у шуму у којој гљива уопште нема... И тако даље... Али, овде ипак није тако. Ни наш Анализатор нема снаге да дешифрује те уздахе и покрете. Анализатор ћути као да није високоорганизована невроаналитичка машина, већ механички идлот...

Као научни филм

Пре недељу дана они су овамо довели некакав апарат. Где ли су само ископали ту кртицу? Зарђао сандук, прљав и обавијен паучи-

ном. Мајали су се са њим дуго, хуктали, напрезали се, чак су извесно време престали и да звижде. На крају су га пустили у погон. Сандук није имао никакав мотор. Једноставно су вртели криву, расклиматану ручицу.

Испоставило се да је сандук некаква врста кинопројектора. Сliku су пројектовали на беличасту, скоро глатку стену. Сад и ја стојим пред том стеном. А на њој скачу игличасте сенке разних Троуглова... Некад је то био филм. Али, не сасвим, према нашим схватањима. Слика час замире и дуго времена остаје тако, час грозничаво подрхтава, скачући из кадра у кадар. Шта су приказивали? Више од свега, то је подсећало на научни посвећен животу вируса и анатомији главоножаца. Пегави Троуглови (тог дана су били пегави) неуморно су окретали ручицу пројектора. Очигледно да је то била почасна дужност и они су с узвицима одгуривали један другог, тако да је од потреса слика скакала по целој стени. Моји Записивачи обавештења пажљиво су записивали читав тај филмски хаос. Од првог до последњег кадра. Али, из свих записа Анализатор Лабораторије дешифровања није извукао никакав смисао.

Шта је то?... Тишина. Каква

ЊЕ

тишина! Они су ућутали... Примирили се... Уплашили су се? Стоје непокретно... Падају са својих пачинастих ногу...

Шта је то? О чуда! Иза стене се појављују двојица. Они су слични нама, људима. Само су нешто виши и мршавији. Они говоре. Ја их разумем. То, наравно, није земаљски говор. Сасвим је друкчији, распева нији, са чудним врскањем. Али је разумљив. Мој цепни анализатор дивно преводи говор људи са друге планете...

Говорите, говорите, слушам вас! И они говоре нешто... Смеју се. Показују Троуглове... Може се превести отприлике овако:

— Опростите им! Ти несрећници нису волели наше сунце, сликали су га на стенама црно и безоблично, нису волели себи сличне и претварали су их у Троуглове на стенама. Сада су се и сами изродили у жалосна троугласта бића. Шта да се ради — претварање духовне делатности у телесни облик. Тај генетски процес одвија се на нашој планети застрашујућом брзином. Опростите им!

Опростите. Лако је рећи. А две недеље драгоценог звезданог времена изгубљено је у покушајима да се разумеју... апстрактни сликари и музичари са друге планете!...

БУДИТЕ ДЕТЕКТИВ

Неко је провалио у банку и однео сав новац. Полиција је позвала сведоке и показала им нацртане ликове осам осумњичених особа. Сви сведоци су се сложили да је провалник била особа чију силуētu видите у доњем левом углу. Будите детектив и покушајте да погодите којој од ових осам сумњивих особа одговара силуэта провалника.

ОДГОВОР:

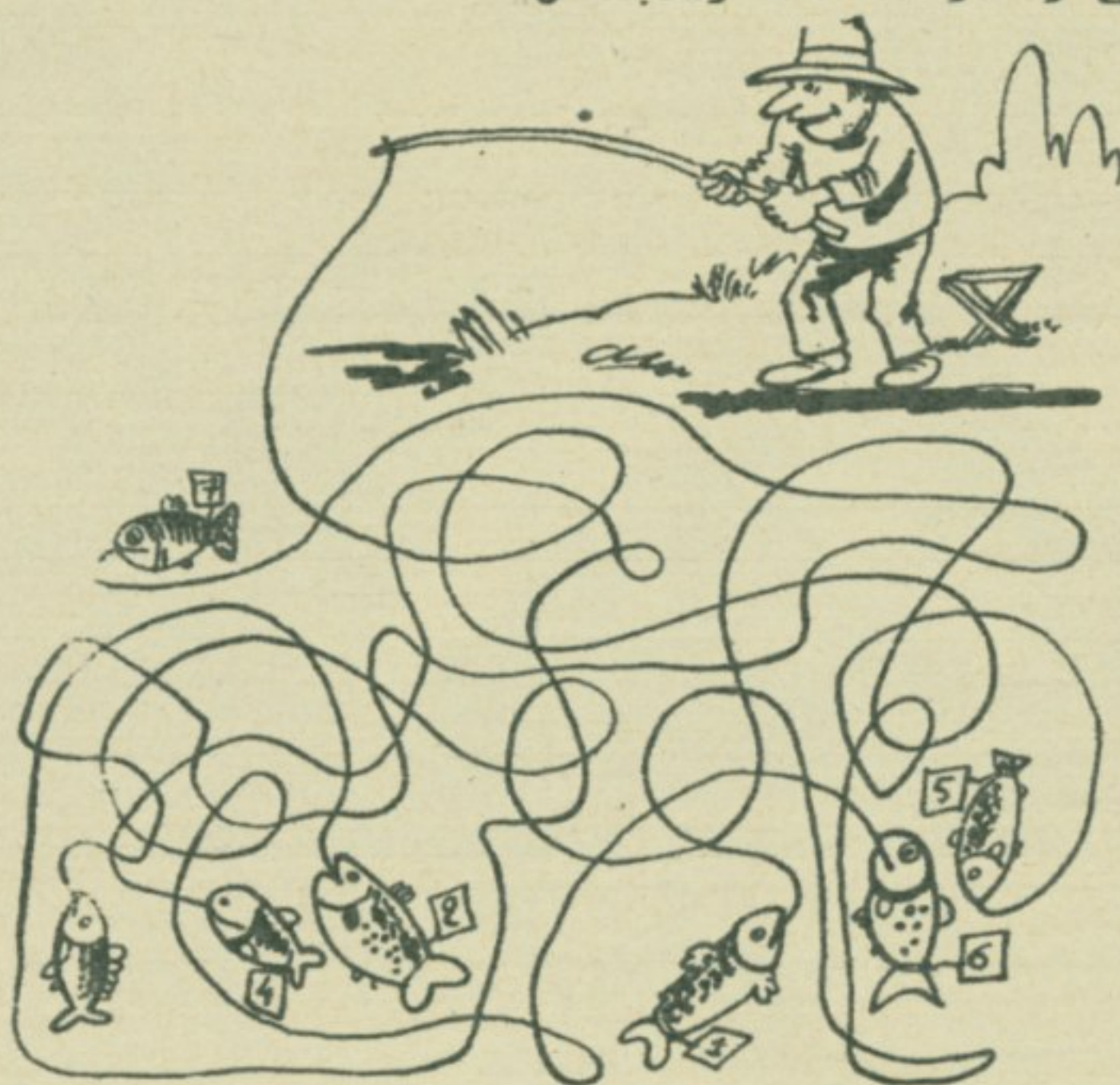
Особа обележена
словом F.

УПОРНИ ПЕЧАЧ

Чика Пера је од раног јутра седео на обали реке и стрпљиво чекао да нека риба загризе мамац. И одједном, појавило се јато риба али се само једна од њих устремила на његов мамац. Која?

ОДГОВОР:

Риба обележена бројем 6

КОЈИ ЈЕ ОВО СПОРТ?

Наш илустратор нацртао је једног спортисту у пуном замаху. На жалост, уметник је случајно преврнуо туш па не можете добро да видите о каквом се спорту ради. Ипак покушајте.

ОДГОВОР:

Град тенис

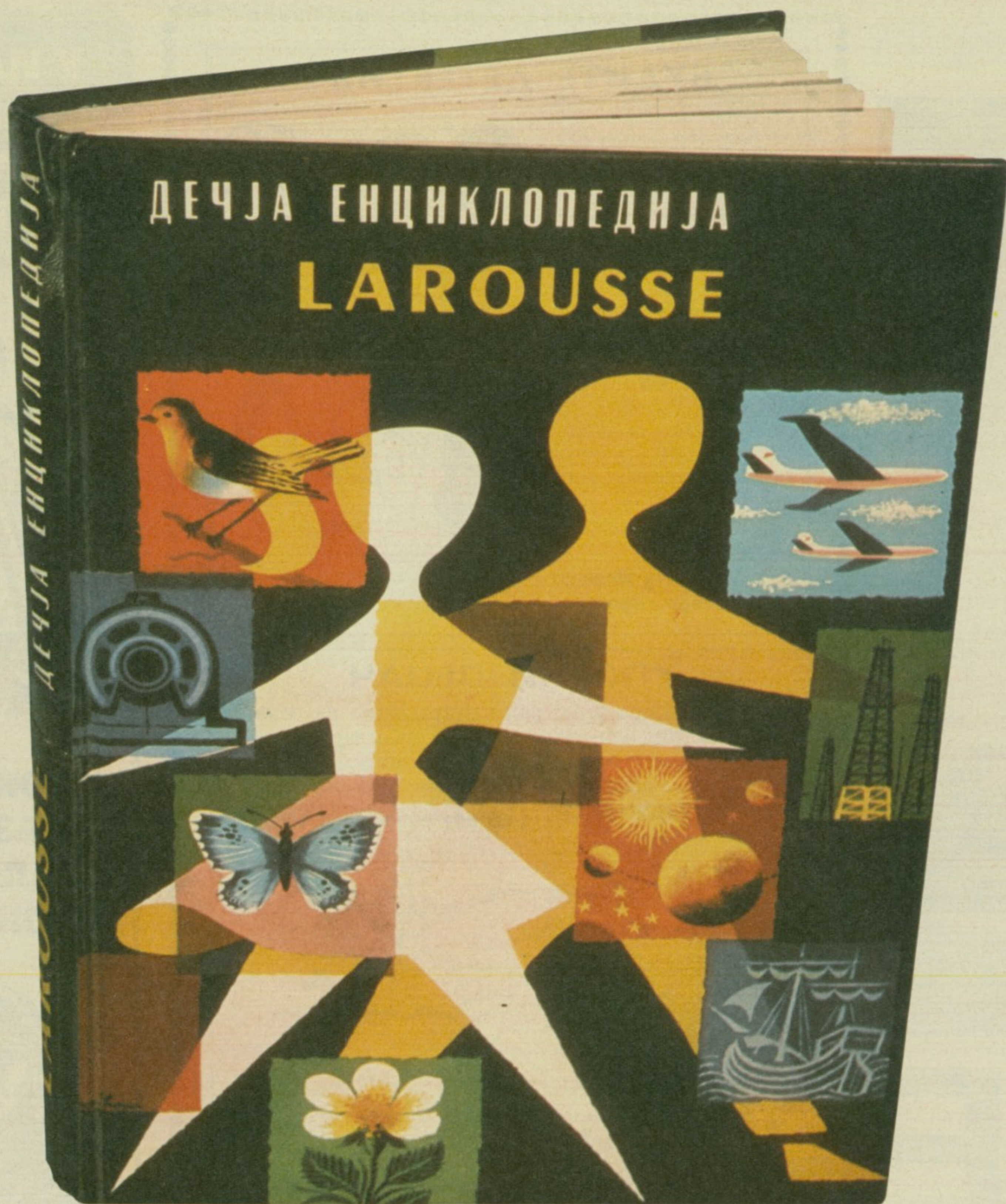
У ИДУЋЕМ БРОЈУ 2 КОМПЛЕТНА СТРИПА

1. ЦОНИ ХАЗАРД: КРАЉ НАПАДА ПИОНА

2. БИТКА У АРДЕНИМА

ДЕЧЈА ЕНЦИКЛОПЕДИЈА „LAROUSSE“ НАЈЛЕПШИ ПОКЛОН ВАШОЈ ДЕЦИ ЦЕЛА ИСТОРИЈА ПРИРОДЕ И ЉУДСКОГ ДРУШТВА У ЈЕДНОЈ КЊИЗИ

Ова дивна књига је неопходна потреба сваког ученика: открива чудесне лепоте наше планете, пружа до сада непознате податке о историји природе, човеку, проналасцима, машинама, изванредно лако упућује у сва сазнања и уводи у посебну врсту литературе коју чине енциклопедије и лексиконска издања.

Књига је богато технички опремљена у тврдом повезу, формата 21 x 29.

Енциклопедија садржи преко 300 страна текста, са великим бројем илустрација у боји и црно-белих, вињета, фотографија, дијаграма и табела штампаних на прворазредној хартији. **Цена књиге 100.— динара.**

Књига се може купити за готово или на отплату.

ЧИТАОЦИ ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА ПРИЛИКОМ КУПОВИНЕ ЗА ГОТОВО УЖИВАЈУ ПОСЕБАН ПОПУСТ ТАКО ДА КЊИГУ ДОБИЈАЈУ ЗА 90 ДИНАРА.

Купци на отплату књигу отплаћују у 4 месечне рате по 25 динара.

Купци из Београда могу подићи књигу сваког радног дана до 15 часова у предузећу „Вук Караџић“, Краљевића Марка бр. 9.

Попуни, изрежи и пошаљи поруџбеницу на адресу: Издавачко предузеће „Вук Караџић“, 11001 Београд, Краљевића Марка 9.

Издавачко предузеће „ВУК КАРАЏИЋ“, 11001 Београд, Краљевића Марка бр. 9

ПОРУЏБЕНИЦА

Овим неопозиво купујем ДЕЧЈУ ЕНЦИКЛОПЕДИЈУ ЛАРУС по цени од 100 динара.

ЗА ГОТОВО, ПОУЗЕЋЕМ ПО ПОВЛАШЋЕНОЈ ЦЕНИ (плаћање поштару приликом пријема књиге).

НА ОТПЛАТУ — у _____ месечних рата почев од _____ 1973. г. по 25 динара. Рате ћу уплаћивати редовно по пријему рачуна и уплатнице. У случају спора признајем надлежност II општинског суда у Београду.

ИМЕ И ПРЕЗИМЕ _____ ЗАНИМАЊЕ _____

АДРЕСА СТАНА _____ ПОШТ. БР. И МЕСТО _____

НАЗИВ И АДРЕСА РАДНЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ _____

Овера о запослењу.

Купац

(Потпис и печат овлашћеног лица)

(Својеручни потпис купца)

Наруџбеница се оверава само при куповини књига на отплату. Пензионери уместо овере прилажу одрезак претпоследњег чека од пензије.

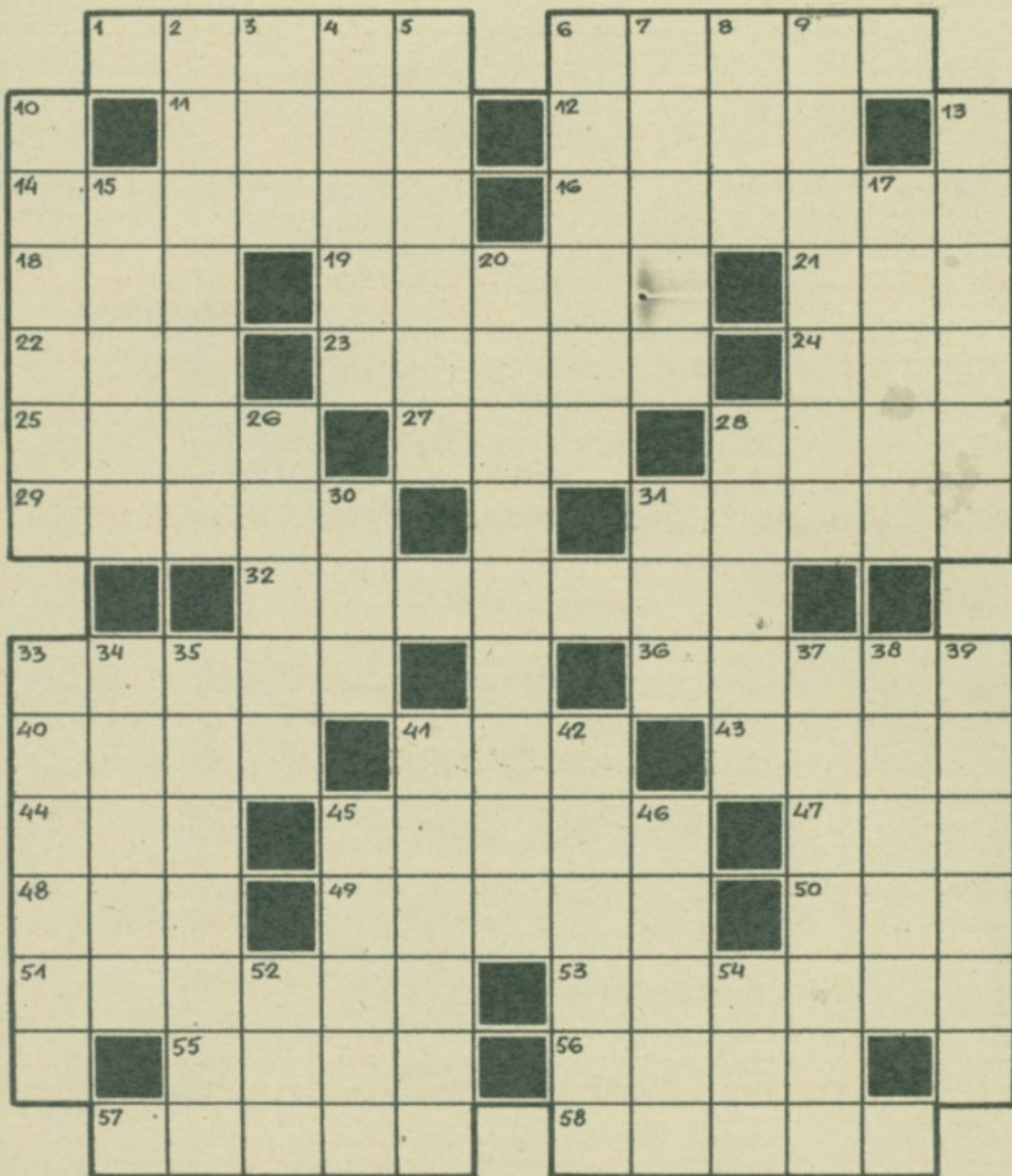
укрштене речи

ВОДОРАВНО:

1) кат, 6) крш, крас, 11) индустријска биљка, 12) амерички књижевник (Јуџин), 14) место у Босни, 16) врста накита (мн.), 18) оружани сукоб народа, 19) део руке, 21) дозивање, 22) бивши светски лрвак у шаху (Макс), 23) рива, 24) врста врбе, 25) мазиво, 27) стра-но мушко име, 28) летопис, 29) наш певач забавних мелодија (Дра-ган), 31) обележја, белези, 32) штета, губљење, 33) уже, 36) изу-зетан, није чест, 40) општинско подручје, 41) печат, штамбиљ, 43) швајцарско-француска река, 44) узорак, образац, 45) план, скица, 47) изворна скраћеница за Демократску Републику Немачку, 48) наш књижевни критичар (Финци), 49) град у САД, 50) папагај, 51) припадник народа у СССР (мн.), 53) украсни придев, 55) при-бор за рад, 56) већа мера за тежину, 57) негве, 58) Одисејева до-мовина.

УСПРАВНО:

1) хемијски знак за сумпор, 2) израз негодовања, 3) хируршки за-хват, 4) дело Саломона Ренака, 5) дрвена ограда, плот, 6) хемијски елемент, 7) наша оперска певачица (Мезетова), 8) крволочна звер, 9) орган у трбушној дупљи, 10) спрема, 13) супарници, 15) неис-кривљен, прав, 17) врста инсекта, 20) зделица, мала карлица, 26) звер из породице мачака, 28) сидро, котва, 30) земљани лонац, 31) вео, копрена, 33) страна правоуглог троугла, 34) краљ Хуна, „Бич божји“, 35) пиће, 37) допуна, 38) име француског књижев-ника Жида, 39) врста спорта, 41) туговати, 42) тутњати, орити се, 45) ђуд, 46) одјек коњских копита, 52) телефонски позив, 54) друга.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) прозор, 7) кратер, 13) ракета, 14) Анкара, 15) отац, 16) зар, 18) ороз, г, т, 19) круна, а, л, 21) рт, 23) бретела, 24) ни, 25) алга, 27) зова, 28) вук, 29) морка, 31) Ра, 32) Крка, 33) лаик, 35) лала, 37) Епир, 39) Об, 41) ратар, 44) Пећ, 45) стас, 47) Сава, 48) О(ливера) К(атарина), 49) граната, 51) АД, л, н, 53) права, с, н, 55) Ебро, 58) Ита, 59) слој, 61) теснац, 63) невоља, 65) антика, 66) атаман.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА“ 11000 Београд, Македонска 29. Директор Мирољуб Лазаревић. Главни и одговорни уредник Живорад Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 132,00 дин, полугодишња 66,00 дин, тримесечна 33,00 дин. Претплата за ино-странство: годишња 264,00 дин, полугодишња 132,00 дин, тримесечна 66,00 дин. Уплате на текући рачун 60801-601-822. Годишња претплата у инострану валути: DM 46 — \$ 16 — FF 73 — Sfr 53 — Skr 73. Девизне упла-те из иностранства преко Београдске банке — Београд на рачун 60811-620-292-32000-000-00054. Поштански факс 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Оглас-на агенција: Македонска 35 | тел. 22-711. На основу нишлени Републичког секретаријата за културу СР Србије број 413-29 73-02 од 22. I 1973. го-дине не плаћа се порез на промет.

ПОЛИТИКИ
ЗАБАВНИК

Мала пошта

11001 БЕОГРАД
МАКЕДОНСКА 29, П. ФАХ 124

ШТА ЈЕ ПАТ?

Драги Забавнице,
Желео бих да ми објасниш шта је то пат у шаху и ко од играча има већи проценат од партије. Унапред хвала.

Леко Јовановић,
Чачак

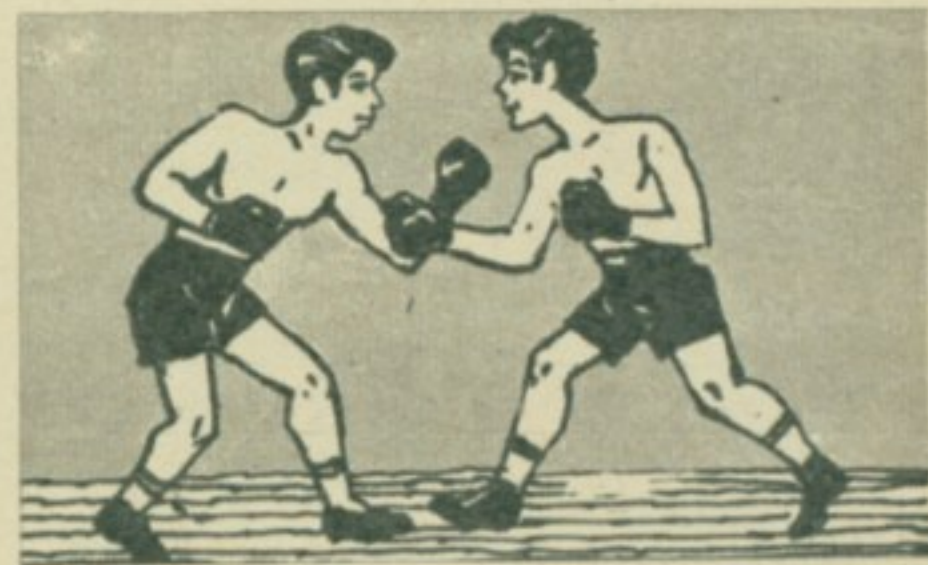
Пат је завршетак партије у шаху у случају кад играч који је на поте-зу не може да повуче ниједан мо-гући потез, а краљ му није у шаху. Таква партија рачуна се као реми, односно нерешена и сваки играч добија по пола поена.

ОДБРАНА ПЕСНИЦАМА

Поштовани Забавнице,
молим те да ми одговориш постоји ли приручник по коме се може научи-

ти одбрана песницама од непријатеља. Ако има, напиши адресу те радње и ко-лика је цијена.

Драган Малешевић,
село Грбовци Туријак,
код Босанске Градишке

Књигу „Абецеда бокса“ можеш купити или наручити преко поште на адресу: Спортска књига, 11000 Београд, Македонска 19. Цена није велика, само 10,00 динара.

$$\log x = \cos 60^\circ$$

$$\Rightarrow x = \sqrt{10}$$

КАКО СЕ РЕШАВАЈУ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ

Лако и брзо можете и сами научити из књига „ИЗРА-БЕНИ ЗАДАЦИ ИЗ МАТЕМАТИКЕ“. Нудимо вам четири књиге које садрже целовиту израду свих задатака из мате-матике за гимназије, техничке и остале средње школе (I књига — Алгебра за I разред, II књига — Алгебра за II разред, III књига — Тригонометрија и алгебра за III разред и IV књига — Аналитичка геометрија, низови, диференци-јални и интегрални рачун и стереометрија за IV разред). Наручите дописницом или писмом са назнаком које књиге желите на адресу: МАТЕМАТИКА — 71001 Сарајево, п.п. 64. Књиге ћете одмах добити и платити поштару кад вам до-несе (поузећем). Цена сваке књиге је 50 динара. Ко наручи све четири књиге заједно, платиће свега 160 динара!

ЦЕЛА
МАТУРА
У ЈЕДНОЈ
КЊИЗИ!

СА „ПРИРУЧНИКОМ ЗА НОВУ МА-ТУРУ“ МОЖЕТЕ БРЗО И УСПЕШНО ДА ОБНОВИТЕ ЦЕЛО СРЕДЊОШКОЛ-СКО ГРАДИВО!

НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“ у са-радњи са групом познатих педагога при-редило је специјално за гимназијалце и средњошколце „ПРИРУЧНИК ЗА НОВУ МАТУРУ“ који садржи сажето градиво из СРПСКОХРВАТСКОГ ЈЕЗИКА, ИС-ТОРИЈЕ, ГЕОГРАФИЈЕ, БИОЛОГИЈЕ, ХЕМИЈЕ, ФИЗИКЕ и МАТЕМАТИКЕ по наставном плану од I до IV разреда.

Ово је јединствен приручник, штампан на 378 страна, за припрему матуре и за брзо и успешно понављање градива у току школске године. Можете га доби-ти поузећем, по цени од 40 н. дин. за са-мо неколико дана ако пошаљете писмо или дописницу са наручибином на: НИП „КЊИЖЕВНЕ НОВИНЕ“, Француска 7, 11001 Београд.

